

Slovo na úvod

Vážení přátelé,

krásný barevný podzim předává vládu paní zimě. Letos se nám přihlásila brzy, nečekala na sv. Martina, ale dala nám o sobě vědět již 27. října. Řidiči a silničáři z ní moc radosti neměli, ale děti si první sněhové vločky řádně užily. Barevné listí na stromech, stromy ještě na mnohých místech obsypané letošní silnou úrodou, musely na svá bedra přibrat i sněhovou pokrývku. I když sníh nevydržel dlouho, musíme už se zimou počítat. Příroda nám tak připravila nečekaná podívání.

Nic na tom nezměníme a jenom nás to vede k zamyšlení, že se milovými kroky blížíme k závěru letošního roku a k nejkrásnějším svátkům, kterými jsou Vánoce.

V dnešní době, kdy žijeme v uspěchaném světě, je potřeba se zastavit. Rok od roku se nám zdá, že čas utíká stále rychleji. Nic nestíháme, stále někam spěcháme, něco doháníme, na nic nemáme čas. Všichni se snažíme do vánočních stihnout, co se dá.

Každým rokem si říkáme, že příště už to takhle dělat nebudeme, ale ono se to zase povede, že je potřeba ještě dodělat to či ono. Každý z mých kolegů starostů zná, jak obtížná naditými taškami a kuffíky plných papírů obíháme příslušné úřady, abychom vyúčtovali dotace za uplynulý rok, snažíme se podat nové žádosti na další projekty a netrpělivě očekáváme výsledek. Kopírovací stroje na našich úřadech se nezastaví a jen se diví, proč tolik kopií musí udělat. Je to každoroční kolotoč a rok od roku nám tak nějak těch papírů přibývá. Jen těžko si na to zvykáme, ale víme, že bez těchto peripetií bychom v našich obcích nic neudělali.

Co se během roku událo v jednotlivých obcích našeho blatenského regionu, jste měli možnost sledovat i na stránkách Sobáčku. Prožili jsme v tomto roce dobré i zlé, ale tak už to v životě chodí.

Je obdivuhodné, kolik stavebních akcí se zrealizovalo, co se opravilo, kolik sportovních a kulturních událostí, setkání rodáků a přátel obcí se uskutečnilo, kolik proběhlo hasičských soutěží, různých výstav, besed, akcí pro děti atd.

Měli jsme možnost být svědky i toho, že i v těch nejmenších ves-

ničkách dokážou lidé vzít za práci, pobavit se a dát se dohromady a co je nejdůležitější, že jsou mezi námi lidé, kteří dokážou pomoci druhým a nejsou jim hostejné jejich mnohdy kruté osudy.

Na druhé straně nás trápí např. narůstající kriminalita, neukáznenost řidičů, zvyšující se rychlost projíždějících automobilů, bezohlednost, závist ...

A právě o Vánocích, kdy bilancujeme uplynulý rok, bychom se měli nad vším zamyslet.

Kdykoliv slyšíme slovo Vánoce, vždy se nás zmocňuje zvláštní nálada. Jsou pro každého z nás něčím magickým a tajemným. Jsou pro nás zastávkou v urychleném světě. Je to čas, kdy se nám otevírají srdce a opět my lidé máme k sobě o něco blíž. Jsou to svátky radosti, zázraků, přání a pohody naplněné starými zvyky a koledami.

V našich myslích se vynořuje představa vánočního stromku, ozářeného zažehnutými svícemi, na kterém se třpytí různé ozdoby a kolem něj jsou shromážděni všichni ve zvláštní slavnostní náladě. Vzduch bývá prosycen pryskyřičnou vůní jehličí a v tyto dny jsou si srdce lidská tak blízko, jako nikdy předtím.

Je to období, kdy se každý snaží být s blízkými., kdy si více uvědomujeme sílu přátelství, lásky, úcty a obětavosti. Připravme se tedy na ně společně a vychutnejme si je se vším, co k tomu patří.

V duších ať se nám rozhostí krásný pocit, na stole ať zavoní kapr a jiné dobrotky a Štědrý večer ať zanechá v srdcích stopu pohody

Štědrý večer

Jiří Simandl (1994)

Pomalým krokem vracím se
vzpomínkou vždy k nám domů,
bělostná vločka za vločkou
uléhá v haluze stromů.

Je krásný večer vánoční,
tichý a plný lásky –
po letech dlouhých do dětství
vracím se pro obrázky.

Vidím zas tu naši světničku,
maminka u plotny stojí,
tatínek pěknou jedličku
v pokoji tajně strojí.

a radosti.

Ráda bych Všem popřála do nastávajících krásných vánočních dní, ať se naplní soudržnost člověka k člověku. Přeji smysl pro radost z malých i velkých věcí v životě.

Těm nejmenším přeji, aby pod stromkem našli ten nejhezčí dárek, po kterém toužili!

Do nového roku 2013 přeji:

- ♥ ať každý do nového roku vykročí tou správnou nohou plný optimismu a tolerance,
- ♥ ať jsme všichni zdraví,
- ♥ dobré mezilidské vztahy,
- ♥ každý den hodně radosti a méně zlosti.
- ♥ Hodně štěstí a mnoho osobních i pracovních úspěchů.

*Stanislava Mašková,
starostka obce Lnáře*

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku Veronika Outlá

Která dívka nebo žena by nechtěla nosit kabelku, kterou nemá žádná jiná. Která z nás by nechtěla mít více kabelek, taštiček nebo kapsiček, aby je mohla vhodně střídát. Téměř každá z nás. Toho se snaží využít i paní Veronika Outlá, která šije originální textilní kabelky. Za dobré nápady, precizní vypracování a využití zbytků

Textilní hračky pro nejmenší Kočička a Žabák, výrobky paní Veroniky Outlé, foto RV

látky získala certifikát regionální značky Prácheňsko.

Mladá maminka, šikovná švadlena se snaží využít skulinky v nabídce kabelek, ale třeba i textilních hraček, doplňků do kuchyně i do celého bytu. Zakázkové krejčovství je spíše okrajovou záležitostí.

Šila jste už jako malá třeba na panenky? Ano, šila. Zkoušela jsem to. V naší ulici byla samá děvčata, takže jsme na panenky tvořily ručně šité oblečky.

Pokračování na str. 5

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku Jiří Simandl

„Jiří Simandl je vzácný člověk; citlivý, plachý, milující život a náš blatenský kraj.“ To mi řekl o panu Simandlovi pan doc. Slonim. Krásné a výstižné představení další osobnosti Blatenska. Manžele Simandlovi jsem navštívila několikrát. Každé naše setkání bylo milé, vřelé. A ze slov i z vyprávění byla cítit jak láska k rodnému kraji, kterou najdete v jeho verších, tak i pokora a úcta k životu a k lidem.

Vzpomenete si, kdy jste napsal svou první básničku?

To už si přesně nepamatuji. To bylo ještě ve škole, moje první veršičky. Skládal jsem je nejprve k nějakým příležitostem nebo událostem ve škole. Nebo když mě zaujal nějaký příběh.

Od malinka mám velmi vřelý vztah ke knihám. Už ve třech nebo čtyřech letech, jsem přichodil k panu domácímu a ťukal u něj na dveře, volal jsem: „Já ci říhu!“ Tak mi to vyprávěla moje maminka.

Mám knihy pořád rád. Ještě než jsem šel do školy, už jsem uměl číst a psát. Ale byl jsem levák. Rodiče to nepovažovali za důležité, ale tehdy se všichni leváci museli naučit psát pravou. Tak mě přeučovali, abych psal pravou. A slabikář jsem miloval, uměl jsem ho celý zpaměti, ještě než jsem chodil do školy.

Jak mě přeučovali psát pravou, bylo to pro mě jako pro leváka těžké. To si umí představit asi jen levák, kterého přeučovali. Ale protože jsem měl

Pokračování na str. 6

SVAZEK OBCÍ BLATENSKA aneb CO SE U NÁS PEČE...

Co se u nás peče

Poslední číslo SOBáčka roku 2012. Věříme, že Vám SOBáček přináší potřebné informace o dění v našem regionu. Pokud Vám něco chybí, napište nám.

Blíží se snad nejkrásnější svátky v roce, svátky klidu, pohody, setkávání se s rodinou, s přáteli, s těmi nejbližšími lidmi kolem nás. Pro nejmenší jsou přichystána překvapení, která naplní jejich oči radostí a na tváři vykouzlí milé úsměvy. Dny volna každý tráví po svém, v kruhu rodinném, na horách, na chalupě, u babičky a dědy, na procházkách nebo na návštěvě u přátel. Než se nadějeme, je tu doba bilancování, co jsme za rok stihli nebo nestihli, co v příštím roce vylepšíme a uděláme lépe. Tak ať nám to vše vyjde. Šťastné a veselé Vánoce a do nového roku pevné zdraví, hodně sil na splnění předsevzetí, trpělivost na překonávání všedních i nevšedních překážek, čas na radování se z maličkostí a kapku štěstí navrch.

Teď ještě včít, co se „peče“ v regionu:

- Za SOB i MAS jsme se zúčastnili celostátní konference „Venkov 2012“, která se konala ve dnech 1.10. – 3.10.2012 v Nových Hradech. Načerpali jsme mnoho informací, a některé jsme již uvedli v život – např. univerzitu třetího věku.
- Proběhla jednání v rámci komunitního plánování sociálních služeb na Blatensku.
- V době podzimních prázdnin a výlovu Labuťáku, největšího rybníka na Blatensku, jsme zorganizovali v Myšticích vzdělávací akci „Jak zapojit veřejnost do volnočasových aktivit v malé obci“. Na úspěch akce se výrazně podílelo občanské sdružení Duhové ještěrky. Děkujeme. Více uvnitř čísla.
- V Domově pro seniory Blatná bylo zahájeno studium univerzity třetího věku v pondělí 29.10., studium pokračuje 14.11. a 28.11.2012, poslední přednáška se uskuteční 12.12.2012.
- Bez finanční podpory se začátkem listopadu konalo školení pro účetní s názvem „Aktuální problémy účtování obcí“ s lektorkou paní Ing. Alenou Kučerovou z Brna. Úspěšnost potvrzuje zájem účetních, kterých do Blatné přijelo celkem 76 a to nejen z Jihočeského kraje, ale také z Plzeňského a Středočeského kraje.
- V úterý 27.11. se na svém posledním jednání letošního roku seje Valná hromada SOB.
- Ve čtvrtek 29.11. se od 17,00 hodin koná přednáška Mgr. Jiřího Sekery „Pegas a had“ o působení rodiny Serényiů na Blatensku (v rámci činnosti Klubu přátel Blatenska). Následuje od 18,00 hodin představení knihy „Šlechtické rody Blatenska, život, působení a odkaz minulých generací 2. část“ autora Mgr. Vladimíra Červenky, kterou za finanční podpory Jihočeského kraje vydává SOB.
- Po uzávěrci proběhlo jednání s pracovníkem Zoologické a botanické zahrady města Plzně o možnostech další spolupráce na rok 2013.
- Po uzávěrci se konala přednáška pana PhDr. Ivana Doudu, vedoucího psychologa v příspěvkové organizaci Drop In, o drogách, o prevenci drogových závislostí a postoji k drogovým závislostem.

tem. Dojednala a zorganizovala ZŠ JAK Blatná. Podpořeno finanční částkou od Města Blatná. Více přinese lednové vydání.

- Na závěr roku musíme za SOB (stejně jako všechny obce) připravit vyúčtování získaných dotací na činnost a aktivity za rok 2012.
- Závěr roku je období, kdy převážná většina institucí vyhláší granty, takže připravujeme žádosti o finanční podporu na rok 2013.
- Připomínáme soutěže výtvarníků a fotografů na téma „Není klobouk jako klobouk“. Z důvodů změny termínu výstavy v prostorách CKVB musíme zkrátit termín pro odevzdání **soutěžních prací z původního 13.3.2013 na 28.2.2013 do 13,00 hodin**. Za případné nepřijemnosti, spojené se zkrácením lhůty, se soutěžícím omlouváme.
- **Vernisáž „Není klobouk jako klobouk“ výstavy se uskuteční v úterý 26.3.2013** v přízemí budovy muzea v odpoledních hodinách. Výstava bude otevřena již o Velikonočních svátcích a potrvá do 26.5.2013.
- Pro čtenáře máme na leden připraven malý dárek. SOBáček bude vycházet po třicáté a dostane nový kabát.

Ekologické vzdělávání v projektu o přírodě Blatenska, letos s názvem „Co je malé, to je hezké aneb ze života hmyzu“ pokračuje přednáškami s RNDr. Karlem Peclm a doc. RNDr. Františkem Weydou (více uvnitř SOBáčka).

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Vzdělávání na Blatensku 2012

V letošním roce se uskutečnily celkem čtyři vzdělávací akce s názvem Právo obecních samospráv, které byly určené voleným zástupcům obecních samospráv a zaměstnancům malých obcí. Dále se konalo „Účetnictví malých samosprávních celků“, na jaře pak akce zaměřené na tradiční velikonoční kraslice a tradiční velikonoční pečení. V květnu se zájemci mohli dozvědět jak pečovat o památky, před prázdninami se sešli kronikáři nad kronikou obce. O podzimní akci jak zapojit veřejnost do volnočasových aktivit v malé obci se dočtete na jiném místě SOBáčka. Je připravena vzdělávací akce „Územní plánování a jeho využití pro rozvoj obcí“.

Z projektu **Vzdělávání na Blatensku 2013** se budou v únoru konat vzdělávací akce právo obecních samospráv a školení pro účetní. Více podrobností najdete v nejbližší době na našich webových stránkách.

Ing. Radka Vokrojová, manažerka SOB

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Vzdělávání na Blatensku

Projekt vzdělávání, předávání informací a získávání dovedností. Je to nabídka vzdělávacích akcí zaměřených na volené představitele malých obcí, zaměstnance malých obcí - tedy na oblast veřejné správy, s důrazem na aplikaci právních předpisů, nakládání s majetkem, účtování pro obce, jednání s veřejností atd. Druhý okruh nabídky vzdělávacích akcí je zaměřen na širokou veřejnost (např. učitele, studenty, potenciálně začínající řemeslníky a producenty v tradičních oblastech) tak, aby se zájemci dozvěděli informace o tradičním způsobu života na venkově (včetně praktické formy výuky), o možnostech zapojení se do života komunity na vesnici. Účastníci vzdělávacích akcí mohou získané informace využít při podnikání.

Projekt je podpořen prostřednictvím Místní akční skupiny SOB, o.p.s. finanční dotací z Evropské unie a z národních zdrojů.

V letošním roce se konaly tyto vzdělávací akce:

- o Právo obecních samospráv pro volené zástupce obecních samospráv ve dnech 4.10.2011, 6.12.2011, 14.2.2012, 3.4.2012
- o Účetnictví malých samosprávních celků 28.2.2012
- o Tradiční velikonoční kraslice dne 6.3.2012
- o Tradiční velikonoční pečení 13.3.2012
- o Jak pečovat o památky včetně exkurze 29.5.2012
- o Nad kronikou obce 19.6.2012
- o Jak zapojit veřejnost do volnočasových aktivit v malé obci 25.10.2012

Více o poslední aktivitě na jiném místě toto vydání SOBáčka, v rubrice zprávy z obce Myštica.

Je připravena ještě jedna vzdělávací akce „Územní plánování a jeho využití pro rozvoj obcí“, vzhledem k dlouhodobé nemoci lektorky je akce přesunuta na březen 2013.

Ing. Radka Vokrojová, manažerka SOB

Univerzita třetího věku pro seniory v Blatné

sta různých vzdělávacích programů a v celé České republice studuje asi 20.000 seniorů.

Hlavní cíle univerzity třetího věku:

- ❖ „bio-psycho-sociální“ rozvoj člověka,
- ❖ adaptace na měnící se životní a společenské podmínky (technologie),
- ❖ mezigenerační dialog.

Stav, kdy výuka, která je vázána pouze na univerzitní, tedy především krajská města a pro seniory z menších měst a venkova je tak špatně dostupná, již neplatí. S rozvojem komunikačních technologií se naskytla možnost zpřístupnit zdarma nebo jen za symbolický poplatek seniorské vzdělávání co možná nejširšímu okruhu zájemců. VU3V byla v Blatné zahájena od října 2012.

Jednotlivé, přibližně půlhodinové přednášky shlédnou posluchači společně 6x za semestr (cca každých 14 dní). Po každé přednášce může další hodinu probíhat společná diskuze řízená moderátorem v návaznosti na přednášené téma. Dále účastníci vypracují samostatně nebo kolektivně elektronický průběžný test

k ověření pochopení výkladu. Nejasnosti či doplňující otázky lze prostřednictvím e-mailové komunikace v prostředí VU3V portálu zaslat lektorovi - přednášejícímu, který do předem stanoveného termínu zašle odpovědi. Na závěr semestru každý student vyplní tzv. závěrečný test, který je tvořen otázkami z průběžných testů.

Ovládání počítače není podmínkou studia VU3V.

Výuka 1. semestru na téma Astronomie, byla zahájena 30.10.201 v 9.00 hod. ve společenské místnosti Domova pro seniory Blatná. Zájemci se mohou přihlásit telefonicky na tel. číslech 383 420 300 nebo 728 881 358, na e-mailové adrese blatensko@blatensko.cz nebo po telefonické dohodě osobně na adrese kanceláře SOB.

Blížíší informace o studiu získáte na portálu www.e-senior.cz.

Děkujeme Domovu pro seniory v Blatné, že pro VU3V byla bezplatně poskytnuta společenská místnost.

Svazek obcí Blatenska
Město Blatná
Základní umělecká škola Blatná

vyhlašují v rámci X. ročníku Příroda Blatenska soutěž fotografů

„Není klobouk jako klobouk“

Kategorie (jednotlivci):

1. Žáci 3. – 5. tř. základních škol
2. Žáci 6. – 7. tř. základních škol
3. Žáci 8. – 9. tř. základních škol
4. Studenti SŠ, SOŠ a SOU
5. Dospěláci

Fotografie max. formát 20 x 30 cm, každý soutěžící může předložit do soutěže max. 5 fotografií.

Fotografie houbařských úlovků nebo klobouků odevzdejte nejpozději

28.2.2013 do 13,00 hodin. Soutěžní fotografie zaslejte (odevzdávejte) v budově ZUŠ Blatná, tř. J.P.Koubka 4, Blatná, nebo v kanceláři SOB, Na Tržišti 727, Blatná.

Fotografie označte: jméno, příjmení, škola, třída (u 1. – 4. kategorie) jméno, příjmení, poštovní adresa (u 5. kategorie)

Vyhlášení výsledků a předání cen za vybrané fotografie proběhne začátkem června 2013

Většina fotografií se stane součástí stejnomené výstavy, kterou připravujeme společně s muzeem Blatná, na měsíce březen až květen 2013

Svazek obcí Blatenska
Město Blatná
Základní umělecká škola Blatná

vyhlašují v rámci X. ročníku Příroda Blatenska výtvarnou soutěž

„Není klobouk jako klobouk“

Téma 1: houby

Téma 2: pokrývky hlavy a jejich výzdoba z přírodních materiálů

Kategorie (kolektivy a nebo jednotlivci):

1. Mateřské školy
2. Žáci 1. – 2. tř. základních škol
3. Žáci 3. – 5. tř. základních škol
4. Žáci 6. – 7. tř. základních škol
5. Žáci 8. – 9. tř. základních škol
6. Studenti SŠ, SOŠ a SOU
7. „Dospěláci“

Výtvarné práce lze vyhotovit libovolnou technikou a v libovolném formátu.

Výtvarné práce do soutěže odevzdejte nejpozději

28.2.2013 do 13,00 hodin. Soutěžní výtvarná díla zašlete (odevzdávejte) v budově ZUŠ Blatná, tř. J.P.Koubka 4, Blatná, nebo v kanceláři SOB, Na Tržišti 727, Blatná.

Výtvarná díla označte: - jméno a příjmení/ jména a příjmení, škola, třída a věk (u kategorie 1 – 5)
- jméno a příjmení, adresa (popř. E-mail nebo tel. u kategorie č. 6)

Vyhlášení výsledků soutěže a předání cen za vybraná díla proběhne na přelomu května a června 2013.

Většina výtvarných prací se stane součástí stejnomené výstavy, kterou připravujeme společně s muzeem v Blatné na měsíce březen až květen 2013. Této skutečnosti přizpůsobte případný výběr, úpravu a použití přírodních materiálů.

Týden vědy a techniky

Věda je vnímána převážnou většinou obyvatel jako činnost důležitá. Vyplývá to i z různých průzkumů, kterých se u nás dělá opravdu hodně. Nicméně informací o tom, co vědci dělají za tajemnými dveřmi jejich, pro běžného občana nedostupných laboratoří, není nikdy dost. Výsledky vědy se kupí den za dnem a jak se v tom vyznat? Jednou z akcí, které významně přispívají nejen ke zvýšení informovanosti o vědě, ale umožňují proniknout - byť jen na chvíli - i do vědeckých ústavů a tím pádem i do zmíněných laboratoří, je Týden vědy a techniky. Celostátní akce nyní již ohromných rozměrů, kdy se otevírají vědecká pracoviště, odehrávají se na mnoha místech v republice přednášky vědců pro veřejnost - a nejen přednášky, ale

i různé prezentace, semináře, výstavy, exkurze, vědecké kavárny a vůbec akce někdy až nečekaných forem. Prostě Týden vědy a techniky je největší vědecký festival v ČR. Jeho již 12. ročník, který se odehrál především v posledních dnech a v době uzávěrky SOBáčka pomalu končí, představuje vědu v Praze, Brně, Ostravě, Plzni, Českých Budějovicích, Hradci Králové, Olomouci a na mnoha dalších místech. Jenom v dnešní dnu (12. listopadu) jsme se mohli na přednáškách dovést informace o elektronových mikroskopech, monitoringu kvality vody využívajících ryby a raky jako bioindikátory, o internetové jazykové příručce, v níž lze samostatně vyhledat odpověď na mnohé otázky týkající se českého jazyka, o čase, o jehož měření se lidé pokoušejí již tisíciletí, o významu energie jako hybatele chemických

i fyzikálních přeměn a jak se projevuje v živé i neživé přírodě. O různých přístupech při studiu rozmanitosti rostlin, o tom, kde se vzala tato obrovská rozmanitost virů a odkud vlastně pocházejí, o klíšťatech, patogenech i imunitě. Nebo o tom, jak klíšťecí sliny ovlivňují přenos některých nebezpečných nemocí a o mnoha dalších významných výdobytcích vědy. Blížíší informace naleznete na webových stránkách <http://www.tydenvedy.cz>

Nedílnou součástí Týdne vědy a techniky jsou Dny otevřených dveří. Tedy dny, kdy se otevírají jinak nedostupné brány ústavů a vědeckých institucí a občané si mohou projít různé laboratoře a na vlastní oči se tak přesvědčit, jak vlastně věda funguje. U nás v Jihočeském kraji je to především Biologické centrum Akademie věd ČR v Českých

Budějovicích (ale jde i další instituce na dalších místech v kraji). Mimořádný zájem stovek jihočeských studentů zejména středních škol už zde zaznamenaly inovované Dny otevřených dveří a to na jednotlivých ústavech jako jsou Parazitologický a Entomologický ústav, Ústav půdní biologie, Hydrobiologický ústav a Ústav molekulární biologie rostlin. Letos Dny otevřených dveří pomalu končí. Nezapomeňte se za rok včas přihlásit na „Dny“ další - určitě nebudete zklamáni a možná vám tato akce

otevře doslova nové obzory. Bližší podrobnosti naleznete na webových stránkách Biologického centra <http://www.bc.cas.cz/>

12. listopadu 2012
Doc. RNDr. František Weyda, CSc.

Doc. Weyda navštívil ve čtvrtek 8. listopadu Blatensko a připravil si pro žáky devátých ročníků ZŠ JAK v Blatné a následně i pro žáky šestého a sedmého ročníku ZŠ Zábोří přednášku o tom, jak on sám vědu vidí, co s vědou a díky vědě zažil a jaká věda může být.

Týden vědy, přednáška doc. Weydy, foto RV

INFORMACE Z MAS Svazku obcí Blatenska, o.p.s.

Zprávy z MAS SOB, o.p.s.

V rámci 7. výzvy bylo přijato 8 projektů, z nichž 7 bylo doporučeno a zaregistrováno na RO SZIF České Budějovice. Všechny 7 projektů bylo ze strany Szif schváleno dokumentem z 15. 10. 2012, více informací naleznete na stránkách www.blatensko.cz/mas nebo na stránkách www.szif.cz.

V současné době probíhá vyúčtování projektů z 5. a 6. výzvy MAS SOB, o.p.s.

Místní akční skupina Svazku obcí Blatenska se společně s Informačním centrem v Blatné zúčastnila propagace Blatenska na veletrzích ITEP 2012 v Plzni a Jihočeský KOMPAS 2012 v Českých Budějovicích.

kračoval setkáním s veřejností, které proběhlo dne 25. 10. 2012 v obci Myštice. Cílem tohoto setkání bylo seznámit širokou veřejnost Blatenska s plánovanými aktivitami projektu. V rámci tohoto setkání proběhla skvělá prezentace pana Vladimíra Červenky, nazvána Prácheňsko včera i dnes, pan Červenka připomenul historické území stále zmiňovaného Prácheňska, do kterého Blatensko a široké okolí zasahovalo. Následovala zajímavá prezentace Venduly Hanzlíkové, která seznámila přítomné s problematikou a současným stavem cestovního ruchu na Blatensku. Další zajímavá prezentace paní Marty Srbové seznámila návštěvníky s historií i současností sedlických krajkářek.

V rámci projektu vzniknou v našem území tři stálé expozice řemesel a tradic na Blatensku, připravují se nové prospekty a tiskoviny, a následně bude zpracována studie cestovního ruchu. Pro tuto studii byl jako jeden z faktorů zpracován dotazník, který můžete do konce letošního roku vyplnit v kanceláři Informačního centra v Blatné nebo v kanceláři MAS SOB, o.p.s., čímž můžete přispět do komunitního šetření, které v rámci projektu probíhá.

ITEP 2012 se konal ve dnech 20. - 22. 9. 2012 ve sportovní hale TJ Lokomotiva Plzeň. Akce se zúčastnilo celkem 101 vystavovatelů ve 112 výstavních expozicích. Z toho zahraniční expozice tvořilo 20% všech vystavovatelů. Návštěvnost veletrhu byla v letošním roce téměř 12 tisíc návštěvníků, které čekal velice pestrý kulturní program. Zahráli jazzmani, dudáci a žáci základní umělecké školy, vystoupily mažoretky i jiné taneční skupiny. Přístupná byla horolezecká stěna pod dozorem zkušených instruktorů, tvořivé dílny pro děti i dospělé, ukázka zvířátek ze ZOO a mnoho dalších aktivit, které si mohli návštěvníci vyzkoušet. Zástupci Blatenska se snažili návštěvníky nalákat do našeho regionu pomocí letáků, mapek, prospektů a propagačních materiálů, o které byl velký zájem.

Jihočeský KOMPAS 2012 se konal ve dnech 5. - 6. 10. 2012 v prostorách KD Metropol. Tradiční veletrh cestovních možností, vizí a zážitků i letos nabídl návštěvníkům přehledku možností cestovního ruchu v Jihočeském kraji. V doprovodném programu si mohli návštěvníci vyslechnout mnoho zajímavých rozhovorů a reportáží, které po celou dobu veletrhu probíhaly na pódiu. Návštěvníci se mohli také zúčastnit soutěže o věcné ceny, která probíhala po oba dny. Příjemným zpestřením pro děti byla lanovka přes celý sál KD, která byla samozřejmě hojně využívána.

Jihočeský KOMPAS 2012 se konal ve dnech 5. - 6. 10. 2012 v prostorách KD Metropol. Tradiční veletrh cestovních možností, vizí a zážitků i letos nabídl návštěvníkům přehledku možností cestovního ruchu v Jihočeském kraji. V doprovodném programu si mohli návštěvníci vyslechnout mnoho zajímavých rozhovorů a reportáží, které po celou dobu veletrhu probíhaly na pódiu. Návštěvníci se mohli také zúčastnit soutěže o věcné ceny, která probíhala po oba dny. Příjemným zpestřením pro děti byla lanovka přes celý sál KD, která byla samozřejmě hojně využívána.

Prácheňsko všemi smysly

Projekt spolupráce, který byl zahájen v letošním roce, úspěšně po-

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Připravujeme 8. výzvu MAS SOB, o.p.s.

Oznamujeme všem zájemcům, že připravujeme již 8. výzvu pro možnost získání dotací v rámci operačního Programu rozvoje venkova osa IV Leader. Předpokládaný harmonogram příjmu žádostí v kanceláři MAS je plánován na počátek ledna 2013. Aktuální informace můžete sledovat na webových stránkách MAS www.blatensko.cz/mas. Vyhlašeno bude všech 5 fíčí (= opatření):

1. Zachování a rozvoj řemeslných tradic a podnikání,
2. Podpora aktivit pro cestovní ruch,
3. Obnova a rozvoj vesnic,
4. Občanské vybavení a služby,
5. Přenos informací a vzdělávání.

V případě zájmu kontaktujte kancelář MAS na tel.: 602 400 140.

Upozornění pro výrobce a poskytovatele služeb

Dne 11. 12. 2012 proběhne ve Strakonicih IV. kolo certifikace výrobků a III. kolo certifikace služeb. Zájemci o udělení značky Prácheňsko mohou získat informace v kanceláři MAS SOB u paní Ptáčnickové na telefonnu 602 400 140 nebo v kanceláři MAS LAG Strakonicko u paní Chládkové na telefonnu 722 546 374.

Zájemci se mohou hlásit nejdéle do 4. 12. 2012 !!!

Tereza Ptáčnicková, manažerka MAS SOB, o.p.s.

„Žijí s námi“ aneb Lidé na Blatensku - Veronika Outlá

Pokračování ze str. 1

Co jste si ušila jako první věc pro sebe a kdy? A co třeba šaty do tanečních a na plesy také?

Na základní škole jsme měli různé kroužky na ruční práce. V jednom roce jsme se právě učili šít. Tam jsme dostali za domácí úkol ušít halenku s kapsou. Na kapsu jsme si každá vyšila svůj monogram. To byl asi můj první model. Pak jsme na šlapacím šicím stroji šily s mamkou sukně do gumy a jednoduché halenky. A když začaly taneční, nejednou přinesla mamka z obchodu látku, po obědě byla sukně hotová a šlo se.

Máte dvě dcery - Aničku a Amálku. Šijete i na ně? Nosí rády šaty, kalhoty, bundy nebo něco od Vás? Anička už chodí do školy a Amálka chodí do mateřské školy.

Anička je starší, proto už toho odnosila spoustu. Amálka po starší dečce dědí. Vzhledem k tomu, že jsou obě velké parádnice, pořád mě zaměstnávají novými požadavky. Jsou-li splnitelné, je to úžasná věc. Samé krásné nápady. Vyberou si model a musím tvořit. Baví mě to, protože vím, že to je právě to, co chtěly, a že to budou rády nosit. A v těchto dnech začínám šít ještě pro synovce Vašíka – pytel do kočáru, pytel na spaní a další.

Šijete společně se starší nebo mladší dcerou na panenky? Učíte je šít?

Anička zatím přichází ručním pracím na chuť, láká ji každou chvíli něco jiného. Amálka vybírá v dílně hadříky a vypráví mi, co z nich panence ušije. Obě ale mají radost, když za jejich asistence něco vytvořím.

Radí Vám, co by se mohlo líbit? Jak máte dívčí taštičky ozdobit?

Když šiju dětské, tak si Aničku na pomoc zavolám. Někdy mi návrh pohaní, někdy je nadšená a někdy i poradí, jak kabelku vylepšit.

Jak Vás napadlo šít kabelky, dívčí taštičky nebo kabely na nákupy?

Krejčovské dílně je vždy spousta odštířků. Začala jsem šít kabelky jen tak pro sebe a ony se líbily zákaznicím. Líbilo se jim, že ze zbytků látky na kabát nebo na plesové šaty mají i kabelku. Látka se tím spotřebovala téměř beze zbytků.

Kde nacházíte inspirace, aby žádné dvě kabelky nebyly úplně stejné.

Originální textilní kabelka, modrá s bílou aplikací, výrobek paní Veroniky Outlé, foto RV

To je různé. Základem je látka, která mi tak zvaně přijde pod ruku. Pak mám různě nakreslené nebo popsané zdobné prvky a ty zkouším. Také občas okoukám něco v časopisech nebo venku na procházce.

Říkala jste, že jste vyučená a pak jste si dodělala maturitu. Kde jste vyučila a jaký je rozdíl mezi uvedenými obory?

Studovala jsem na SOU textilním v Písku. Nejdříve učební obor švadlena na konfekci a prádlo. To bylo zakončeno po třech letech výučním listem. Učiliště bylo původně zařízené pro Jitex Písek. Proto se zde učilo šít spodní prádlo, trička, kojenecké zboží a vše z pleteniny. Po vyučení jsem pokračovala nástavbovým dvouletým studiem v oboru oděvnictví, ukončené maturitou. Tam jsem se zdokonalovala v krejčovství a v podnikání v textilním průmyslu. A třeba jsme se museli naučit, jak velký kotol potřebujeme pro dílny, pak jsme měli i psaní na stroji a základy účetnictví, abychom zvládli vedení malé firmy.

Originální textilní kabelka, s aplikací patchwork, výrobek paní Veroniky Outlé, foto RV

Vedle šití kabelek, drobných hraček, prostírání šijete i například večerní šaty, bundy a kabáty? Je mezi lidmi zájem o zakázkové krejčovství? Nabízíte i opravy oděvu jako třeba výměna zipu, zkrácení rukávů apod.?

Když jsem po maturitě začala šít, bylo zakázkového šití hodně. Šila jsem podle sezony, na jaře kostýmký, v létě šaty, na podzim různé typy kalhot a kabátků. A v zimě kabáty a parádní plesové šaty. Dnes si přijdu nechat něco ušít opravdu jen ti zákazníci, kteří mají nekonfekční postavu. Naopak dnes hodně opravuji a upravuji oděvy. Je to škoda, protože tuctovou konfekci krejčovství trpí. Ale nestěžuji si, práce švadleny mě moc baví.

Děláte si stříhy sama?

Mám udělané základní stříhy a ty pak různé upravuji.

Některé Vaše výrobky např. právě ty certifikované kabelky nebo pracovní zástěry, nákupní kabely nebo textilní hračky si můžeme koupit tady v Blatné?

Ano. Chodím dle počasí každou sobotu na blatenské trhy. Nebo běžně v obchůdku „Do bytu“ u paní Dáši Kohoutové na tř. TGM kousek od pošty.

Co pro Vás představuje regionální značka Prácheňsko a pomáhá Vám?

Je to druh ocenění mé práce. Toho si vážím.

Jezdíte se svými výrobky na trhy a jarmarky? Jaká to má úskalí, kdo s Vámi jezdí a co Vás na trzích baví?

Chodím na trh hlavně v Blatné. Jsem tu přeci doma. Přijala jsem také pozvání od regionální značky a byla jsem i jinde. V Blatné se mnou stánek vždy někdo postaví, pak odjede. Když jedu jinam, jezdím sama, tak jsem ráda, když tam dostanu stánek k dispozici. Vezu s sebou pouze zboží. Na trhu potkávám pokaždé jiné lidi. Těší mě, když přijdou zákazníci, kteří jsou s mým zbožím spokojeni a chtějí ho jako dárek pro své známé nebo členy rodiny.

Slyšela jsem, že šijete i hračky. Trvá dlouho, než si zhotovíte správný stříh? Budete pokračovat v šití maňásků?

Hračky jsem začala šít pro své děti. Využiji se také různé zbytky. Každý stříh je cesta pokus – omyl. Moje holky to přísně kontrolují a většinou to projde. To tak musí být, nejpřísnější kontrola, právě děti pro děti nejlépe vystihnou, co by se nejvíce užilo.

Ušít maňásek jako miminko byl nápad paní Dáši Kohoutové. Dodává mi kombinace materiálů a já pak pro ni miminka šiju.

Textilní hračky Andělci, výrobky paní Veroniky Outlé, foto RV

Moje maminka chodila na kurzy šití, nepřemýšlela jste o tom, že byste takový kurz pro ženy na Blatensku vedla?

Moje mamka taky chodila na kurzy, měli to tehdy v jídelně Tesly. Už jsem o tom také přemýšlela. Řekněme, že nyní je to spíš hudba budoucnosti. Uvidíme.

Vaříte ráda? Co holkám chutná a co třeba vůbec nemusíte připravovat?

Vařím docela ráda, většinou klasiku. Na minutky ale také dojde. U nás se jí všechno, jen když to není krupičková kaše. Anička se mírně našpulí a kývne, že má maminka pravdu.

Kam pojedete na dovolenou? Máte raději zimu nebo léto? A co se líbí víc Aničce a Amálce?

To jsem se zasnila. Předloni jsem byla s holkama na koupání u moře. V pátek večer jsme vyrazily, v sobotu se vykouply. V neděli ráno nás autobus přivezl domů. Bylo to náročné, ale ty rozzářené oči stály za to. Příští rok se uvidí, když to nebude moře, tak nějaké krásné místo v Čechách, které vybereme společně s ta-

tínkem. Já mám raději léto, ale když napadne sníh a jde se krajinou, je to taky krásné. Naším holkám je to jedno. V létě se vyřádí v bazénu a v zimě bruslí nebo staví sněhuláka. Letos už se jim také jeden malý povedl.

Anička už je školačkou, líbí se jí ve škole? Učíte se spolu? Amálka se s Vámi také učí?

Věneček z textilu, pod svíčku je nutné použít vhodnou podložku, Andílek, výrobky paní Veroniky Outlé, foto RV

Amálka kroutí hlavou, že se ještě neučí. Jen doma občas chodí s taškou. Aničce se do školy někdy chce a někdy nechce. Ale já jsem to měla taky tak. Při přípravě a při úkolech jí někdy pomáhám, aby si zvykla na pravidelnost a naučila se plnit si povinnosti školačky.

Anička chodí tancovat, šijete jí taneční šaty? Bude Amálka chodit na tancování také?

Anička tancuje u paní Strnadové. Také jsem se podílela na tvorbě sukní. Amálka napodobuje Aničku, byla bych ráda, kdyby také tancovala.

Obracím se na Amálku. Byla ses podívat na Aničku? Možná trochu stydlivě nebo proto, že Amálku trápí rýma, jen kývne hlavou a ještě více se přitiskne k mamince. Při celém našem rozhovoru byla Amálka nesmírně trpělivá a hodná. To jsou jistě základní vlastnosti pro dobrou švadlenu nebo krejčovnu.

Jaké jiné ruční práce máte ráda? Háčkování, vyšívání, paličkování nebo pletení?

Nyní nejvíce šiji a háčkuji. Nosím také na trh háčované čepičky a čepice. Začala jsem s pletením svetrů a ponožek. Aničce pomáhám paličkovat, v létě drhám a vyšívám. Každá ruční práce je krásná a moc mě baví.

Říkáte, že jste si pořídila pletací stroj, je těžké se na něm naučit?

Zatím nevím. Stroj mi přivezli teprve včera (posledního října – pozn. redakce). Uvidíme,

Výrobky paní Veroniky Outlé lze využít na výzdobu např. na vánoční stůl, foto RV

začnu pilně trénovat a učit se nové vzory.

A musím se zeptat ještě na blížící se Vánoce. Už jste s Aničkou a Amálkou psaly nebo kreslily přání, aby se Andělskou poštou dozvěděl Ježíšek, co má nadělit pod stromeček?

Amálka kývne hlavou a ještě zdůrazní: Jo!

Naše holčičky pořád něco sepisují a malují. Zatím jsme žádný dopis za okno nedávali, tak asi nejsou ještě úplně rozhodnuté. Většinou čekají, až co Čerti ... pak se uvidí.

Přeji Vám krásné a pohodové Vánoce, Aničce i Amálce splnění těch nejtajnějších přání právě pod stromečkem. Děkuji za rozhovor.

Radka Vokrojová

„Žij s námi“ aneb Lidé na Blatensku - Jiří Simandl

Pokračování ze str. 1

nějaký náskok v učení, dával jsem si záležet. Naučil jsem se psát docela pěkně. Dokonce tak pěkně, že si jednou pan učitel přivedl do třídy jiného učitele, aby mu ukázal, jak píše. A pak se mi to ještě hodilo, když jsem byl na vojně. Vzali mě do administrativy, abych jim tam přepisoval a udržoval evidence. *Musím přiznat, že tak, jak píše pan Simandl, málokdo z nás píše. Krasopis, navíc čistá a úhledná úprava. Ptám se, zda měli ve škole povinný předmět psaní. Prý ano - krasopis. Pan Simandl kývne mírně hlavou. Víte, velmi špatně slyším, tyhle problémy mám už přes dvacet let.*

Říkal jste, že jste si dlouho „psal do šuplíku“. Kdy a kde jste měl poprvé uveřejněnou básničku?

Jak bych to řekl. Nejprve jsem psal říkánky na oslavy třeba Václavům a Pepíkům, ale to se jednou přečetlo a dost. Pak jsem musel v práci psát pro každého při oslavách jmenin nebo narozenin. A taky jsem tak mohl s nadsázkou komentovat příhody a všechny možné lumpárny. Básničky jsem si dával do šuplíku, myslel jsem si, že to nikoho nebude zajímat.

Blatenská věž Jiří Simandl

Sedivá,
s větrem ošlehanou tváří
díváš se kamsi do daleka.
Když den se k spánku ubírá,
tvé oči do tmy září,
tak jako maják,
který zbloudilou loď čeká.

Vysoká,
podobná štíhlému minaretu
po léta střežíš Matky Boží chrám.

Dozněly zvony tvé,
kdys v časném létu,
kdy národ k smrti utýrán
se těžce zvedal ze svých ran,
zle bylo tenkrát světu!

Velebná,
v tichém svém zadumání
přečkalas v strachu doby temné,
dnes u nohou ti vzkvétá nové semě,
budoucí pokolení země,
uděl mu svoje pozehnání!

(Psáno po II. světové válce, v květnu 1945)

Povídáme si různé příběhy, paní Simandlová nám trpělivě opakuje to, co řeknu tišeji nebo málo srozumitelně a pan Simandl mě neslyší. Nebo mi opakuje to, co nestihnu zapsat. Jezdil jsem například na Nepomucké trati, vid'. Paní Simandlová se usměje a kývne, že ví. Vyjžděl jsem ze Životic, trať tam byla do takového pozvolného a velkého oblouku. Vidím, jak se k trati blíží povoz, tažený koňmi. Zpomalil jsem. Povoz se stále přibližoval a jak jinak, než že se kobyly zastavily přímo na kolejích. Anděl Strážný měl právě službu, jak jsem zpomaloval, stihl jsem zastavit. Koukám na povoz a představte si, vozka spal. Kobyly šly domů, cestu znaly. Ale na kolejích se zastavily, jako kdyby se chtěly rozhlédnout. Nikdo jim neřekl hjé! A tak čekaly. Lehce jsem zahoukal, aby se vozka vzbudil. Ale opravdu jen lehce, aby se kobyly nesplašily. Naštěstí to dobře dopadlo.

Jednou seděly na kolejích krůty, pěkně v řadě. Zpomalil, jsem. Vlak zahoukal. Ještě jednou. Nic. Krůty seděly opravdu jako hloupé krůty. Zastavit jsem nestihl, myslel jsem, že uletí. Ale lítalo jen peří.

A ještě Vám musím říct, jak jsem jednou málem přejel přednostu stanice. Pravého přednostu stanice. Film s Vlastou Burianem mám rád. Tak to jsem vyjžděl ze Strakonice na Blatnou, u skladiště, co se vykládalo, právě se vykládal cirkus. On přeci ve Strakonických stával před nádražím, co je dnes prodejna. Později stával v místech, co je dnes autobusové nádraží. Tak tedy vyjždím z nádraží, už byla šero, svítíl jsem- Přednosta šel proti mně mezi kolejemi. Zahoukal jsem. On šel dál, zasněně se díval. Evidentně mě neviděl. Zpomalil jsem, znovu zahoukal. Místo, aby se uhnul, vstoupil do kolejí. Zase jsem zahoukal. On se pořád díval vzhůru, zaklonil se, jakoby chtěl počítat hvězdy. Houkal jsem už jako zběsilý. Naštěstí zavrával v okamžiku, kdy jsem u něj brzdl a nárazník mu jen tak lehce „štrejchl“ o kabát. To ho odrazilo a nepřejel jsem ho. Při sepisování protokolu, než odjížděl k doktoru, uvedl, že nedával pozor a že tedy za nehodu mohl on. To byl opravdu slušný člověk.

Paní Simandlová mi ještě ukazuje, jak byla první básnička uveřejněna právě v Blatenských listech.

Vyšla Vám malá knížka veršovanék „Dětem“, při jejímu vzniku Vám mimo jiné pomáhal pan doc. Slonim. Vyprávějte, kdy a jak jste se seznámili?

S Mít'ou jsme se znali už jako kluci, známe se od dětství, vždyť tu vyrůstal. Jako malí kluci jsme byli kamarádi. Mít'a šel pak studovat a zůstal v Praze. Ale jsme pořád v kontaktu, občas ses navštívíme. Taky mi moc pomáhal, když mi začaly potíže se sluchem. Pomáhal mi vyřizovat různé návštěvy u lékařů. Ale bohužel, slyším špatně, někdy skoro vůbec. Co bych Vám vyprávěl, prostě malí kluci se kamarádili.

Tři oříšky Jiří Simandl

Na stole mám tři oříšky.
Dva jsou z naší staré lísky,
třetí mezi nimi, velký,
z pohádky je od Popelky.

Byly prý v něm krásné šaty
a též závoj, celý zlatý!
V nich Popelka rozmilá,
princi se moc líbila.

V kočáře si přijel za ní,
udělal ji svojí paní.
Oříšek mi přišel vkrátku
od Popelky na památku.
Nevěříte milé děti?
Kdo nevěří, ať tam letí!

Pracoval jste celý život na dráze, napsal jste knihu k výročí železnice. Na kterou dobu u železnice vzpomínáte nejraději?

Vzpomínám na vše moc rád. Asi největší nadšení jsem zažil hned po válce, co jsem nastoupil k dráze. Byli jsme mladí, bylo po válce, svoboda. Bylo všude veselo, měli jsme radost ze života. Ale nemohu dnes nějaké období upřednostnit.

Udělal jsem si maturitu, po ní jsem za války moc toužil. Pak jsem chtěl na vysokou. Dělal jsem si při práci i takový přípravný kurz v Příbrami, na vysokou školu mě vzali. Ale moc dlouho jsem tam nebyl. To víte, nebyl jsem ve straně. Ale jezdil jsem tehdy už jako strojvedoucí na Šumavu. To bylo hezké, líbilo se mi to a vyvážilo to zklamání.

Když jste jeli na svatební cestu, využili jste železnice? A kam to bylo?

My jsme vlastně žádnou svatební cestu neměli. Tehdy na to nějak nebyl čas. Ale měli jsme režijní průkazky, tak projeli jsme Čechy i Slovensko. Často jsme jezdili do Prahy, do Košic a mockrát jsme byli v Tatrách.

Jistě sledujete změny v železniční dopravě? Nechtěl jste se svézt třeba v některém rychlovlaku?

Sleduji, to víte. Vždyť jsem byl u železnice celý život. To nejde jen tak odstříhnout. Pan Simandl se zvedá ze svého křesla u okna a jde k policiče, aby mi ukázal, že právě čte o rychlovlacích u nás. Jako by věděl, že se na to budu ptát. Prostě předvidatelná otázka.

Určitě bych se rád svezl, bylo by to pro mě zajímavé. Když jsem jezdil, tak nejvyšší rychlost bývala 60 až 80 km v hodině, na

každém nebo skoro na každém kilometru bylo návěstidlo. Pořád jsme to museli sledovat, protože tam pro nás byly důležité informace. Dnes je všechno řízené přes počítač, mají vysílačky nebo mobily.

Rodné město Jiří Simandl

Mé rodné městečko je uprostřed kotliny,
kolem jsou rybníky, lesy a lučiny,
rád se sem navracím, kraj ten já znám,
v tom krásném kraji domov svůj mám.

Zde louky z jara jsou jak jeden vonný květ,
v zrcadlech rybníků koupe se krásný svět,
ze zelených lesů sem vonívá chvěj,
sem se rád navracím, zde domov můj.

Heřmánku vůně mámivá,
na dálku mne tu zdravívá.
A což když začnou růže kvést,
ve městě, v ulicích podél cest,
jich krásný, něžný květ,
chtěl by mi tiše povědět,
jak krásná je zde země má,
tak trochu zamyšlená.

Vy jste rodilý Blateňák, chodil jste do dnešní ŽS JAK v Blatné. Jaká pak byla Vaše cesta k železnicím?

Po základní škole jsem se vyučil tady v Blatné, pak jsem jezdil tři roky do Strakonice do zbrojovky. Ke konci války ale propouštěli. Na mě došlo 24. dubna 1945. Propustili mě na můj svátek. Táta byl v koncentráku, máma byla se mnou a mými dvěma bratry sama. Bylo to opravdu těžké období. Práce byla pro nás důležitá. Vzpomněl jsem si, že táta dělal u dráhy a že by si na mě mohli pamatovat. Taký jsem za ně hrával fotbal. A vyšlo to. Pomohli nám, zaměstnali mě. V kanceláři tehdy byl pan Bricháček s panem Chaloupkem. Přijali mě hned od prvního května. Pracoval jsem nejprve v kanceláři dráhy, po roce jsem přešel do depa, pak do závčivku na strojvedoucího. Jenže za pár měsíců jsem rukoval na dva roky na vojnu. Ale vrátil jsem se a u dráhy zůstal.

Obracím se i na paní Simandlovou. Před námi jsou Vánoce, na jaké Vánoce rádi vzpomínáte? Vzpomínáme na všechny stejně rádi. První společné Vánoce, to jsme ještě bydleli u Pustfáku. Přijeli rodiče, to bylo opravdu krásné. To bylo krátce po válce, psal se rok 1951. Vánoční dárky tehdy nebyly tím hlavním. Ono vlastně nic moc nebylo, byl listkový systém. Ale na to

špatně vzpomínat nechci. Prostě jsme si ty první společné Vánoce užili.

Jaký byl Váš nejmilejší dárek, který jste si moc a moc přáli?

To by byl asi dlouhý seznam. Když jsme začali s manželem cestovat vlakem, přáli jsme si cestovat více a nezávisle. Přáli jsme si auto. Tak jsme si na něj našetřili. I na auto se stála fronta. Pak jsme Československo procestovali ještě několikrát.

Jaké vánoční zvyky dodržujete?

Jako malá jsem chodila s nejbližšími na půlnoční. To, že jsme byli všichni pohromadě, byl velký dárek. Dnes už jej stromeček, kapra, vánoční výzdobu. Olovo už nelijeme, ale krájíme jablíčka, šupinu do peněženky a peníze po talíř, aby, jak se říká, se nás peníze držely.

Ríká se, že si o Vánocích máte napsat na papírek jména chlapců a dáte si je kapsy. Když se při mši zpívá gloria, máte si lístek vytáhnout. A ten, kdo je na lístečku napsaný, se stane Vášim partnerem. Mně to vyšlo. *Ta vzpomínka ve hnala slzičky radosti do očí paní Simandlové. Už ale neprozradila, kolik lístečků se jménem Jiří měla v kapse. Hlavně že to vyšlo!*

Co byste si nadělili pod stromeček dnes?

Kdyby to šlo, tak zdraví. Pak už jen vánoční klid a pohodu.

Nedá mi to, abych se nezeptala, co ráda vaříte a co naopak nerada. Máte nějaké oblíbený recept na vánoční specialitu (nemusí se jednat o cukroví), který byste prozradila našim čtenářům – vlastně spíše čtenářkám?

Vařím ráda českou klasiku. Ale taky se stane, že se mi vůbec nechce vařit. A pečení? Dříve jsem pekla docela dost, na Vánoce jsme mívali minimálně deset až patnáct druhů cukroví. Recept? To bych Vám mohla nadiktovat celou kuchařku. Mám více oblíbených receptů, ale vlastně všechno je to klasika, to každý zná.

Železničáři mají služby i o Vánocích, stejně jako některé další profese.

Na štěstí se nám to nikdy nestalo. Na Štědrý večer jsme byli vždy spolu. A na Silvestra vlastně taky. Jako mladí jsme chodili tančovat, ale nějak velké, bujaré oslavy jsme nedrželi.

Manželům Simandlovým přeji šťastné a veselé Vánoce a do nového roku pevné zdraví.

Panu Jiřímu Simandlovi přeji ještě jednou vše nejlepší, pevné zdraví, hodně štěstí, rodinou pohodu a mnoho radostí, krásné dny, plně inspirovaní k novým básničkám. Vždyť začátkem ledna oslaví 89. narozeniny.

Děkují za rozhovor, Radka Vokrojová

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

Jihočeský kraj

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

„Plánování sociálních služeb v Jihočeském kraji“

V září a říjnu 2012 proběhl monitoring plnění Komunitního plánu sociálních služeb Svazku obcí Blatenska (= KPSS SOB) z roku 2011. Monitorovací zpráva o plnění plánu z roku 2011 byla podkladem pro jednání řídicí skupiny a pracovních skupin KPSS SOB. Tato jednání proběhla v říjnu 2012. Paní Bc. Kateřina Malečková, členka řídicí skupiny, při jednání seznámila členy všech skupin KPSS s monitoringem plnění plánu sociálních služeb. Vyhodnocení se týkalo období 2010 až 2011. Podklady do zprávy byly získávány osobními setkáními a rozhovory s představiteli obcí regionu, s poskytovateli sociálních a doprovodných služeb. Monitoring bylo zaměřeno na mapování obecné podpory plnění KPSS SOB, mapování a plnění či neplnění konkrétních aktivit KPSS SOB a získání

informací týkajících se aktuálních vývoje sociální oblasti na území Svazku obcí Blatenska. Dále byli členové pracovních skupin informováni o změnách a novinkách v pečovatelské službě Oblastní charity Strakonice, které přednesla pracovnice Oblastní charity Strakonice pí Nováková. Byly předneseny a projednány další kroky v rámci plnění zakázky pro Jihočeský kraj. Koncem listopadu 2012 se uskutečnil setkání zástupců členských obcí SOB (nejčastěji starostů) s představiteli hlavních poskytovatelů sociálních služeb: Domovem pro seniory v Blatné a Oblastní charity Strakonice. Všechny zainteresované strany jsou přesvědčeny o nutnosti pokračovat v aktivitách v rámci komunitního plánování sociálních služeb i v následujících letech.

KM

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

Jihočeský kraj

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Dluhový labyrint – informace pro veřejnost

Občanské sdružení REMEDIUM Praha na konci července spustilo internetové stránky zaměřené na informace z oblasti dluhů www.dluhovylabyrint.cz.

Dluhový labyrint obsahuje informace z oblasti dluhů a to nejen pro dlužníky. Je proto možné v něm nalézt informace jak o vhodných postupech při potížích se splácením, exekucích či oddlužení, tak o problematice ručitelství, spoludlužnictví nebo třeba práv a povinností osob, které s dlužníkem bydlí v jedné domácnosti. Jeho součástí jsou

i doporučení, jak problémům s dluhy předcházet a kontakty na organizace poskytující poradenství.

Občanská poradna REMEDIUM
REMEDIUM Praha
občanské sdružení
Křišťanova 15, 130 00 - Praha 3
Tel.: 272 743 666
obcanskaporadna@remedium.cz
www.remedium.cz

Občanská poradna REMEDIUM je členem Asociace občanských poraden (AOP) www.obcanskeporadny.cz

Tísňová péče AREÍON

Tísňová péče AREÍON je komplexní sociální služba, která je určena seniorům a osobám se zdravotním postižením. Jejím hlavním cílem je snížit jejich zdravotní a sociální rizika. Cílové skupině uživatelů pomáhá prožít svůj život důstojně, podle jejich přání a v jejich vlastním přirozeném prostředí – doma.

Služba Tísňové péče AREÍON je poskytována prostřednictvím hlavního dispečinku v Praze a jeho poboček. Dispečink tísňové péče Života 90, o. s. monitoruje uživatele v jeho bytě a v případě krizové situace po pouhém stisknutí tísňového tlačítka zabezpečí, díky oboustrannému spojení, okamžitou odbornou pomoc.

Dispečink Tísňové péče AREÍON při poskytování pomoci spolupracuje především s osobami blízkými (rodina, soused, apod.) a integrovaným záchranným systémem (Policie ČR, hasiči, záchranná služba). Dále s převozovou sanitní službou, městskou policií, praktickým nebo ošetřujícím lékařem a dalšími sociálními službami, které uživatel využívá. Odborná pomoc je nepřetržitá 24 hodin denně, 7 dní v týdnu.

Tísňové tlačítko nosí uživatel služby neustále u sebe. Jakmile potřebuje pomoc, stiskne v jakékoliv části bytu tlačítko a k oboustrannému spojení s dis-

pečinkem již dojde automaticky. Operátorka dispečinku – registrovaná zdravotní sestra - se pomocí zapnutého hlasitého telefonu s bytem propojí a zjistí, co se stalo. Tato hlasová oboustranná komunikace je velmi důležitá pro uklidnění uživatele, protože ví, že se pomoci dovolal a může si domluvit její potřebnou formu. Také celou službu zlevňuje, protože vylučuje výjezdy na planý poplach. Dále je uživateli poskytována průběžná preventivní péče. Uživatel služby je operátorkami dispečinku tísňové péče pravidelně telefonicky kontaktován. Při těchto pravidelných kontaktech sestry provádějí s uživateli psychologické rozhovory, zjišťují jejich zdravotní stav, odborně jim radí v problémech zdravotních i sociálních. Jmenované psychologické rozhovory zabraňují sociální izolaci uživatele služby.

Koncem roku 1992 byly napojeny první terminální uživatelské stanice instalované v bytech uživatelů této sociální služby. Tísňová péče AREÍON je realizována i v oblastech

mimo hlavní město Prahu, a to i v Jihočeském kraji.

Tísňová péče AREÍON je hrazená uživatelem.

Jednorázový poplatek za aktivaci zařízení (tj. při zavedení služby) 1.500,- Kč
Měsíční úhrada za poskytování sociální služby 400,- Kč
Zařízení – terminální stanice tísňové péče zapůjčení uživateli zdarma.

Pro zavedení služby je třeba, aby uživatel splňoval následující technické podmínky:

- SIM karta od mobilního operátora (s placeným měsíčním paušálem)
- NEBO
- Pevná telefonní linka

Kontakty:

Vedoucí TPA: Ivana Černá: 222 333 546,
E-mail: ivana.cerna@zivot90.cz
Dispečink TPA: 222 333 540, 222 333 541,
E-mail: areion@zivot90.cz
Podrobnější informace o službě najdete na našich webových stránkách www.zivot90.cz

ŽIVOT 90, občanské sdružení, Karolíny Světlé
18, 110 00 Praha 1,
tel.: 222 333 555

Další informace můžete získat také na sociálním odboru Městského úřadu v Blatné,
p. Bc. Malečková - tel. 383 416 212,
p. Koubková - tel. 383 416 213.

Klub přátel Blatenska

Po prázdninách vstoupil Klub přátel Blatenska do druhé etapy své činnosti. Uskutečnily se dvě vlastivědné vycházky. První, 2. září, směřovala od „barokní perly Blatenska“ – kostela sv. Jana Křtitele v Paštíkách k takzvanému Ženatému dubu a dále do Černívka až na zříceniny hrádku Křikavy. Druhá vycházka se konala 4. listopadu a měla název „Krajem sv. Jana Křtitele“, neboť její trasa probíhala kolem Radomyšle – městyse, který byl po mnoho století v držení řádu johanitů (maltézských rytířů), jejichž patronem sv. Jan Křtitel je. Účastníci vycházky si mohli prohlédnout oba radomyšlské kostely – děkanský sv.

Martina i poutní sv. Jana Křtitele, stejně jako další pamětihodnosti městyse a přírodní zajímavosti. Dalším zastavením byl méně známý, přesto však neobyčejně zajímavý židovský hřbitov mezi Radomyšlí a Osekem, kde našli místo posledního odpočinku prarodiče spisovatele Franze Kafky. V Oseku jsme si prohlédli rekonstruovaný zámek, v němž pobýval svého času malíř Karel Hildprandt (jeho manželkou byla Marie, jinak Mimi Daubek, dědička zámku). Dnes využívá celý areál s moderním zázemím Domov pro

Kostel Sv. Jana Křtitele, foro RV

foto Vladimír Kocourek

osoby se zdravotním postižením Osek. Poslední zastávkou na této vycházce byly Petrovice, kde se nachází výrazné terénní pozůstatky středověké tvrze.

Vycházka s názvem „Okolo Křesovce“, která se měla uskutečnit 7. října, byla předčasně ukončena po několika kilometrech v Buzicích kvůli špatnému počasí. Její trasu lze využít při plánování vycházek na příští rok.

Za pomoc při realizaci vycházek, zpřístupnění navštívených památek a průvodní slovo chci poděkovat P. Heřmanu Fritschovi, děkanovi v Blatné a administrátorovi farnosti Černívsko, P. Jiřimu Cihelnovi, administrátorovi farností Sedlice a Radomyšl, Janu Komano-

vi, kostelníkovi v Paštíkách, Janu Urbanovi, kostelníkovi v Černívsku, Bohumilu Knížovi a Ing. Vladimírovi Kocourkovi.

Přednášky proběhly dvě. První na téma „Ve jménu Marta, Bitvy, bojiště a vojáci na Blatensku“ se konala 20. září od 17:00 v Kulturně společenském centru v Kasejovicích. Druhá, která se měla uskutečnit v Blatné 25. října s tématem z náboženských dějin Blatenska, musela být z personálních důvodů zrušena.

Protože se Klub přátel Blatenska oddělil od Muzea Josefa Siblíka a transformoval se do podoby občanského sdružení, zaregistrovaného Ministerstvem vnitra dne 19. září tohoto roku, byla na 5. listopadu svolána ustavující schůze, na níž měly být schváleny stanovy, zvoleny orgány Klubu a sděleny členům informace k žádosti o podporu z veřejných finančních prostředků na činnost Klubu podanou na Město Blatná zmocněným zástupcem přípravného výboru Mgr. Vladimírem Červenkou záhy po registraci. Na schůzi se však sešlo méně členů, než je v souladu se stanovami zapotřebí, aby byla usnášeníschopná. Proto byla provedena volba elektronickou formou, kdy byly všem registrovaným členům rozeslány k prostudování stanovy a nominace na členy výboru Klubu, předsedu a místopředsedu a složení revizní

komise. Doklad o volbě statutárního zástupce je totiž nezbytnou přílohou k výše zmíněné žádosti o veřejnou finanční podporu a zmocněný zástupce přípravného výboru Klubu se zavázal dodat ho kompetentním orgánům města do konce listopadu. Výsledky voleb orgánů Klubu budou rovněž sděleny čtenářům v dalším čísle Blatenska SOBě.

Děkuji všem za podporu a důvěru.

Mgr. Vladimír Červenka

zmocněný zástupce přípravného výboru Klubu přátel Blatenska. o. s.

foto Vladimír Kocourek

NÁPISY NA BLATENSKU

„Psáno do kamene“ – historické nápisy na Blatensku

Existuje jedna pomocná věda historická, která se nazývá epigrafika. Zabývá se zkoumáním nápisů provedených nejrůznějšími technikami do nejrůznějších materiálů s výjimkou papíru, pergamenu a papyru, tedy nápisů rytých či tesaných do kamene, malovaných a vyškraňovaných do omítky, vyřezávaných ve dřevě, vyšívaných na látku apod. V minulosti byly takovéto nápisy významným sdělovacím prostředkem. V antickém Římě se kupříkladu do kamene tesaly zákony, aby byly přístupné co nejširší veřejnosti a již tehdy, stejně jako v pozdějších dobách, se různými texty opatrovaly architektonické památky či sochy, aby kolemjdoucí (pokud uměli číst a ovládali příslušný jazyk) věděli, kdo, kdy a proč dal konkrétní stavbu zbudovat, nebo koho vlastně daná socha představuje. Podobně tomu bylo i u řemeslných výrobků, jestliže jejich pořizovatel nebo tvůrce chtěl pro budoucí časy zachovat paměť o své osobě a důvodu zhotovení předmětu. Protože nápisy měly být trvalým sdělením pro budoucí generace, prováděly se ponejvíce do trvanlivých materiálů (kámen) nebo technologiemi s nadějí na delší trvanlivost, popřípadě snadnou obnovu (nápisy na a v omítkách).

Také na Blatensku je řada nápisových památek, kolem kterých s hlavou plnou každodenních starostí bez povšimnutí procházíme. A když už bychom si chtěli nějaký ten nápis přečíst, narazíme hned na několik překážek,

Alianční erb Šternberků a Malzahnu nad vstupem do panské sýpky v Sedlici; nápis je na horní části ostění (foto autor příspěvku)

kteří nám v uskutečnění předsevzatého cíle zabrání. Mnohé nápisy jsou běžnému zájemci obtížně přístupné, jiné jsou zase dochovány jen zlomkovitě. Chybí v nich písmena, nebo jsou natolik poškozena, že se nedají přečíst. Další problém může představovat typ použitého písma, pokud jde například o frakturu (obecně nazývanou švabach) či gotickou minuskulu. Písmo, které dnes používáme, je totiž v podstatě záležitostí posledních dvou století a ne každý vládne schopností stará písma číst. A konečně je to i jazyk nápisů, kterým je ve většině případů latina; rozšířená je i němčina a stará čeština, jejíž pravopis je výrazně odlišný od toho dnešního.

Jeden z takových nápisů se nachází nad vchodem sýpky v areálu někdejšího panského dvora (dnes zemědělského družstva) v Sedlici. O jeho existenci jsem nevěděl a teprve před nedávnem jsem ho zachytil díky konzultaci s paní Jitkou Říhovou, pracovnící památkového odboru Městského úřadu Blatná ve věci venkovské hospodářské architektury na Blatensku. Nápis

je proveden rytou kapitálou, což je v podstatě dnešní velké písmo, a doplněn deskou s aliančním (sdruženým) erbem hraběte Václava Vojtěcha (Adalberta) ze Šternberka a jeho manželky Kláry Bernardiny z Malzahnu. Václav Vojtěch ze Šternberka vlastnil panství Sedlice od roku 1676, kdy ho koupil od svého bratra Ignáce Karla, až do své smrti v roce 1708. Proslul jako významný stavebník, z jehož popudu byl kupříkladu postaven raně barokní letohrádek Troja v Praze. Jak vidno, věnoval ovšem pozornost i obnově hospodářských budov na svých panstvích. Nápis, který dal vyřýt na horní část ostění vstupu do panské sýpky v Sedlici, zní:

**HOC GRANARIV(M) EX
HORREO RECONCINARI FECIT
ILLVS(RISSIMVS): D(OMINVS):
D(OMINVS): / WENCESLAVS
ADALBERTVS COMES A STERNBERG
ANNO 1687:**

Překlad: Tuto sýpku zřízenou ze stodoly dal opravit nejjasnější pán pan Václav Vojtěch hrabě ze Šternberka roku 1687.

Poznámka k přepisu: lomítko označuje konec řádku (nápis je dvouřádkový), písmeno „V“ nahrazuje „U“, protože se lépe tesalo do kamene a mohlo mít i kvalitu římské číslice „5“, pokud byl do nápisu zakomponován chronogram (letopočet, který získáme sečtením písmen s kvalitou římských číslic, jež bývají navíc ještě velikostně či barevně odlišena), velikostně zvýrazněná písmena označují začátek sdělení a významnější slova, v kulatých závorkách jsou rozvedeny zkratky ve vlastním nápisu použité.

Mgr. Vladimír Červenka

Sakrální stavby na Blatensku

Drobná sakrální architektura Blatenska

Ráz krajiny Blatenska spoluutváří řada architektonických památek, které představují důležité kulturní dědictví, především však jsou odkazem a poselstvím minulých generací do budoucnosti. Připomínají nám potřeby a hodnoty, které měli a uznávali a způsobem i umem sobě vlastním naplňovali a zachovávali naši předkové. Mezi tyto pamětihodnosti patří i soubor staveb, který se souhrnně nazývá drobná sakrální architektura. Jde o stavby, jež jsou projevem soukromé i kolektivní zbožnosti lidí, avšak na rozdíl od kostelů rozměrově výrazně odlišné. Drobnou sakrální architekturou rozumíme návesní kaple a další volně stojící kapličky, pohřební kaple, boží muka a kříže.

Protože se jedná o početně velmi rozsáhlý a současně i různorodý soubor, bude se naše pozornost v novém čtenářském seriálu, který v tomto čísle Blatenska SOBě zahajujeme, soustředit na ty významnější příklady drobné sakrální architektury v našem regionu. Je to dáno i objemem dochovaných pramenů, neboť k většině staveb tohoto druhu, hlavně božím mukám a křížům, je k dispozici minimum informací. Mnohdy se člověk musí spokojit pouze s údajem o datu postavení té které památky, vyrytým kupříkladu na podstavci železného kříže.

Svazek obcí Blatenska provedl v roce 2011 mapování drobné sakrální architektury v regionu, a to mimo jiné s výhledem na možné knižní zpracování této problematiky. Celkem bylo zmapováno více než 600 drobných staveb na území všech 32 členských obcí SOB. Proto si dovoluji požádat čtenáře o pomoc při shromažďování údajů k drobným sakrálním památkám na Blatensku, aby byl náš obrázek o okolnostech jejich vzniku a vývoje co nejuplněnější. V případě zájmu o spolupráci je možno

Celkový pohled na zrekonstruovanou kapli sv. Floriána v Hornosíně, foto Václav Machovec

Historické foto hornosínské kaple z roku 1933

kontaktovat Mgr. Vladimíra Červenku na tel.: 723 985 237 nebo na e-mailu: kasej81@atlas.cz nebo blatensko@blatensko.cz. Za případné podněty a informace děkuji předem.

Hornosín – návesní kaple sv. Floriána

Od středověku náleží Hornosín do bělčického farnosti. Na bohoslužby ovšem docházeli místní věřící také do blízkých Kocelovic. K dalším pobožnostem, například ke společné modlitbě růžence, se scházeli v hospodě. Na její střeše byla dokonce vížka se zvonkem, kterým se na pobožnosti svolávali. Vbrzku začali Hornosínští pomýšlet na vhodnější místo k náboženskému setkávání. Avšak více než 25 let usilovali o svolení církevních úřadů postavit si na návsi kapli nebo alespoň zvoničku, než jim to bylo roku 1859 konečně povoleno. Ihned se svépomočí pustili do stavby, jež byla hrazena z příspěvků občanů, především rolníka Vojtěcha Jandy, který na ni věnoval 400 zlatých, jež vyhrál v loterii. Stavbu prováděl Matěj Pirhanzl, zedník z Podruhlí, dovoz materiálu a nádenické práce zajišťovali zdarma občané. Již o čtvrté neděli adventní roku 1860 se v kapli konala pobožnost. Hornosínští však chtěli, aby se zde mohly sloužit řádné mše, zejména o svátku sv. Floriána, jemuž chtěli kapli zasvětit v vděčnosti za to, že již dlouho nepostihl obec požár (sv. Florián je totiž uctíván jako ochránce proti požárům a patron hasičů). Dne 24. května 1861 uzavřeli dohodu se svým duchovním správcem, bělčickým farářem P. Matějem Fröhlichem, že jim bude v kapli přísluhoval, pokud obec zajistí její údržbu, ročně zaplatí faráři za bohoslužby 2 zlaté a zajistí mu dopravu. Za každou zvláštní mši, slouženou například za zemřelého, si kněz stanovil poplatek ve výši 1 zlatého a tyto mše se měly odbývat pouze ve všedních dnech a jediné v případě, pokud by nebyl zaneprázdněn duchovní službou v Bělčicích. Za Hornosín

podepsali smlouvu František Vonásek, obecní představený, Jakub Mašek, Jan Pobuda, Jan Chrastil, Václav Zíka, Josef Vonásek, Josef Lehečka, Matěj Janda a Vojtěch Janda.

Jakmile se Hornosínští dohodli se svým duchovním o způsobu zajišťování bohoslužeb, podali 12. června 1861 žádost na biskupství do Českých Budějovic o udělení mešní licence. Bělčický farář žádost podpořil, protože „ves Hornosín v collatuře (rozuměj farnosti) zdejší ta nejpořádnější jest, a v ní pravá zbožnost se pěstuje.“ Biskup Jan Valerián Jirsík se k žádosti vyjádřil kladně, pokud si Hornosínští kapli vybaví potřebným bohoslužebným náčiním, což se také postupně stalo. Oltář s obrazem sv. Floriána zhotovil Karel Malý z Kasejovic. Josef Lehečka (č. p. 6.), jeden z hlavních iniciátorů výstavby kaple, daroval spolu s manželkou peníze na zakoupení posvěceného mešního kamene s ostatky starokřesťanských mučedníků Valida a Constancie, dále zajistili manželé Lehečkovi mešní roucho a obrazy Srdce Pána Ježíše a Panny Marie. Na kalich se složili občané a zakoupili jej za 53 zlatých ve Vídni, kde byl také posvěcen kardinálem Otmarem Rauscherem. Další jednotlivci obstarali obrazy, včetně křížové cesty, sochy, antependia (ozdobné závěsy na oltář), misál, osvětlení či umělé květiny. Mezitím vydal biskup Jirsík 17. července 1861 svolení, aby se v kapli sloužily mše mimo velké církevní svátky. Následně byla dne 1. září 1861 kaple slavnostně požehnána bělčickým farářem Fröhlichem za asistence P. Ondřeje Maška z Hvožďan a bělčického kaplana P. Františka Mrazíka, který měl kázání. Hojnou účast místních věřících posílilo procesí z Hajan. Po skončení obřadu byli duchovní pohoštěni u Lehečků (č. p. 6).

Věřící svolával k bohoslužbám a pobožnostem zvoněk přenesený do vížky na střeše kaple z hospody, kde plnil stejnou funkci až dosud. Roku 1869 však pukl a musel být přelit u plzeňského zvonáře Roberta Pernera. Náklad hradil neznámý dobrodinec. Přelitý zvon měl

Kaple Sv. Floriána, klika u vstupních dveří, foto Lukáš Vokroj

Sv. Florián, patron hasičů, detail hornosínké korouhve,
foto Lukáš Vokroj

váhu 20 kg, spodní průměr 32 cm a výšku 27 cm; na plášti byl obraz patrona kaple – sv. Floriána. Za první světové války hrozila rekvizice zvonu, a proto jej rolník Václav Fiala a Václav Vonášek, syn starosty obce Františka Vonáška, sejmuli z vížky a zakopali v kůlně starostova statku. Teprve 29. října 1918 byl členy hornosínského sboru dobrovolných hasičů vyzdvížen zpět na původní místo, aby vyzváněl čerstvě vyhlášené československé republice.

Umístění zvoníčky nad krovem kaple však bylo problematické. Plech, kterým byla obita, postupem času opadal a do kaple začalo zatékat. Vížka také svou vahou ohrožovala statiku krovu, což spolu s otřesy při vyzvánění vedlo až k prasknutí klenby kaple. Obec proto zamýšlela stávající zvonovou vížku sejmout a postavit stabilnější zděnou věž nad vchodem. Plány vypracoval roku 1903 Ing. Lambert Pávek, stavební technik velkostatku Lnáře. Patrně z finančních důvodů však nebyly tehdy zrealizovány a kaple byla pouze provizorně stažena železnými tyčemi.

Roku 1921 byla zásluhou bratří Jana a Josefa Křížů pořízena socha sv. Floriána a umístěna na oltář kaple, zatímco původní obraz byl zavěšen na jiné místo. O čtyři roky později byl kolem kaple zřízen nový taras s kamennými sloupky a laťkovým plotem. Tyto práce byly hrazeny z finančního odkazu roku 1920 zemřelého starosty Františka Vonáška.

V roce 1932 se obec vrátila k původnímu záměru odstranit starou zvoníčku a postavit zděnou věž v ose západního průčelí kaple. Obávala se však vysokých nákladů. Teprve po konzultaci s farářem P. Antonínem Jarolímekem, který se vyznal ve stavebnictví, a důkladném propočtu všech nutných výdajů se Hornosínští odhodlali v následujícím roce dlouho odkládaný záměr uskutečnit. Plány vytvořil Václav Jeníček z Bělčic a lišily se od původních Pávkových. Cihly, kterých bylo na stavbu věže potřeba 6 600, objednala obec u Bohumila Cháry v Mačkově a dováženy byly po dráze až do Závašína, odkud je hornosínští občané zdarma dopravovali do vsi. Vápna se spotřebovalo 15 q a bylo zakoupeno od Hospodářského družstva skladištního v Březnici, které zajistilo jeho odvoz do Hornosína firemním automobilem. Z obecních lesů bylo vzato dřevo na zhotovení

krovu. Ten byl pobit prkny a pokryt měděným plechem, kterého se spotřebovalo 30 m². Do patra 15 m vysoké věže byla dána čtyři žaluziová okna a na vrchol dřevěný kříž obitý měděným plechem. Do koule byla vložena měděná krabice s pamětní listinou. Během stavebních prací došlo i k výměně stávajících vchodových dveří, oken a k opravě střechy kaple. Uvnitř byla položena nová podlaha ze šamotových dlaždic; původní hliněné byly ponechány pouze pod lavicemi. Do výklenku v patře věže byla umístěna socha sv. Floriána z oltáře kaple, kam se vrátil původní obraz a nad vchod vymalovány letopočty 1859 a 1933, připomínající rok výstavby a renovace kaple.

Na průběh prací dohlížel a po organizační stránce vše zajišťoval starosta obce Václav Vonášek (č. p. 16); téměř každý den dojížděl na kole do Hornosína i P. Antonín Jarolímek z Bělčic, aby zkontroloval, zda vše probíhá tak, jak má a případně přispěl radou. Díky spolupráci občanů, neboť „nebylo vůbec nikoho, kdo by se práci vyhnul, anebo kdo snad by vůbec nepomáhal“, byla přestavba a renovace kaple dokončena v rekordně krátkém čase od 18. května do 7. července 1933. Dne 16. července pak byla kaple slavnostně požehnána P. Antonínem Jarolímekem. K té příležitosti vydala obec 1 000 pohlednic kaple a vesnice.

Celkový náklad na renovaci činil téměř 10 000 Kčs, z čehož 5 000 Kčs darovala Josefa Štěpánová, 3 000 Kčs Marie Vonášková, obě výměnkářky z Hornosína. Z obecního rozpočtu bylo uvolněno 2 000 Kčs (obec totiž počítala s přibližně stejnými výdaji i pro případné statické zabezpečení a opravu původní zvonové vížky) a plánovalo se využít v případě nutnosti také prostředky z již zmiňovaného odkazu bývalého starosty Františka Vonáška, který činil 600 Kčs a v roce 1933 dosáhl s úroky výše 1 000 Kčs.

Ještě roku 1933 zakoupila obec za peníze zbylé z renovace kaple nový zvon. Stál 1 200 Kčs a původně visel ve zvonici bělčického kostela, pro který byl ulit roku 1915 u Rudolfa Pernera v Českých Budějovicích. Protože do Bělčic byly pořízeny zcela nové zvony, našlo se tak pro něj důstojné využití. Slavnostně požehnán byl P. Jarolímekem 5. listopadu. Nejprve byl za doprovodu mládežníků a občanů vyvezen z usedlosti starosty Václava Vonáška na voze zdobeném květy jiřin a chryzantém. Poté přednesly družičky básně s tematikou zvonů. Následovala promluva duchovního správce a poděkování starosty.

V roce 1934 byla uskutečněna renovace vnitřního zařízení a výmalba kaple. Práce byla zadána firmě Břetislava Kafky z Červeného Kostelce, která poslala do Hornosína malíře Maděru a Hoffmana. Ti vymalovali všechny stěny a strop, přemalovali oltář na umělý mramor, lavice na dubové dřevo, všechny sochy a rámy obrazů. Byla opravena křížová cesta, žerd' a obraz procesní korouhve. Celkový náklad dosáhl 2 900 Kčs a byl částečně hrazen z peněz vybraných v předešlém roce, další prostředky zajistil republikánský dorost v Hornosíně a přispělo i místní honební společenstvo.

Úsilí o renovaci a zkrášlení kaple završilo pořízení věžních hodin, které byly objednány roku 1936 u firmy Jan Hejnal v Mělníku za 7 800 Kčs. Instalovány byly ve dnech 9.–10.

června a 11. června, o svátku Božího těla, požehnány. Akci provázal pochod hasičů v pracovních stejnokrojích, hasičského dorostu a občanů s hudbou. U kaple následoval proslov P. Antonína Jarolímka, jenž celebroid slavnostní akt a starosta Václava Vonáška, který poté hodiny spustil a symbolicky předal veřejnosti.

V roce 1979 došlo k opravě kaple. Byla zhotovena nová omítka a následně obilena, natřeny hodiny, okna a dveře, postaven nový plot. Většina prací byla provedena zdarma svépomocí, pouze zednické práce byly částečně uhrazeny. Při renovaci kaple bylo odpracováno celkem 780 brigádnických hodin.

O dvacet let později, roku 1998, byla podniknuta oprava mechanismu věžních hodin, který byl při té příležitosti snesen z věže a umístěn v přízemí z důvodu lepší přístupnosti. Oprava stála 57 400,- Kč a prováděl ji Pavel Kappler, restaurátor z Chýnova. Současně také tehdy obec ustanovila, že osoba, která bude mechanismus obsluhovat, obdrží 3 000,- Kč ročně.

Ani hornosínská kaple nezůstala bohužel v nové době ušetřena návštěvy zlodějů. Dne 11. března 1998 bylo zjištěno, že z kaple zmizely sochy dvou andělů, Panny Marie a sv. Jana Nepomuckého. Socha patrona kaple, sv. Floriána, byla poté z důvodu ochrany uschována raději na jiném bezpečném místě.

V březnu 2000 se obecní zastupitelstvo usneslo pořídit do kaple nový zvon namísto dvou původních, zrekvírovaných za druhé světové války. Objednávka s plánovaným nákladem asi 35 000,- Kč byla zadána renomované zvonářské dílně Marie Tomáškové-Dytrychové v Brodce u Přerova. Zde byl zhotoven zvon o váze 54 kg s nápisem „Florián – věnováno občany a přáteli Hornosína – léta Páně 2001“. Dovoz a zavěšení zvonu provedla firma Rostislava Bouchala z Brodce, která musela zhotovit novou konstrukci, protože původní byla napadena červotočem. Náklad na pořízení zvonu činil 37 210,- Kč a byl hrazen z příspěvků občanů a rodáků, které vynesly 36 000,- Kč. Zhotovení nové závěsné konstrukce a zavěšení zvonu vyšlo na 41 696,- Kč. Celkem tedy celá akce stála 78 906,- Kč. Nový zvon posvětil o hornosínské pouti dne 5. května 2001 česko-budějovický biskup Mons. ThDr. Jiří Paďour za asistence březnického děkana P. Josefa Charypara. Z čestných hostů byl přítomen Ing. Josef Kalbáč, přednosta okresního úřadu ve Strakonici. Slavnostní akt vhodně doplnila Ing. Marie Krívková přednesem básně Marie Vrbské (č. p. 13) „Naše zvony“. Po pouti byl zvon zavěšen do věže a opatřen zařízením, které umožňuje připojení automatického elektrického zvonění.

V létě 2010 proběhla obnova fasády kaple, která byla uvedena do barevnosti, jíž měla ve třicátých letech minulého století. Na akci přispěl Jihočeský kraj částkou 200 000,- Kč. V červenci až srpnu následujícího roku pak byla akademickou malířkou Jarmilou Macháčkovou z Prahy restaurována a obnovována vnitřní výmalba kaple. Oltář a sochy zrestaurovali v téže době Petr Štěpán z Hajan a David Berka. Kaple tak znovu získala důstojný vzhled v exteriéru i interiéru a je nadále architektonickou ozdobou obce. Doufáme, že i příští generace jí budou věnovat přinejmenším stejnou péči jako jejich předkové.

Mgr. Vladimír Červenka

Zprávy z našich obcí

BLATNÁ

Občanské sdružení Duhové ještěrky

Duhové ještěrky o.s. Vás zvou na své akce, které připravily právě pro Vás:

- 2.12.2012** Adventní trhy v ul. J. A. Komenského od 10 hod., rozsvícení první svíčky a doprovodný program 16,30 hod., zvonečkový průvod městem v 17,00 hod., rozsvícení vánočního stromu s programem
- 3.12.2012** „Čerti ve výloze“, Blatná v infocentru vedle hudební školy od 8,30 hod do 16,00 hod.
- 5.12.2012** „Čerti na náměstí“, Blatná u kašny od 15 hod., návštěvu čertů domů si můžete objednat na tel. 606 738 090 pí Hůzlové
- 14.12.2012** Vánoční koncert na zámku Blatná začátek v 19,00 hod.
- 16.12.2012** Vánoční trhy v ul. J. A. Komenského s programem
- 26.12.2012** Živý betlém začátek 15 hod. u kostela Nanebevzetí panny Marie v Blatné

Poděkování

Dne 22.9.2012 se konal v zámeckém parku Pohádkový den. Rádi bychom touto cestou poděkovali Duhovým ještěrkám. Strávili jsme společně s dětmi krásné odpoledne plné her a podařených kostýmů. Přejeme do budoucna plno nápadů a jistě si nenecháme ujít Lampionový průvod a ani Vaše již vyhlášené trhy, na kterých se našim dětem každoročně líbí.

Rodina M+Š

UPOZORNĚNÍ pro občany užívající označení vozidla přepravujícího těžce zdravotně postiženou osobu

Sociální odbor Městského úřadu v Blatné upozorňuje občany, že označení vozidel přepravujících osobu těžce zdravotně postiženou „O1“ (piktogram na modrém podkladě s osobou na invalidním vozíku), které bylo vydáváno majitelům průkazu mimořádných výhod ZTP nebo ZTP/P a umožňuje parkování na vyhrazených místech pro invalidy, **má platnost pouze do konce roku 2012.**

Toto označení je tedy možné používat jen do 31.12.2012. Nejpozději od 1.1.2013 je nutné používat nové označení „O7“ Parkovací průkaz označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou.

Výměnu stávajícího označení za mezinárodní parkovací průkaz označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou „O7“ provádí:

Sociální odbor Městského úřadu v Blatné, tř. T.G. Masaryka 1520, 2. poschodí, dveře č. 220.

K výměně je třeba doložit:

1. aktuální barevnou fotografii o rozměru 35x45 mm (průkazové foto)
2. platný průkaz ZTP nebo ZTP/P
3. platný občanský průkaz
4. stávající označení vozidla „O1“

Staré označení „O1“

Nové označení „O7“

Platí do 31. 12. 2012

Informace o činnosti terénního sociálního pracovníka Městského úřadu Blatná

V souvislosti se sociální reformou došlo k zásadním změnám v oblasti sociálních dávek. Kompetence byly od 1. ledna 2012 převedeny ze sociálního odboru Městského úřadu Blatná na Úřad práce ČR – krajská pobočka České Budějovice, kontaktní pracoviště Blatná, tř. J. P. Koubka 4. Sociální pracovník Městského úřadu Blatná není tedy již zatížen rozhodováním o dávkách, jejich výplatou ani kontrolou a má dostatečný časový prostor k přímé práci s klienty.

Činnost terénního pracovníka je realizována v souladu s ustanoveními zákonů:

č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů
č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů.

Oblasti činnosti sociálního pracovníka:

Sociální služby

- mapování sociálních služeb
- spolupráce s poskytovateli sociálních služeb
- vyhledávání vhodné služby pro konkrétního klienta

Sociální zabezpečení

- poradenství v oblasti sociální pomoci – dávky pomoci v hmotné nouzi, dávky pro osoby se zdravotním postižením, příspěvek na péči
- poradenství v oblasti dávek státní sociální podpory – porodné, rodičovský příspěvek, příspěvek na dítě, dávky péčovské péče, příspěvek na bydlení, pohřebné
- poradenství v oblasti důchodového a nemocenského pojištění

Občanské právo

- pomoc při zajištění bydlení, pomoc při řešení nájemních vztahů
- dluhové poradenství
- výkon funkce veřejného opatrovníka

Správní právo

- pomoc při sepisování žádostí, podnětů, návrhu, odvolání, apod.
- pomoc při uplatňování práv a oprávněných zájmů občanů

Zdravotní péče

- spolupráce s lékaři a zdravotnickými zařízeními
- poradenství v oblasti pojistného na veřejném zdravotním pojištění

Pracovně právní vztahy

- poradenství v oblasti pomoci při hledání zaměstnání, sepsání životopisu, hledání vhodné rekvalifikace, apod.

Nezaměstnanost

- poradenství v oblasti pomoci při zprostředkování evidence a podpory v nezaměstnanosti
- spolupráce s úřadem práce při zprostředkování zaměstnání a rekvalifikace

Rodinné právo

- spolupráce s orgánem sociálně právní ochrany dětí při řešení rodinných problémů, sporů apod.

Cílové skupiny klientů:

- Senioři
- Osoby se zdravotním nebo duševním onemocněním
- Osoby s různým stupněm omezení způsobilosti k právním úkonům
- Osoby nezaměstnané a osoby s materiálními problémy
- Osoby bez přístřeší
- Osoby se závislostmi
- Osoby ve výkonu nebo po návratu z výkonu trestu odnětí svobody a vazby
- Rodiny, rodiny s dětmi
- Osoby ohrožené domácím násilím
- Cizí státní příslušníci a národnostní menšiny

Činnosti sociální práce:

- základní sociální poradenství
- odborné sociální poradenství
- sociální práce s jednotlivcem, skupinou, komunitou
- sociální šetření
- přímá a nepřímá práce s klientem (vyhledávání klientů, zprostředkování kontaktu klienta a příslušné organizace, hájení práv klienta, dohled, doprovod, asistence atd.)
- rozhodování o ustanovení zvláštního příjemce dávek důchodového pojištění, včetně sociálního šetření a následné kontroly hospodaření s důchodem oprávněné osoby
- evidence žádostí o přidělení bytu v Domě s pečovatelskou službou Blatná
- vydávání parkovacích průkazů označujících vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou
- vydávání tiskopisů receptů a žádanek s modrým pruhem na léčiva obsahující návykové látky nebo efedrin
- problematika prevence sociálně patologických jevů
- komunitní plánování sociálních služeb

Komplexní sociální práce je velmi rozsáhlá a není možné podat absolutní výčet činností sociálního pracovníka. S jakýmkoliv dotazem ze sociální oblasti se můžete obrátit na sociální odbor Městského úřadu Blatná.

Kontakty:

Bc. Kateřina Malečková, vedoucí sociálního odboru,
tel.: 383 416 212, email: maleckovak@mesto-blatna.cz

Markéta Koubková, sociální pracovník,
tel.: 383 416 213, email: koubkova@mesto-blatna.cz

Jan Hromada, DiS, sociální pracovník
Tel. 383 416 214, email: hromada@mesto-blatna.cz

Městský úřad Blatná

Sociální odbor

Tř. T.G.Masaryka 1520 (budova vedle ZŠ TGM Blatná)
388 01 Blatná

Upozornění pro občany správního obvodu města Blatná

Dávejte pozor, komu svěříte vyčištění a revizi spalinových cest ve Vašem domě. Společenstvo kominiků ČR upozorňuje na tzv. „nájezdové“ firmy, u kterých si majitel živnostenského oprávnění s předmětem podnikání „Kominictví“ najímá osoby, které nejsou odborně způsobilé. Kominické služby provádějí neoborně, amatérsky a bez znalosti technologických předpisů, což ve svém důsledku může znamenat riziko jak pro zdraví, tak pro majetek občanů. O odborném vyčištění a revizi spalinových cest Vám „pravý kominík“ vystaví potvrzení, které slouží např. pro potřebu pojištění domu. Neoborník Vám vystaví potvrzení, které je neplatné nebo nevystaví žádné. Od člověka, který k Vám přijde do domu a není to Váš „známý kominík“, si nechte předložit živnostenské oprávnění s předmětem podnikání „Kominictví“. Na mailové adrese www.skcr.cz je uveden jmenný seznam kominiků z celé ČR, informovat se můžete také na tel. 602 285 022.

Živnostenský úřad Blatná

Informace pro podnikatele, kteří provozují dopravu s vozidly nad 3,5 tuny

Podnikatelé, kteří ke dni 1.6.2012 byli oprávněni provozovat koncesovanou živnost v rozsahu předmětu podnikání „Silniční motorová doprava - nákladní vnitrostátní provozovaná vozidla o největší povolené hmotnosti nad 3,5 tuny“ nebo „Silniční motorová doprava - nákladní mezinárodní provozovaná vozidla o největší povolené hmotnosti nad 3,5 tuny“ a hodlají po tomto datu provozovat živnost silniční motorová doprava v rozsahu předmětu podnikání „Silniční motorová doprava nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí“, **jsou do 1.6.2013 povinni požádat o změnu rozsahu předmětu podnikání a doložit doklady podle zákona č. 455/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne na-**

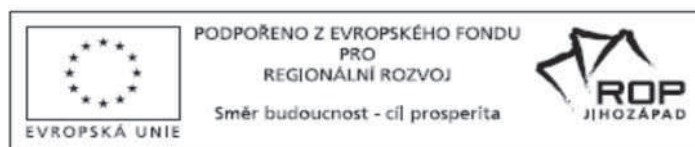
bytí účinnosti tohoto zákona. Na základě žádosti podnikatele a doložených dokladů změni živnostenský úřad rozhodnutí o udělení koncese a rozsah předmětu podnikání uvede v souladu se zněním předmětu podnikání podle zákona č. 455/1991 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a změni rozsah předmětu podnikání na „Silniční motorová doprava - nákladní provozovaná vozidla nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí“. Nebude-li žádost podána do 1.6.2013, změni živnostenský úřad rozhodnutí o udělení koncese vydané před dnem 1.6.2012 v rozsahu předmětu podnikání a omezi rozsah předmětu podnikání na „Silniční motorová doprava - nákladní provozovaná vozidla nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí“. Podání žádosti je osvobozeno od správního poplatku

Upozornění držitelům osvědčení o odborné způsobilosti pro některé druhy nákladní a osobní dopravy:

Od 1. 6. 2012 držitelům osvědčení o odborné způsobilosti pro některý z druhů nákladní dopravy a osobní dopravy vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydá dopravní úřad na žádost do 30 dnů osvědčení o odborné způsobilosti pro nákladní dopravu provozovanou vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, a pro osobní dopravu provozovanou vozidlem určeným pro přepravu více než 9 osob podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Podnikatelům v silniční dopravě a odpovědným zástupcům, u kterých byla odborná způsobilost ze všech nebo z některých předmětů nahrazena vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru a kteří ke dni nabytí účinnosti zákona č. 119/2012 Sb. vykonávali činnost odpovědného zástupce pro nákladní nebo osobní dopravu, vydá dopravní úřad na žádost do 30 dnů osvědčení o odborné způsobilosti. Žádost lze podat nejpozději do 2 let od účinnosti tohoto zákona, tj. do 31. 5. 2014. Nebude-li žádost podána, odborná způsobilost uplynutím této lhůty zaniká. Žádost o vydání osvědčení najdete na webových stránkách Odboru dopravy Jihočeského kraje. Podání žádosti je osvobozeno od správního poplatku.

Živnostenský úřad Blatná

Jak v Blatné pokračují dvě největší stavby

Jak nám pokračují dvě největší stavby v Blatné financované z prostředků města Blatná a dotované z ROP Jihozápad? Jedním slovem - dobře. Někteří zastupitelé města využívají možnosti zúčastnit se kontrolních dnů na stavbách nového Rekreačního areálu v Blatné a Komunitního centra aktivního života. Na vlastní oči se tak mohou přesvědčit, jak obě akce zdárně pokračují.

Práce na rekreačním areálu postupují dle harmonogramu. Hrubá stavba budov pro plavčíka, pokladny, šatny, sprchy, WC či technologické zázemí jsou již hotové. Také nerezový bazén i dětské brouzdaliště je již na svém místě. Zprvu nepřehledné staveniště začíná mít již podobu rekreačního areálu, který své první návštěvníky přivítá již v měsíci červnu roku 2013. Nejen školní mládež se tak může těšit, že konec školního roku a začátek prázdnin budou moci oslavit sportováním v novém bazénu.

Také práce na komunitním centru jsou v plném proudu. Zatím jsou na řadě převážně bourací práce veškerých podlah, některých přiček či venkovní rampy. Byly zahájeny práce na ležaté kanalizaci. Každý kdo předělával starý dům či byt, si umí představit, co úsilí taková přestavba a modernizace starého objektu obnáší. I zde se stavařům daří dodržovat časový harmonogram prací. Slavnostní otevření Komunitního centra aktivního života bude na jaře roku 2014.

Bohumila Hoštičková, Městský úřad Blatná, OMIR

Proběhla jednokolová anonymní veřejná ideová urbanistická soutěž

Město Blatná, ve spolupráci se společností REDI s. r. o., vyhlásilo dne 18.9.2012 soutěž o návrh „Ideový návrh územního plánu Blatná“. Město Blatná připravuje zpracování územního plánu správního území města

Blatná, tj. katastrálních území Blatná, Blatenka, Čekanice, Drahenický Málkov, Hněvkov, Jindřichovice, Milčice a Skaličany. Formou soutěže o návrh chce město získat nové názory na řešení koncepce rozvoje města Blatná jako základního ideového návrhu pro zpracování celkového územního plánu. Do konce října roku 2012 bylo odevzdáno 14 soutěžních návrhů od autorizovaných architektů z Česka a Slovenska. Porota složená ze zástupců města Blatná a nezávislých architektů vybrala v pátek 2.11.2012 vítězné návrhy, které budou finančně odměněny. Veřejnost bude mít možnost se s jednotlivými návrhy seznámit na připravované výstavě.

MěÚ Blatná, odbor výstavby a ÚP

Pečovatelská služba Blatná chystá novinky a změny

Charita se přestěhuje a nabízí další služby

Oblastní charita Strakonice se stěhuje do nových prostor. Dochází též ke změně adresy a telefonického kontaktu.

Stávající i budoucí uživatelé pečovatelské služby, kterou poskytuje Oblastní charita Strakonice, mají možnost výběru od dvou dodavatelů obědů (DPS Blatná a SOŠ Blatná). Od ledna 2013 se služby charity rozšíří též o středisko odborné sociální poradny a půjčovny kompenzačních pomůcek přímo v Blatné.

Pečovatelská služba OCH Strakonice se v těchto dnech stěhuje z domu s pečovatelskou službou na adresu: Plzeňská 310, Blatná 388 01. Mění se též kontakt na pevnou linku. Nyní se dovoláte na č. 380 830 305

Pečovatelská služba je terénní služba poskytovaná osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné osoby. Služba je poskytována ve vymezeném čase od pondělí do pátku od 7:00 – 17:00 hodin v domácnostech osob na území Blatné a v okolních obcích do 15 Km.

cílová skupina:

- senioři
- osoby se zdravotním postižením
- osoby s duševním onemocněním

Věková skupina: od 18 let

Poslání:

Posláním pečovatelské služby Oblastní charity Strakonice je pomoc při běžných činnostech lidí se zdravotním omezením, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné osoby.

Cíle:

1. Umožnit uživatelům zůstat co nejdéle v domácím prostředí
2. Podpora životního stylu, který si uživatel sám zvolil
3. Poskytnout uživateli podporu či pomoc dle individuální potřeby

Zásady pečovatelské služby:

- Zabraňujeme sociálnímu vyloučení uživatelů (podporujeme přirozenou vazbu na rodinu, přátele a místní komunitu).
- Respektujeme volby a individuální potřeby uživatele.
- Respektujeme uživatele jako rovnocenného partnera.
- Uživatelé jsou aktivními účastníky při uspokojování svých potřeb.

Kontakt:

! Pozor, od 1. 11. 2012 změna kontaktní adresy a změna pevné linky:

Kontaktní adresa: Plzeňská 310, Blatná 388 01

Odpovědný vedoucí: Bc. Ivona Nováková- sociální pracovník, vedoucí střediska PS Blatná : tel: 380 830 305, mob: 777 808 985

email:pecovatelskaslužba.bl@charita-strakonice.cz

internetová adresa: www.charita-strakonice.cz

Jaké pro Vás připravujeme novinky?

Nové v Blatné nabízíme:

Výběr dvou dodavatelů obědů (DPS Blatná a SOŠ Blatná)

Od ledna bude středisko odborné sociální poradny a půjčovny kompenzačních pomůcek přímo v Blatné.

Odborná sociální poradna

Součástí odborné sociální poradny je také půjčovna kompenzačních pomůcek a humanitární pomoc.

Poslání:

Posláním Odborné sociální poradny Oblastní charity Strakonice je bezplatně ambulantně nebo v terénu poskytnout potřebné informace a podporu přispívající k řešení nepříznivé životní situace seniorům a lidem se zdravotním postižením. Služba je poskytována na území

Strakonicka, Blatenska.

Cíle:

Naším cílem je aktivní klient schopný řešit své životní situace.

1. Klient poučený o svých právech a oprávněných zájmech
2. Klient informovaný o možnostech a postupech při získávání kompenzační pomůcky
3. Získání kompenzační pomůcky klientem

Komu je služba určena:

- Senioři
- Lidé se zdravotním omezením
- Poradenství je určeno také rodině a okruhu blízkých těchto osob.

Věková skupina:

- Od 18ti let

Zásady:

- Bezplatnost
- Nestrannost
- Respektování individuálních potřeb klienta
- Respektování volby klienta včetně zachování anonymity
- Partnerský přístup
- Podpora samostatnosti klienta

Půjčovna kompenzačních pomůcek:

pomůcky	příspěvek na údržbu Kč/ den	příspěvek na údržbu Kč/ měs
sedák na vanu závěsný	3 Kč/den	90 Kč/ měsíc
sedák na vanu	3 Kč/den	90 Kč/ měsíc
nástavec na WC	3 Kč/den	90 Kč/ měsíc
chodítko čtyřboké skládací	3 Kč/den	90 Kč/ měsíc
chodítko podpažní pojízdné	5 Kč/den	150 Kč/ měsíc
chodítko pojízdné	5 Kč/ den	150 Kč/ měsíc
hygienická židle	5 Kč/den	150 Kč/ měsíc
pojízdné hygienické křeslo	6 Kč/ den	180 Kč/ měsíc
vozik mechanický	7 Kč/ den	210 Kč/ měsíc
lůžko polohovací elektrické	20 Kč/den	600 Kč/ měsíc
antidekubitní matrace se střídavým tlakem k lůžku	5 Kč/den	150 Kč/ měsíc
antidekubitní matrace se střídavým tlakem (bez lůžka)	10 Kč/den	300 Kč/ měsíc
matrace k lůžku	2 Kč/den	60 Kč/ měsíc
stolek k lůžku pojízdný	3 Kč/den	90 Kč/ měsíc
hrazda k lůžku volně stojící	3 Kč/den	90 Kč/ měsíc

Možnost zapůjčení masážních a rehabilitačních pomůcek

CENÍK PEČOVATELSKÉ SLUŽBY Blatná Oblastní charity Strakonice

Úkony pečovatelské služby	Cena
1. Pomoc při zvládnání běžných úkonů péče o vlastní osobu	
Pomoc a podpora při podávání jídla a pití	25 Kč/15 min
Pomoc při oblékání, svlékání vč. spec. pomůček	25 Kč/15 min
Pomoc při prostorové orientaci, samostatném pohybu ve vnitřním prostoru	25 Kč/15 min
Pomoc při přesunu na lůžko nebo vozík	25 Kč/15 min
2. Pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu	
Pomoc při úkonech osobní hygieny	25 Kč/15 min
Pomoc při základní péči o vlasy a nehty	25 Kč/15 min
Pomoc při použití WC	25 Kč/15 min
3. Poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy	
Dovoz nebo donáška jídla:	
Blatná - město	15 Kč
Blatná a okolní obce (do 20 km)	20 Kč
Lnáře a okolní obce (do 10 km)	15 Kč
Lnáře a okolní obce (do 20 km)	20 Kč
Pomoc při přípravě jídla a pití	25 Kč/15 min
Příprava a podání jídla a pití	25 Kč/15 min
4. Pomoc při zajištění chodu domácnosti	
Běžný úklid, údržba domácnosti (utření prachu, vytření podlahy, vynesení koše atd.)	25 Kč/15 min
Údržba domácích spotřebičů	25 Kč/15 min
Pomoc při zajištění velkého úklidu (sezónní úklid, po malování, úklid společných prostor – chodba, venkovní prostranství)	25 Kč/15 min
Donáška uhlí, vody, dřeva, atd.	25 Kč/15 min
Topení v kamnech včetně donášky a přípravy topiva, údržba topných zařízení	25 Kč/15 min
Běžné nákupy a pochůzky (1 taška)	25 Kč/15 min
Velký nákup – týdně, měsíčně, ošacení, atd. – včetně sepsání, nakoupení, donáška, vyložení, vyúčtování	100 Kč/úkon
Praní a žehlení ložního prádla popř. jeho drobné opravy	60 Kč/kg
Praní a žehlení drobného osobního prádla, popř. jeho drobné opravy	60 Kč/kg
5. Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím	
Doprovázení dospělých do školy, školského zařízení, zaměstnání, k lékaři, na orgány veřejné moci a instituce poskytující veřejné služby a doprovázení zpět	25 Kč/15 min

CENÍK FAKULTATIVNÍCH SLUŽEB

Pečovateľské služby Blatná, Oblastní charity Strakonice

Doprovod na vycházky	25 Kč/15 min
Doprava k lékaři, na úřady atd. doprava osoby	10 Kč/ km
Nácvik pohybu	25 Kč/15 min
Dohled nad uživatelem, společnost	25 Kč/ 15 min
Péče o domácího mazlíčka	30 Kč/ 15 min
Přeprava věcí	15 Kč/ km
Práce na zahradě	30 Kč/15 min
Umytí jídelnůšiče, nádobí	25 Kč/15 min
Pomoc s péčí o vlasy (stříhání, barvení)	30 Kč/15 min
Lakování nehtů	25 Kč/15min
Líčení obličej pomocí přípravků dekorativní kosmetiky	30 Kč/15 min
Úklid sněhu	40 Kč/15 min
Pomoc při údržbě hrobů	30 Kč/15 min

Účtovány jsou jednotlivé úkony v závislosti na čase. Vždy se účtuje úhrada za každou započatou čtvrt hodinu.

„Blatná a její obce“

V minulém čísle Blatenska SOBě jsme zahájili prvním dílem seriál o osadách Blatné článkem a rozhovorem o Blatence. Jednotlivé osady Blatné byly ve své historii samostatné. V době „rozvinutého“ socialismu byla většina menších samostatných obcí v rámci centralizace veřejné správy nuceně sloučena s Blatnou. V 90. letech 20. století tyto osady nevyužili možnost osamostatnění a zůstaly pod správou Blatné. V každé z těchto někdejších obcí funguje osadní výbor, který byl naposledy volen trvale žijícími občany na podzim roku 2010. Předsedové osadních výborů vykonávají funkci někdejších starostů a lidmi žijícími v místě jsou takto i chápáni. S městem Blatná komunikují, spolupracují a prostřednictvím nich je v obci zajišťován rozvoj a investiční činnost. V tomto čísle pokračujeme další obcí, tentokrát Čekanícemi

ČEKANICE

Čekanickou dominantou je zámeček z josefinských dob. Původní renesanční stavba byla po požáru v roce 1785 klasicistně přestavěna. V sousedství zámku se nachází několik hospodářských budov s typickými štíty řazenými do selského baroka a postklasicistního období. U vchodu do zámku je umístěn Husův kámen, odhalený v roce 1910, který byl postaven majiteli čekanického velkostatku dle návrhu arch. J. Vejrycha. Další významnou budovou je bývalý „lihovar“ na jehož komíně je čapí hnízdo, kde se každoročně objevuje čapí rodinka. Směrem na Blatnou se nachází kaple Panny Marie, kterou nechal postavit v roce 1815 Alois Helversen, majitel čekanického panství na památku svého zachránění v bitvě u Lipska (1813), které se jako rytmistr jízdy účastnil a těžce raněný byl nalezen jistým vojákem, pocházejícím ze zdejšího kraje. Kaple byla v r. 1907 obnovena. Nedaleko bývala studánka, dle pověsti s léčivou vodou. Poblíž kaple jsou Rošice, kde býval dvůr čekanického panství.

V Čekanících se narodil dr. Josef Velenovský, významný český botanik (1858-1949). Katastrální území obce má výměru 572 ha. Do dubna roku 1976 existovaly Čekanice jako samostatná obec. Na většině výměry katastru provozuje zemědělskou a hospodářskou činnost rodina Veringerů. Počátkem roku 2012 zde bylo 64 čísel popisných s 67 obyvateli trvale hlášenými k pobytu. Předsedou osadního výboru je Petr Louda, kterému jako zástupci obce asistují Marek Surý, Václav Kafka, Vladimír Hanzal a Ladislav Klukner. Místní občané jsou činní v hasičském sboru. V nedávné době byl v Čekanících vybudován základ pro budoucí sportoviště (kurt). Svěpomocí je postupně upravován obecní objekt na klubovnu a společenskou místnost. Touhou zástupců obce je nová hasičská zbrojnice. Nejvyšším bodem katastru je lesnatý vrch Hůr-

ka (uváděná též jako Čekanická Hůrka) s nadmořskou výškou 546 m. V Čekanících můžete nalézt místopisné polohy nazvané V Zakličí, Na Stankově, Ve Vršku, Podjezdiny, Na holkovech či rybníky Budský, Dubský, Rodouc, Ovčín, Starý, Nový, Zádvorský, Záklický, Jordánek, Horní a Dolní Zástavku, Mozol, Roklový či Hynkovnu. Ves disponuje přehledně vedenou kronikou. V roce 2008 na místním zámku proběhla velkolepá akce „Sraz místních Rodáků“. Toto setkání mělo neskutecný ohlas, přijeli lidé z celé republiky. V roce 2009 se uskutečnilo odhalení pamětní desky na rodném domě prof. Velenovského, kterou zhotovil místní umělecký kovář Milan Hrubý. V roce 2010 proběhly velké oslavy u příležitosti výročí 110 let od vzniku sboru dobrovolných hasičů.

Petru Loudovi jsem položil několik otázek.

Jak vnímáš fakt, že jsou Čekanice „osadou“ Blatné? Je výhodou, že jste částí Blatné, nebo by bylo lepší být samostatnou obcí?

S městem Blatná je spolupráce dobrá, vždy se mi snaží vyjít vstříc. Jedině, co mi vadí, je nedostatek peněz, protože za to, co se na rok dostane, tak s tím se toho moc neudělá. Kdybychom byli samostatní, tak by jich bylo o hodně více, jenže s tím už se dnes nic nedá dělat. Co dřívější vedení obce prokaucevalo, to už nikdo nevrátí. Stačí se podívat do vedlejší vsi Lažany. Ty jsou samostatné, je zde o hodně méně lidí, ale bez problému fungují a ves jenom vzkvétá.

Co se v posledních letech v Čekanících povedlo a co je nutné ještě udělat, jaké plány máte ve vsi do budoucna, co zde občanům chybí, co je trápí a jak na toto nahlížíš Ty sám?

Všichni a hlavně děti, jsou rádi za asfaltové hřiště, které je intenzivně navštěvováno. Plánů do budoucna by bylo dost, ale vše závisí na financích, jejichž nedostatek nás trápí velice. U hřiště by se udělala elektrická přípojka a další různé atrakce pro děti (prolézačky atd.). Dále nákup materiálu na přístřešek a posezení okolo hřiště, který bychom si samozřejmě sami vyrobili. V katastrofálním stavu je naše střecha na obecní budově. Zde se začínají již tašky polehku rozpadat. V obecní stodole je nutné zhotovit betonovou podlahu. Chtěli bychom vybudovat hasičskou zbrojnici. Ta stávající je totiž v majetku pana Veringera. Zde není žádná jistota, jak nám tam dlouho nechá uchovávat hasičský materiál. Dalším velkým problémem jsou všechny obecní cesty k obytným domům, které jsou zničené a při deštivém počasí, či sněhu i těžko sjízdné. Většina občanů ve vsi by měla ráda plyn, ale ten je však také v nedohlednu. Z našich akcí bych chtěl vyzdvihnout letošní první ročník „Čekanického trojboje“. Soutěžilo se ve dvojicích v následujících disciplínách – kulečnická, šipky a ping pong.

V loňském roce se konala na návsi u stromu akce „Živý Betlém“. Na konci roku jsme uspořádali každoroční oslavu Silvestra. Jako již tradičně jsme i letos pořádali stavění Máje a pálení čarodějnic. Nezapomínáme ani na naše ženy a tak jsme pro ně připravili oslavu MDŽ. Velkou radost máme z obnovy a vyčištění studánky pod kapličkou směrem na Mačkov, kde se znova objevil čolek. Provedlo se odbahnění a zpevnění hráze u protipožární nádrže. Největším problémem je u nás nedostatek času. Každý chodíme do práce, k tomu práce na zahradě, okolo chalupy a koničky. Někdy je to opravdu velký boj, aby se vše skloubilo dohromady. Na vzhledu vsi mi nejvíce vadí, že není síly, která by přinutila rodinu Vlháčkových, aby alespoň dvakrát do roka posekali svůj pozemek, který se nachází uprostřed vsi vedle hřiště, kde rostou pouze kopřivy a bodláčí. Dále by si lidé mohli uvědomit, že když přijdou s igelitkou plnou plastů ke kontejneru, který je poloprázdný, tak nepoloží igelitku vedle, ale nastrkám plasty dovnitř. Pak je to okolo jako na skládce.

Jak se zapojují místní obyvatelé do činnosti v obci?

Mezi hlavní tahouny patří místní umělecký kovář Milan Hrubý, klempř Marek Surý, naši velmi aktivní důchodci pánové Krajčo, Klukner, Kácha, Kafka, rodina Maňhalů a hlavně naše ženy a dívky, které se starají o občerstvení a obsluhu bez které by to nešlo. Dále chci poděkovat všem ostatním, kteří se ať už větší či menší měrou podílí na chodu obce, kde bez jejich příkladné práce by to těžko fungovalo. Další nedílnou součástí obce se stala paní Miloslava Hrubá a „chalupáři“ manželé Petrákovi z Prahy, kteří každoročně uspořádávají pro děti okolo pěti akcí. Na tyto akce se děti vždy moc těší a poté hrozně rádi vzpomínají a mají z nich nezapomenutelné zážitky.

V Čekanovicích hospodaří na svých pozemcích, které zabírají téměř celý katastr obce, rodina Veringerových. Jaká je jejich spolupráce s obcí?

Spolupráce s rodinou je vynikající. Kdykoliv něco potřebujeme, vyjdou nám vždy vstříc a nic za to nikdy nepožadují. Každoročně od nich dostáváme strom a dřevo na „májku“. Rozhodně si nemůžu stěžovat a myslím si, že leckterý soukromník by si z rodiny Veringerových měl vzít příklad. Za všechny v obci mohu říci, že je Stanislav Veringer dobrý kamarád a patří mezi nás.

Osobní motto či krédo?

Problémy mají jenom „moulové“.

Oblíbený sportovní klub?

V různém sportovním odvětví mám vždy nějakého oblíbence.

Velmi rád sportuji a v rámci svých časových možností se mu věnuji i celoročně.

Ptal se Ing. Václav Cheniček

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Osadní výbor Drahenický Málkov

zve srdečně občany na tradiční

„Adventní zpívání“

které se uskuteční v sobotu 15. 12. 2012

od 17 hodin v místní kapliče

SKALIČANY

Skalčanská penclle má za sebou úspěšný premiérový ročník

Na průběh turnaje dohlížel Skalčanský kozel (foto Hana Bari Kořínková)

Při návštěvě letošního ročníku turnaje Buzický bejk byli návštěvníci ze Skaličan vyburcováni buzickými k založení fotbalového turnaje. V létě letošního roku se v Macháčkově trucovně sešlo několik nadšenců, které tento nápad natolik zaujal, že byl založen Fotbalový klub Kozel Skaličany. Zeptáte-li se proč zrovna Kozel, je nasnadě jasná odpověď. V Blatné měli krávu, v Buzicích mají bejka a tak u nás budeme mít a máme kozla! A není tomu jen z tohoto důvodu. Místní chovatel koz Dan Bari totiž přislíbil, že případnému fotbalovému turnaji propůjčí jako maskota vypreparovanou a vycpanou hlavu (trofej) jeho někdejšího plemeníka s hrozivě vyhlížejícími rohy.

Skalčanský kozel v marcipánovém pojetí (foto Hana Bari Kořínková)

Poháry pro vítěze (foto Václav Cheniček)

Tak se nakonec skutečně stalo a o skalčanském posvícenském víkendu, jemuž předcházelo nepříliš příznivé počasí a předpovědi, se uskutečnil fotbalový turnaj Skalčanská penclle. Organizační práce se zhostil EL Presidento FK Kozel Skaličany Jarda Fořt společně s viceprezidentem Jirkou Blovským, obklopeni tradičním týmem, který zajišťuje pořádání všech skalčanských akcí. Sobota 13. října tohoto roku byla od rána ve znamení příprav hřiště na louce za Bártíků. Nebesa k nám byla nakonec opět nakloněna a po pátečním dešti se den konání akce rozjasnil slunným počasím. Nic tudíž nebránilo zahájení exhibičního klání v malém fotbale (hrálo se systémem 5+1 hráč na 2x15 minut) mezi domácím týmem a „zbytkem světa“ tvořeným vesměs blatenskými hráči. Po poločase náročného utkání byl stav 3:1 pro FK Kozel, nicméně těsně před koncem druhé půle hosté srovnali a píšťalka sudího Davida Slezáka zazněla za vyrovnaného stavu 3:3 a ukončila tak základní hrací dobu, ve které za domácí skórovali Voborník st., Hanzlíček a Bari, za hosty Tvrdý, Trávníček a Frouz. Neméně dramatické prodloužení přineslo gól na každé straně (úspěšnými střelci byli Hanzlíček a Frouz) a tak došlo na penaltové rozuzlení svátečního klání, které bylo tou nejlepší pozvánkou na nadcházející turnaj v exekuci a chytání pokutových kopů nazvaného Skalčanská penclle. Výsledek penalt nakonec dopadl lépe pro domácí mužstvo (2:0) a FK Kozel Skaličany tak mohl směle slaviv své historicky první vítězství. Našimi úspěšnými exekutory pokutových kopů byli D. Hanzlíček a M. Panfil.

Po přijetí a kontrole všech přihlášek do hlavního programu a části dne bylo jisté, že v turnaji bude startovat 16 hráčů a v dámské části 4 ženy. Systém turnaje byl od počátku dán. Soupeři byli vylosováni do dvojic i v rámci utkání každý hráč kopal 3x penaltu a 3x chytl. Za vstřelenou branku byl udělen jeden bod, za chycenou penaltu či minutou bránu získal brankář body dva. Turnajovým pavoukem se do semifinále probíjeli, mnohdy po náročných soubojích pánové Jiří Blovský, Dalibor Hanzlíček, Michal Panfil a Radek Jaroš. Mezi úspěšné semifinalisty se zařadil Jirka Blovský, který porazil Michala Panfila 7:1 a Dalibor Hanzlíček, který si poradil s Radkem Jarošem, který nastoupil se sebezapřením po zranění v exhibičním utkání, 9:0. V souboji o třetí místo byl pak Radek úspěšnější než Michal a bronz získal v poměru 6:3. Před vrcholem turnaje proběhla dámská část soutěže, ve které Zdeňka Dufková porazila Martinu Blovskou 7:1 a Michaela Slezáková Radku Kopeckou 6:3. V souboji o třetí místo byla úspěšnější Radka, která poměrem 7:3 zvítězila nad Martinou. Finále bylo dramatické a šťastnější v něm nakonec byla Michaela, která zvítězila 7:4 a získala tak premiérové prvenství.

Souboj o třetí místo v mužské části soutěže lépe zvládl Radek Jaroš a mohl se tak radovat z bronzového postu. Závěrečný souboj byl opravdovým finalem turnaje se vším všudy. Oba borci předvedli kvalitní výkony a za stavu 5:5 došlo na závěrečné rozuzlení, z kterého odešel jako vítěz Jiří Blovský, druhý post získal Dalibor Hanzlíček.

Všichni semifinalisté obdrželi hodnotné ceny a hráči na medailových postech mimo jiné i krásné poháry. Díky štědrosti sponzorů neodešel s prázdnou ani jeden ze všech startujících hráčů (a hráček) a každý, kdo soutěžil, získal nějakou odměnu. Z hlediska cen i kvality turnaje byla laťka nasazena velmi vysoko a doufáme, že FK Kozel Skaličany zorganizuje turnaj i v příštím roce. Všem organizátorům, všem co se podíleli na této akci, všem co se přišli bavit a samozřejmě všem našim sponzorům patří obrovské poděkování za bezproblémový průběh celého našeho povedeného turnaje, jehož závěr zpestřilo svým špičkovým vystoupením hudební těleso Seržant HUML.

Sponzoři Skalčanské penclle 2012: Město Blatná (Mgr. Bohuslav Navrátil), Osadní výbor Skaličany, Strabag a.s., Technické služby Města Blatné s.r.o., Zákup Skaličany, Dura Automotive Blatná, Bohemia Construct Strakonice, TJ Blatná (Milan Synek), Hospoda u Čiláka Buzice, Svazek obcí Blatenska, Jaroslav Fořt - zednické práce, Truhlářství Vylita, Černá liška (Zdeněk Slezák ml.), Obec Nezdřev (Petr Chlanda) a Václav Zoubek.

Ing. Václav Cheniček

Říjnový výlov rybníčka ve Skaličanech byl ve znamení zimního počasí, foto Václav Cheníček

Osadní výbor Skaličany

pořádá

ZDOBENÍ A ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

Sobota 8. 12. 2012 od 16 hodin

Na vršku před Šounů
bude slavnostně ozdoben
a rozsvícen vánoční stromeček.

Hudební doprovod se svátečními písněmi
a speciální teplý nápoj zajištěn.

**Na Silvestra posezení u Bártíků
v Trucovně
s přivítáním Nového roku
a nového roku 2013**

!!!Všichni dobří lidé jsou vítáni, přijďte!!!

Střípky z domova pro seniory

Letošní říjen – měsíc seniorů byl pro nás v domově velmi pestrý, plný nejrůznějších akcí a zábav. Nabízíme jejich přehled:

- ❖ 10. povídání RNDr. Lenky Slavíkové o schopnostech člověka přijímat či dávat a moudrosti našich předků nás pohladilo do duše a zahřálo u srdce. Společně s ní a paní knihovnicí Vaňkovou (Centrum kultury a vzdělávání Blatná) jsme si také mohli vybarvit svou mandalu.
- ❖ 4. 10. naše uživatelky navštívily Den otevřených dveří v městské knihovně, kde si prohlédly dětské oddělení a poseděly nad kronikami a regionální literaturou. Děkujeme za vstřícnou spolupráci a se zaměstnankyněmi městské knihovny se těšíme na další společné projekty.
- ❖ 9. 10. jsme u příležitosti Týdne sociálních služeb otevřeli domov veřejnosti. Hosté měli možnost si prohlédnout prostory dílny, rehabilitace, jídelnu, některé pokoje a výstavu výrobků našich uživatelů.
- ❖ 11. 10. se dopoledne konalo představení „Staropražský kaba-

ret“ v podání Petra Kubce a Kateřiny Klečkové z Prahy. Naši stálí hosté – zpěváci a herci v domově vystupují každoročně s hudebním programem.

- ❖ Páteční odpoledne 19. 10. jídelnu domova rozezvučely tibetské mísy. Nádherný koncert a ukázka masírování vibracemi v podání manželů Marešových, kteří nám umožnili poznat něco nového. Vyzkoušeli jsme si, jak se na mísy hraje a prožili sílu jejich vibrací.
- ❖ 18. 10. - 21. 10. sběr hnětýnek a hlasování v soutěži „O nejkrásnější posvícenskou hnětýnku“ byla další akce, kterou jsme uskutečnili ve spolupráci s centrem kultury a vzdělávání a to věnovalo ceny do soutěže.
- ❖ 22. 10. jsme uspořádali Tradiční posvícenskou zábavu za doprovodu Osečanky. Pozvání na tuto akci přijala také paní Čelková, která přítomným ukázala techniky zdobení perníčků, hnětýnek a inspirovala nás nejrůznějšími způsoby zdobení cukrovinek.
- ❖ 26. 10. náš domov navštívily dvě vynikající herečky a přítelkyně Květa Fialová a Nad'a Konvalínková. Obě dámy do domova vnesly mnoho energie, humoru a úsměvy na tvářích našich uživatelů jim byly odměnou. Poté někteří uživatelé shlédli jejich představení „Dámy, na káfičko“.
- ❖ Poslední den měsíce byl ve znamení rozloučení se s projektem Národní sítě podpory zdraví, o.s. „Rototours a Pěškotours 2012“. Cílem této aktivity byla snaha podílet se na zlepšení fyzické kondice a pohyblivosti, zvýšení sebejistoty i obecná podpora zdraví našich seniorů. Do této akce jsme se zapojili velmi rádi a byli jsme překvapeni, jak jsou naši senioři činní a motivaní. Od prvního do posledního říjnového dne 35 uživatelů „ušlo“ 265,652 km. Všem zaměstnancům, kteří je v chůzi podporovali nebo jim aktivně pomáhali, moc děkujeme. Více informací najdete na stránkách www.podpora-zdravi.cz.

Tento program pro uživatele a návštěvníky domova pro seniory by nebyl takhle bohatý a pestrý, nebýt spolupráce s Centrem kultury a vzdělávání Blatná. Děkujeme všem zaměstnancům centra za vstřícnost a těšíme se na další spolupráci.

Pokud Vás napadá, že jsme „vyplácali“ všechnu energii a nápady, tak vezte, že i pro další měsíce a závěr roku je pro uživatele připraven bohatý program, např. recitál Hašlerovy písničky, Mikulášská nadílka, Řádění Lucek nebo Vánoční povídaní s Mgr. Červenkou, Vánoční koncerty dětí ze ZŠ TGM a ZUŠ. Kompletní program aktivizačních činností můžete přečíst každý měsíc na www.domovblatna.cz

Festival ptactva u Labuťáku a pozvánka na promítání o přírodě

První říjnový víkend každoročně probíhá na Blatensku jedna z vycházek takzvaného Festivalu ptactva. V sobotu 6. října 2012 se vycházka pro veřejnost uskutečnila k rybníku Labuť, sraz byl v Chobotě (část účastníků přišla od Myštic).

Evropský festival ptactva pořádá sdružení BirdLife International po celé Evropě (letos v 33 zemích), v ČR je hlavním pořadatelem Česká společnost ornitologická (ČSO) a pro Blatensko její pobočka Jihočeský ornitologický klub ve spolupráci s ornitology ze ZO ČSOP Blatná. Během vycházek zaznamenávají ornitologové počty pozorovaných druhů a jedinců ptáků, nejčastěji pozorované druhy, vzácné druhy a další zajímavosti. Tyto údaje organizátoři ještě během víkendu zpracují, vyhodnotí a pošlou evropskému koordinátorovi (letos ČSO), který následující den předá zpracované výsledky z celé Evropy sdělovacím prostředkům. Celkem bylo v ČR na 34 vycházkách 946 účastníků pozorováno 66 400 jedinců 143 různých ptačích druhů. U nás u „Labuťáku“ 36 osob (z toho 7 dětí) pozorovalo 367 ptačích jedinců celkem 47 druhů. Bylo nádherné počasí a kromě ukázek kroužkování bylo největším zážitkem pozorování hned čtyř imponantních orlů mořských. K dispozici byly i velké stativové dalekohledy a mnoho informačních materiálů o ptácích a jejich ochraně, účastníci podpořili petici za zachování pestrosti zemědělské krajiny. Další podrobnosti i fotografie k této vycházce najdete na webu www.cso.cz/blatna a celkové výsledky Festivalu ptactva v ČR i v Evropě na www.cso.cz.

Na webu ZO ČSOP Blatná najdete i informace o dalších akcích blatenských ochránců přírody, nejbližší z nich bude prosincové promítání fotografií navazující na veřejnou členskou schůzi ZO ČSOP Blatná. **V sobotu 8. prosince 2012 v sále v suterénu SOŠ Blatná (V Jezárkách) budou od 15:30 i pro veřejnost promítány fotografie** z letošní výpravy členů ZO ČSOP k **Neziderskému jezeru** (toto stepní jezero na pomezí Rakouska a Maďarska je rájem hlavně pro ptáky), na doplnění bude promítnuty i fotografie lákajících na atraktivní zájezd do **Delty Dunaje** a také inspirace na pozorování nejen korálů při relaxaci v **Egyptě**. Samozřejmě i nejzajímavější fotografie z pozorování krásné přírody naší z okolí Blatné.

Za ZO ČSOP Blatná Petr Pavlík

Festival ptactva 2012
Chobot u Blatné
rybník Labuť
6.10.2012
36 účastníků
47 druhů ptáků
397 jedinců

Informace o školách

SOU Blatná vstoupilo do druhého půlstoletí

Ve dnech 21. a 22. září 2012 si Střední odborné učiliště Blatná připomnělo 50. výročí založení. V souvislosti s významným výročím školy byl uspořádán slavnostní den otevřených dveří. Školu navštívilo několik desítek bývalých absolventů, pedagogů a zájemců z řad široké veřejnosti.

Oficiální zahájení proběhlo v jídelně školy. Pozvání přijala i členka rady Jihočeského kraje pro školství RNDr. Jana Krejsová. Ve svém vystoupení velmi kladně hodnotila dosavadní činnost školy a zejména podpořila řemeslné obory, jejichž absolventi se na trhu práce bezproblémově uplatňují. Ředitel školy Ing. Václav Kníže připomněl nejdůležitější milníky v celém období její existence. Připomněl, že školu doposud opustilo 3360 absolventů. Postavení školy v regionu kladně hodnotil i místostarosta města Blatná pan Pavel Ounický.

Oficiální zahájení. Zleva ředitel SOU Ing. Václav Kníže, členka rady Jihočeského kraje RNDr. Jana Krejsová, místostarosta města Blatná Pavel Ounický

Návštěvní školy měli příležitost nejen zavzpomínat na dobu, kdy ve škole působili, ale zároveň se přesvědčit, že se za uplynulé období se ve škole opravdu hodně změnilo. Podmínky pro výuku se výrazně zlepšily. Nejen z hlediska výukových prostor, ale především moderním vybavením jak v teoretickém tak i praktickém vyučování.

Mezi návštěvníky školy byli i ti, kteří se v její historii stali prvními absolventy. Končili v roce 1965. Například pan František Vošahlík ze Škvořetic vzpomínal: „Tady jsme měli třídu, támhle dílny a tady jsme byli ubytováni. Dnes je všechno jinak. Moc se tady změnilo. Velmi rád na ta léta vzpomínám“. Pan Vošahlík přivedl i své dospělé vnučky, aby se jim pochlubil, kde se vyučil. Celou profesní kariéru zasvětil zemědělské technice, zejména pak stájeové mechanizaci. Ve firmě MEOS-B, spol. s r.o. vypomáhá dodnes. Jeho slova potvrdil i další z prvních absolventů Vojtěch Jedlička ze Strakonice. I on mluvil o škole se zaujetím. S velkým zájmem si prohlédl všechny výukové prostory a zavzpomínal na tehdejší učitele a dílenské mistry. Ocenil, jaké podmínky mají žáci pro výuku dnes.

Žáci základní školy T.G. Masaryka Milevsko s výchovnou poradkyní se zajímají o nové motocykly

Nádvoří i všechny prostory školy po měsíci opět ožily. Den otevřených dveří, který se uskutečnil 23. října, byl tentokrát určen především pro zájemce o vyučení v některém z atraktivních řemeslných oborů vzdělání v SOU Blatná i jejich rodiče. Ti měli možnost seznámit se s provozem a prostředím školy a také si vyzkoušet některé dovednosti, které jsou součástí výuky daného oboru vzdělání. Mohli se také zapojit do připravených soutěží nebo absolvovat jízdu s výcvikovým vozidlem autoškoly.

Škola nemůže dobře fungovat bez spolupráce s partnery v regionu. Na pořádaných akcích představují postupně jednotliví partneři oblasti spolupráce se školou. Zájemce o zemědělskou techniku tentokrát určitě zaujal nový traktor John Deere 8285 R z Inářské provozovny firmy STROM a.s. Praha. Firma

Učitel odborného výcviku Petr Schmid seznamuje zájemce ze základní školy s oborem Elektrikář

Žák 3. ročníku oboru Autoelektrikář Jiří Matas vysvětluje žákům ze základní školy postup měření emisí motoru osobního automobilu

AGRO Blatná a.s. představila výkonný samojízdný postříkovač Tecnomas laser. Absolventi školy Roman Častoral a jeho otec Jaroslav potěšili mladé návštěvníky závodním automobilem Opel, ve kterém Roman sbírá v rallye crossu jednu trofej za druhou. A to nejen v České republice. Další absolvent školy Jaroslav Staněk z firmy JSM ProMotion

s.r.o. představil zájemcům nové cestovní i závodní motocykly.

Zájem o naši školu nás velice potěšil. Přišlo na dvě stovky návštěvníků. Jsme přesvědčeni, že rodiče, kteří se rozhodnou dát děti studovat do SOU Blatná, se o správnosti volby brzy přesvědčí. **Další obdobná akce se uskuteční 27. listopadu 2012.** SOU Blatná zve všechny žáky základních škol se svými rodiči i pedagogy, širokou odbornou i laickou veřejností. Kromě toho lze školu navštívit v kterýkoliv pracovní den od 08:00 do 14:00 hodin.

Ing. Stanislav Janota

Foto: Ing. Miroslav Čapek

Střední odborné učiliště, Blatná, U Sladovny 671

■ Vzdělávací nabídka

- 23-68-H/01 Automechanik – opravy, údržba a seřizování vozidel
- 26-57-H/01 Autoelektrikář – opravy, seřízení a montáž elektrické instalace vozidel
- 41-55-H/01 Opravář zemědělských strojů – opravy, údržba, seřízení a obsluha techniky
- 26-51-H/01 Elektrikář – montáž silnoproudých a slaboproudých zařízení
- 41-51-H/02 Včelař – zkrácené studium, denní a dálková forma
- 64-41-L/51 Podnikání – nástavbové denní studium

■ Dny otevřených dveří:

27.11.2012, 22.1.2013

Výstava Vzdělání a řemeslo 2012 České Budějovice 21.–23.11.2012

U Sladovny 671, 388 16 Blatná

tel.: 383 412 320, fax: 383 412 328

e-mail: info@soublatna.cz, www.soublatna.cz

SOŠ Blatná

Pozvánka do SOŠ Blatná

V pátek 16.11. 2012 se konal ve Střední odborné škole, Blatná, V Jezárkách 745, již druhý ze dnů otevřených dveří pro zájemce o studium. Další bude 25. ledna, ale po telefonické či mailové domluvě (skola@blek.cz) je samozřejmě prohlídka školy možná i kterýkoliv pracovní den. Informace o oborech i mnoha mimovýukových akcích najdete i na webu školy www.blek.cz. Opravdu rozsáhlé jsou mezinárodní aktivity školy, žáci se účastní celé řady soutěží, zapojují se i do charitativních akcí, ve škole je každé úterý počítačový kroužek pro žáky základních škol, pro které byla připravena i sportovní soutěž a tak dále... Večer 16. 11. se uskutečnil první ze dvou maturitních plesů, druhý je v blatenské sokolovně v pátek 14. prosince. Věříme, že budoucí maturanti zvládnou s přehledem nejen slavnost šermování, ale i následující maturitní zkoušky podobně dobře jako jejich předchůdci, kteří v letech 2011 i 2012 u společné části maturit dopadli (na rozdíl od mnoha jiných středních škol a učilišť) nadprůměrně úspěšně (z maturantů roku 2012 téměř sto procentní úspěšnost!).

Prodej může proběhnout v SOŠ Blatná (a na dalších místech) ve spolupráci s charitativní organizací BwindiOrphans (www.bwindiorphans.org) Termín bude včas zveřejněn. Zájemci mohou i předem kontaktovat organizátory ze SOŠ Blatná na mailu skola@blek.cz.

Nákupem uvedených produktů ugandských rodin můžete udělat radost sobě či pořídit svým blízkým krásné dárky na Vánoce. A současně je to i přesně cílená charitativní pomoc pro sirotky a rodiny v Ugandě v Buhomě poblíž národního parku BWINDI. Podporou sirotek a rodin z Buhomy u NP Bwindi se navíc nepřímo přispívá i k ochraně mimořádné přírodní lokality, kde v pralese žijí poslední horské gorily a podporou místních obyvatel lze zabránit tlaku na kácení pralesa a hledání příjmů z pytláčení. Často si stěžujeme, jak se v dnešní „křizi“ máme špatně, ale kdo viděl, v jakých podmínkách žije většina afrických rodin a to nejen v Ugandě, rychle pochopí, co obnáší opravdová chudoba a na druhou stranu je mile překvapen úsměvy a skromností tamních obyvatel. Že jsme na Blatensku schopni pomoci, už jsme dokázali například při úspěšné sbírce kol pro africké děti. Využijme i další možnosti.

Kromě nákupu výrobků z rodin potřebujících pomoc lze i přímo sponzorovat („adoptovat“) konkrétní sirotky, přispět na nákup koz nebo podpořit místní „drobné podnikání“ (výrobu cihel, kávu, občůdek s obnošeným šatstvem...).

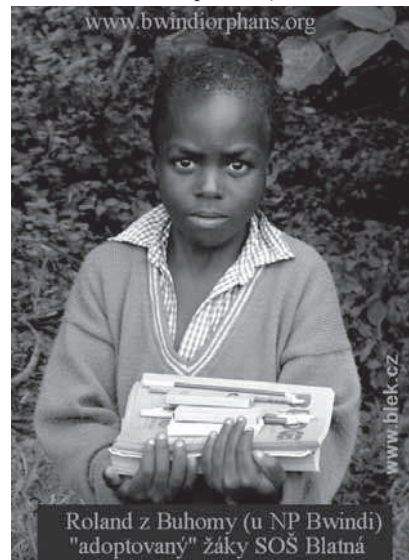
Správné využití výtěžků z prodeje a případných sponzorských darů je na místě opakovaně kontrolováno.

Žáci a zaměstnanci SOŠ Blatná „adoptovali“ malého chlapce z ugandské Buhomy v rámci charitativní akce společnosti BwindiOrphans (www.bwindiorphans.org). Vybraný příspěvek umožní „našemu“ Rolandovi zajistit náklady spojené se školní docházkou a celoroční stravování. Podrobnosti najdete na webu www.bwindiorphans.org (Roland Akampurira je v odkaze Děti – Adoptované). SOŠ Blatná samozřejmě bude Rolanda podporovat i další roky školní docházky.

Další případní sponzoři („adoptivní rodiče“) najdou informace na webové adrese www.bwindiorphans.org, kde jsou k nalezení i fotky některých výrobků.

SOŠ Blatná může nabídnout školám i jiným zájemcům i promítání fotografií a přednášku o přírodě Ugandy - informace u ředitele školy. Pro žáky SOŠ i obou blatenských ZŠ tato environmentální přednáška proběhla loni a pro žáky SOŠ bude zařazena i letos v rámci výuky ekologie.

www.blek.cz

Roland z Buhomy (u NP Bwindi) „adoptovaný“ žák SOŠ Blatná

Střední odborná škola Blatná
V Jezárkách 745, 388 17 Blatná
 TEL. 383 412 211, FAX 383 412 210
 E-MAIL: SKOLA@BLEK.CZ WEB: WWW.BLEK.CZ

ČTYŘLETÉ MATURITNÍ OBORY, VLASTNÍ DOMOV MLÁDEŽE I JÍDELNA, TĚLOCVIČNA, KVALITNÍ PC VYBAVENÍ, PŘIJÍMÁNÍ BEZ TESTŮ - NA ZÁKLADĚ VÝSLEDKŮ ZE ŽŠ, **VYSOKÁ ÚSPĚŠNOST U STÁTNÍ MATURETY**

EKONOMICKÝ OBOR: (POSÍLENO ÚČETNICTVÍ A UŽIVATELSKÁ VÝPOČETNÍ TECHNIKA)
ŠVP OBCHODNÍ AKADEMIE (63-41-M/02)

INFORMATICKÝ OBOR: (ZPRACOVÁNÍ DAT, PROGRAMOVÁNÍ, MĚNĚ TECHNIKY)
ŠVP INFORMATIKA V EKONOMICE (18-20-M/01 INFORMAČNÍ TECHNOLOGIE)

ELEKTROTECHNICKÝ OBOR: (HARDWARE I SOFTWARE)
ŠVP ELEKTRONICKÉ POČÍTAČE (26-41-M/01 ELEKTROTECHNIKA)

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ: SO 20.10., PÁ 16.11.2012 A PÁ 25.1.2013 A PO DOHODĚ KDYKOLI
SOŠ BLATNÁ = POČÍTAČE + EKONOMIKA

V ČERVENCI ŠKOLA NABÍZÍ REKREAČNÍ POBYTY: UBYTOVÁNÍ + STRAVOVÁNÍ

Hledáte zajímavé vánoční dárky? SOŠ Blatná má pro Vás inspiraci

Koncem listopadu či začátkem prosince se plánuje v Blatné charitativní prodej originálních afrických výrobků: krásné náhrdelníky, náramky či náušnice z lakovaných papírových korálků (50 – 250 Kč), kvalitní a vkusné košíčky a ošátky z trávy (150 – 350 Kč), případně dřevěné gorily (100 – 350 Kč), nebo možná i pexeso s ugandskou tematikou a třeba i čokoláda s kávou (hořká čokoláda vyrobená v ČR posypaná drcenou kávou z Ugandy). Nejedná se o jednostranný „dar“, ale o „řerový“ obchod – nákup pěkných kvalitních výrobků.

ZŠ JAK Blatná Atletické závody

26. září 2012 zůstaly třídy 1. stupně ZŠ J. A. Komenského prázdné. Pořádali jsme tradiční podzimní lehkootletické závody, kterých se pravidelně zúčastňují i naši nejmladší prvňáčci. Třídní učitelky a vychovatelky si bez problémů na tento netypický školní den rozdělily své úlohy. Některé měřily výkony na jednotlivých stanovištích a ostatní hlídaly zbylé žáčky, kteří na stadionu také nesměli chybět, protože povzbuzovali své kamarády. Všichni sportovci museli projít všemi disciplínami: 50m běh, 300m běh, hod kriketovým míčkem a skok do dálky. Výkony byly zapisovány do tabulek a pomocí počítače převedeny na body. Tuto práci perfektně zvládla paní zástupkyně Jana Krapsová, které patří poděkování.

Letos se zúčastnilo závodů 112 sportovců. Velké poděkování patří rodičům: p. Sedláčkové, p. Turkové, p. Novotné, p. Braunové, p. Šmatové, p. Vláškové, p. Kostohryzové, p. Synkovi, p. Cvachovi, p. Bulkovi a p. Blahoutové. Ti všichni aktivně pomohli při organizaci závodů tím, že zastali funkci startéra nebo si vzali na starost jednotlivá družstva děvčat a chlapců rozdělených podle ročníků, kde dbali na bezpečné přesouvání z jednotlivých stanovišť, na bezchybné splnění všech disciplín, radili jim a povzbuzovali je.

Díky sponzorům z řad rodičů byli všichni sportovci odměněni sladkým překvapením. Ti nejuspěšnější si odnesli medaile a ostatní získali věcnou odměnu. Dostalo se na úplně všechny. Děti si nakonec pochutnaly i na koláčcích. Chtěla bych proto také velmi poděkovat všem sponzorům, kteří dali finanční příspěvek nebo věcné dárky. Děkuji: p. Kalousovi, p. Broučkové, p. Novotné, p. Sitterovi, p. Houdkovi, p. Bláhové, p. Bertarello, p. Kyselové, p. Bulkovi, p. Šurátové, p. Strnadové, p. Podlešákové, p. Potůčkové, p. Tůmové, p. Oulehlové, p. Voborníkové, p. Bejčkové, p. Kučerové a Radě rodičů ZŠ J. A. Komenského.

Věřím, že se tato akce všem líbila a společně se budeme těšit na další ročník těchto závodů.

Zde je pořadí našich nejuspěšnějších:

1. ročník	1. Magdalena Švecová	1. Vojtěch Koman
	2. Karolína Thorovská	2. Aleš Bláha
	3. Klára Jiřincová	3. Vojtěch Bulka
2. ročník	1. Martina Zemanová	1. David Fiřt
	2. Sára Soukupová	2. Šimon Chalupický
	3. Tereza Březinová	3. David Slezák
3. ročník	1. Anna Nachlingerová	1. Jan Vonášek
	2. Žaneta Vlášková	2. Matyáš Brož
	3. Eva Srbová	3. Dalibor Vlach
4. ročník	1. Simona Šuhajová	1. Pavel Šmat
	2. Tereza Šurátová	2. Jan Herzig
	3. Adriana Chodová	3. Kryštof Barát
5. ročník	1. Tereza Braunová	1. Jan Podlešák
	2. Viktorie Šornová	2. Václav Brož
	3. Kristýna Strnadová	3. Vojtěch Janota

Mgr. Iva Tvrďá

Zpráva o činnosti Školního poradenského pracoviště ZŠ JAK

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Od září opět funguje Školní poradenské pracoviště na ZŠ JAK.

Podpora žáků probíhá přímo ve výuce za pomoci asistentů pedagoga, v odpoledních hodinách je realizováno individuální a skupinové doučování žáků. Speciální pedagog pracuje s dětmi, jak v průběhu vyučování, tak v odpoledních hodinách při individuální reedukaci a je k dispozici pro rodiče po předchozí domluvě, nabízí jim metodické vedení při domácí přípravě žáků.

Na psychologa se žáci mohou obrátit kdykoliv mají nějaký problém. Rodiče se mohou na psychologa obrátit po předchozí domluvě s výukovými, výchovnými i rodinnými problémy.

O pomoc pracoviště může požádat jak sám žák, tak jeho zákonný zástupce. Ve většině případů včasná intervence a úzká spolupráce s vyučujícím vede k rychlejší nápravě, lepším výsledkům a je přínosem pro všechny strany. Všechny tyto služby nabízíme bezplatně pro rodiče a žáky naší školy.

Konzultační hodiny:

Po – Čt 7:45 – 15:30 a Pá 7:45 – 12:30

1. patro vpravo ZŠ JAK

tel. 777 328 507, 776 870 169

Rozvoj poradenství, zpracování a rozšíření nabídky psychologických, speciálně pedagogických a asistenčních služeb na ZŠ J. A. Komenského Blatná

registrační číslo projektu: CZ.1.07/1.2.06/04.0017

(z globálního grantu CZ.07/1.2.06 „Rovné příležitosti dětí a žáků, včetně dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami v Jihočeském kraji Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost)

II

Kalendárium ostatních akcí:

20. 9.	účast žáků na „BĚHU NADĚJE“ ve Strakonících
21. 9.	studentské divadelní představení – divadlo Příbram (IX. A, B)
9. 10.	pisně Karla Kryla (8. a 9. ročník) – děkujeme ZUŠ Blatná za poskytnutí reprezentativních prostor
12. - 13. 10.	pobyt zdravotního kroužku ve Střelských Hořticích
17. 10.	Planetárium České Budějovice (V. A, B)
19. 10.	projekt Národní divadlo (V. A, B)
23. a 24. 10.	projekt Svatba – návštěva matriky, „svatební obřad“, „svatební den“ (IX. A)
24. 10.	soutěž o nejkrásnější hnětynku v ŠD
1. 11.	projekt Svatba – „svatební obřad“, „svatební den“ (IX. B)
	sběr kaštanů a žaludů – pro sedlickou oboru odevzdali žáci v prvním kole sběru 1 458 kg kaštanů a 3 825 kg žaludů
	sběr hraček, plyšáků a knížek pro Azylový dům v Husinci

Z připravovaných akcí:

- sběr hliníku (vždy první pondělí v měsíci)
- návštěva Techmánie Plzeň (6. ročník)
- pohádka O dvanácti měsíčkách (1. stupeň)
- návštěva Divadla Příbram (VIII. A, IX. A)
- beseda s protidrogovou tematikou – PhDr. I. Douda (2. stupeň)
- výstava Vzdělání a řemeslo (8. a 9. ročník)
- Školní ples (pro žáky 2. stupně)
- vzdělávací pořad Z doby Václava IV. (4. – 9. ročník)
- Čertovské zastavení

Návštěva z Važce

Ve dnech 17. - 19. října žila škola nevšední návštěvou. Hostili jsme učitele a žáky ze ZŠ a MŠ ve slovenském Važci. Naše spolupráce začala již před několika lety, a to na základě ve škole nalezené kroniky z roku 1974, která dokumentovala někdejší přátelské styky obou škol. Nejdříve

jsme si vyměňovali zkušenosti jen na úrovni vedení škol. Před třemi lety jsme zrealizovali společný projekt psaní a vzájemného překladu povídek a příběhů. Ten jsme zakončili veřejným čtením při návštěvě našich žáků a učitelů ve Važci v květnu 2011. Tehdy jsme naši návštěvu uskutečnili díky finančním prostředkům z grantu Jihočeského kraje a příspěvku od sponzorů. I letos jsme mohli připravit program pro naše slovenské přátele díky finančním prostředkům získaným z grantu v rámci Jihočeských krajských programů podpory práce s dětmi a mládeží pro rok 2012, příspěvku od našeho zřizovatele Města Blatná i příspěvkům od sponzorů.

A co jsme pro naše přátele připravili? Ve středu návštěvu výstavy fotografií v Muzeu J. Siblíka s procitěným a velmi milým průvodním

slovem slečny M. Ledvinkové, přijetí panem starostou a místostarostou na radnici, zastavení na místě, kde stál rodný dům malíře Jana Hály, podvečerní prohlídku školy a společný sportovní večer. Nezáleží na tom, jak sportovní zápasy dopadly, hlavní

bylo, že byla navázána nová přátelství. Ve čtvrtek jsme vyrazili na výlet do Prahy, o který měli při přípravě programu naši přátelé velký zájem. Navštívili jsme Petřín, vystoupali všech 299 schodů na rozhlednu, na Pražském hradě jsme byli svědkem hlavní výměny stráží ve 12 hodin, prohlédli jsme si chrám sv. Víta, Vladislavský sál a Zlatou uličku, prošli jsme se po Karlově mostě, ve tři hodiny jsme viděli „v akci“ orloj na Staroměstské radnici, koutkem oka zahlédli Václavské náměstí i Národní divadlo. Na zpáteční cestě do Blatné to vypadalo, že zrušíme večerní program, všichni byli moc unavení. Ale krátký odpočinek na internátě a dobrá večeře v jídelně SOŠ Blatná vlyly všem opět síly do žil. Z večerní diskotéky v tělocvičně se chtělo málokomu. Zatímco se děti při večerních programech bavily, my učitelé jsme si vyměňovali profesní zkušenosti, vzájemně jsme porovnávali vzdělávací systémy a vymýšleli další formy spolupráce i náměty na společné projekty.

V pátek jsme žáky rozdělili do skupin a vzali do tříd na běžnou výuku. I tady došlo na výměnu zkušeností a informací o jednotlivých regionech. Po velké přestávce se ještě podívali na zámek a do parku, vrátili se do školy na oběd, ve městě utratili poslední peníze a vydali se na zpáteční cestu. Program při běžném provozu školy byl náročný, ale všem – nám i slovenským přátelům – se moc líbil. Na závěr přidávám hodnocení paní ředitelky Agáty Ilavské:

„Deti aj my sme stále plný dojmov a veľmi pekne Vám za všetko ďakujeme. Na rybách aj koláčikovi si všetci pochutili a veľmi ďakujú. Bola to všetko fajn, hoci vieme, že Vás to stálo veľa námahy a všetkého. Veríme, že sa najbližšie uvidíme u nás a budeme Vám to môcť oplatiť.“

Za perfektní průběh návštěvy děkuji všem pedagogům i pracovním školní jídelny, všem žákům, kteří se podíleli na organizaci, i všem sponzorům - podnikům Tesla Blatná, Vishay Blatná, Blatenská ryba, Pekárna Vrána a Jaroš – Group Blatná.

Hračky, které ještě udělají radost

V prvních listopadových dnech se naše cvičná kuchyňka změnila v malé hračkárství. Reagovali jsme totiž na výzvu, která k nám přišla ze SOŠ Blatná. Jednalo se o sběr hraček, plyšáků a knížek pro Azylový dům v Husinci. A výsledek? Čtyři plné igelitové pytle plyšáků a několik tašek knížek a ostatních hraček. Těší nás, že děti mají dobré srdce a chtějí pomoci těm, kteří nemají takové štěstí, jako ony...

Mgr. Jiřina Karlíková

Svatba 9A

Svatba 9B

Přátelé z Ameriky

Již podruhé měli naši žáci možnost konverzovat s rodilými mluvčími. První návštěvu jsme přivítali již na konci září, kdy nás navštívilo 8 – dnes již dlužno říci přátel z Ameriky. Všichni pocházeli z Texasu. Pro žáky prvního stupně měli připravené různé hry; žáci se ve skupinách

předháněli, kdo lépe a rychleji vyhláskuje některá slova, zpívaly písničky. Pro žáky druhého stupně měli naši přátelé připraveny otázky týkající se historie Texasu, různé zajímavosti a zvyky, které tamní obyvatelé dodržují.

Druhé setkání s našimi přáteli se uskutečnilo na konci října. Jelikož první den jejich návštěvy připadl na 31. října, den, kdy Američané slaví Halloween, téma bylo spojeno právě s tímto svátkem. Mladší žáci zpívali písničky, vyzkoušeli si masky různých bytostí, kdy sami nevěděli, koho vlastně představují. S tímto svátkem spojené pořekadlo „Trick or treat“ zahráli scénku i žáci 8. ročníku, kdy si s velkou chutí vzali na sebe masky představující strašidelné i komické postavy a se slovy „Ha-

ppy Halloween“ čekali, zda bude jejich výkon natolik přesvědčivý, že si zaslouží nějakou sladkost. V neposlední řadě opět přiblížili žákům místo, ve kterém žijí – tentokrát o poznání menší Michigan. Žáci předvedli své znalosti o geografii USA, kdy do slepé mapy měli zakreslit některé státy. Často pracovali v malých skupinách, kdy s jednotlivými mluvčími konverzovali o jejich životě, každodenních činnostech, koníčcích a dalších věcí, které děti zajímaly. Jako i při první návštěvě v září nebyli ošizeni ani ostatní zájemci nejen z řad dospělých, pro které byla připravena konverzace ve večerních hodinách, která se setkala s velmi kladnou odezvou.

Tato společná setkání dle mého názoru přispívají nejen k získání nových zkušeností, možností mluvit cizím jazykem s někým, pro něhož je jazykem mateřským, ale v neposlední řadě i utváření nových přátelství. Závěrem bych chtěla poděkovat jménem zúčastněných učitelů i žáků za velmi milá setkání a těšit se na další návštěvu. V plánu máme každý měsíc dvou až pěti denní společné setkávání spojené i s konverzačními večery pro veřejnost.

Mgr. Lucie Novotná

Oslava 45. výročí zahájení výuky na škole T. G. Masaryka v Blatné

8.9 2012, ZŠ T. G. Masaryka Blatná, Komanová

Sobota 8. září 2012, budova čp. 520, třída T. G. Masaryka, Blatná v Jihočeském kraji. Zde právě probíhá oslava 45. výročí fungování základní školy. Škola nás vítá připraveným programem a otevřením všech svých dveří. Pojďme se tedy podívat.

Je půl druhé odpoledne, za ruku držím svého syna a po pravém boku mám sousedku s její malou dcerkou. Vcházíme do budovy základní školy Tomáše Garriguea Masaryka v Blatné. Stejně jako ti Blatensťáci, i my z přílehlých obcí, jsme zvědaví na oslavu 45. narozenin této školy.

Trocha historie

Samotná budova tyto narozeniny neslaví, jelikož je ve skutečnosti o hodně starší. Byla dokončena roku 1932 a sídlil v ní okresní úřad. Ten tehdy sdružoval 116 katastrálních obcí s celkovým počtem až 52 tisíc obyvatel. V období druhé světové války byla budova využívána jako nemocnice. V prostorách bývalých šaten v suterénu byla márnice a také pitevna. V učebně chemie se nalézala vyšetřovna a tam, kde je nyní prostor knihovny byl operační sál. V jednotlivých třídách byly nemocniční pokoje. Po druhé světové válce se do budovy opět vrátil okresní úřad, který však byl roku 1960 zrušen, v důsledku právní reformy totiž úřady tohoto typu zanikly. Mezi rokem 1960 a rokem 1967 zde sídlila učňovská zemědělská škola a střední zemědělská škola. Dnem zahájení výuky základní školy bylo 7. září roku 1967. Základní škola byla devítiletkou a získala jméno Základní devítiletá škola třídy Rudé armády v Blatné. Byl zde zaveden jedenáctidenní cyklus s jednou volnou sobotou za dva týdny. 7. března 1990 rozhodnutím ministerstva školství byl škole změněn název na Základní školu T. G. Masaryka a následně také připevněna pamětní deska na budovu školy s nápisem „Tomáš Garrigue Masaryk – zasloužil se o stát“ s doplňujícím článkem Československé ústavy z roku 1930. Nyní má škola 20 učeben, z toho 8 odborných a dochází do ní asi 260 dětí.

Co pro nás škola připravila?

Datum 4. září vychází tento rok na školní den, zřejmě proto se škola rozhodla jej slavit až v sobotu 8. září. Slaví jej otevřením dveří do všech tříd i učeben, včetně šaten či ředitelny, přičemž v každé ze tříd se nachází tématické vyžití. Jdu i se svým třiletým synem Jindřichem. Částečně proto, že tohle nejspíš bude za několik let také „jeho“ škola. A také, jak doufám, ho tato akce skutečně zabaví.

Hned ve dveřích mne u stolečku vítají usměvavé tváře této školy. Paní u vchodu svede boj s neposlušným spinacím špendlíkem a ozdobí mě tričko kartičkou s fotem budovy tehdy a teď a také mě požádají o zvěčnění se podpisem do knihy návštěv. Učiním tak a rozhlížím se po vstupní hale. Otevřená místnost se schodištěm je celá oblepená obrázky až do výše druhého patra. Vprostřed stojí hezká mladá dívka a velmi pěkně zpívá píseň „Haleluja“. Zřejmě jde o žačku této školy. Když dozpívá, vykročí zpoza jejího stínu chlapec s kytarou a prostorem začne znít neméně líbivá píseň.

„To je Voříškovo syn. Ty ho neznáš?“ špitne mi sousedka do ucha.

Uznavle pokývnu hlavou. Bylo by dobré, napadne mne následně, kdyby ten hezký dívčí hlas přel spolu s kytarou a mužským hlasem chlapce. Čekám, že snad příští bude společná. Bohužel. Opět, když dívka vystřídá „Voříškovo“ chlapce, pomocnice pouští nahrávku z přehrávače. Ani po dalším hezkém kousku nenásleduje představení vystupujících. Škoda.

Otevřené dveře po naší pravé ruce lákají všechny příchozí a i my vstupujeme. Jedná se o třídu I. A. Místnost je opět vyzdobená tak, že na stěnách ani netušíme barvu výmalby. Lavice jsou pospojovány po dvou a leží na nich úkoly pro nejmenší školáky.

„Zkusil bys to spočítat?“ oslovuje Jindřiška dívka a odvádí jej k velkému počítadlu.

„Já ještě počítat neumím!“ odpovídá ji ihned a nato správně spočítá 5 korálků počítadla a určí jejich barvu.

Přichází druhá dívka a nabádá jej, aby s ní šel k tabuli sestavovat panáčka. „Nebudu to stavět.“ říká Jindra a dodává: „Ani neumím písmenka, nevím, jak vypadají.“

Rozhodně to dívkám, které se skutečně snaží Jindru zabavit, neusnadňuje. Paní učitelka I. A sedí za dvoj-lavicí, před sebou má malé papírové rybičky. Jde o počtářský úkol, ale Jindra jej pojme čistě po rybářsku a snaží se o peprné úlovky.

Další třída má na stěně namalovanou mapu světa. Místo názvů zemí jsou na ní zobrazeny největší stavby na Zemi.

„Tuhle mapu malovala Klára Jánková.“ informuje nás učitelka třídy.

Klára Jánková je blatenskou umělkyní zabývající se malbou obrazů a hlavně výrobou umělecké keramiky.

„Tak co maminky, zkusíte si úkoly?“ oslovuje nás znovu učitelka. „Tady se pozná, zda-li jste inteligentní.“ dodává.

„To je výzva.“ odpovídám a беру papír s úkoly do rukou. „Možná, že se dozvím, že nejsem inteligentní.“ řeknu, ale hlavou mi běží, že spíše poznám, zda mám znalosti. Samozřejmě, že obavy mám. Naštěstí stavby jsou označeny místními názvy, navíc jsou to stavby značně rozdílného charakteru. Poznávám všechny a odkládám se slyšitelným ulehčením papír s úkoly na lavici.

„Ještě, že to bylo s obrázkovou nápovědou...“ přiznám téměř neslyšně.

Jindra už je netrpělivý a tak jdeme dál. Ve vedlejší místnosti se ocitáme ve světě zvířat. Jindřich bere ukazovátka a hned zvířata poznává. Trochu zápasíme, než ukazovátka vrátí. Rád by si ještě zkusil hod oštěpem.

Další třída ukrývá paličkování, což Jindru zaujme, nicméně zkusit si to opravdu nechce.

Jiná pak skýtá možnost naučení se country tance. Právě začínají tančit. Drží se za ruce v kruhu. Několik tanečních kroků dokola vpravo, několik kroků doleva. Poté pouští ruce. Do středu kruhu jdou dívky s klobouky. Ach ne, je zde také chlapec. Navíc tancuje opravdu dobře! Kloboukáři se ukloní a couvají zpět. Do středu kruhu jdou dívky bez klobouku. Zavýsknou a vrací se. Následuje proplétání v kruhu, kdy nastává správný chaos - někdo jen stojí, druhý ho tahá za ruku, jiný se v kruhu otáčí. Tóny hudby velí chytout se opět v kruhu za ruce. Tu stojí vedle sebe chlapec s dívkou v klobouku. Chlapec odmítá ruku podat. „S klukem ne!“ zahlásí a celá sestava se hroučí. Učitelka vypíná hudbu. Přeskládá děti tak, aby stály na přeskáčku okloboukované s neokloboukovanými, pak zkouší suchý nácvik. Po chvíli opět pouští píseň. Ano, už to běží. Paráda! Jindra však již nemá stání. Nenápadně štípně bonbonek pro odměnu tanečnickům s připravené mističky a už mizí v další třídě.

Následně vstupujeme do učebny hudební výchovy. Na podlaze je z velikých kusů lega postavený rybníček s papírovými rybami. Ty je možné chytat na prut s háčkem. U bazénku zápolí s tímto nelehkým úkolem tak čtyřletý chlapec. Tatínek mu ukazuje jak na to, ale provázek na rybičce je takovou zmačkanou smyčkou a ne a ne se do něj háček navlíknout. Chlapec upadá do zoufalství a tak maminka přispěchá na pomoc. Vedle bazénku stojí žákyně školy a doprovází úsilí dobrými radami a připomínkami.

„Byla tu holčička a ta jich nachytala čtrnáct. Takže už nemám žádné bonbony, které bych vám dala.“ řekne žákyně, když maminka konečně zasekne první kousek.

Jindra také chytá a poměrně rychle uloví. Ale ne, bonbony už fakt došly. Ještě zkusí přílišnou silou hru na triangel a již spěchá dál.

Jiná třída nás vítá coby učebna přírodopisu. V mikroskopu buchanky, na zdi kostra člověka, na lavici přišpendlení brouci a motýli i se zvětšovací sklem. Můj syn přebíhá a snaží se o přednastavení mikroskopu. Raději ho odvádím.

Na stěnách chodeb jsou umístěny na nástěnkách fotografie. Zastavujeme se u jedné z nich. Jsou na ní foto učitelů v legračním růžovém oblečení.

„Hele mami, on má podprsenku!“ ukazuje Jindřich na učitele na fotu.

„To je takový den v roce, kdy učitelé a žáci přijdou všichni ve stejné barvě oblečení. Podle toho, jak vypadají a zda jsou všichni žáci ve třídě opravdu stejnobarevní, jsou jednotlivé třídy bodovány. Která to vyhraje, má za odměnu nějaký zajímavý výlet.“ vysvětluje má průvodkyně, jejíž dcera navštěvuje již pátou třídu této školy. Doplnuje: „Tohle byl zrovna růžový den. Je fajn, že se toho účastní i učitelé.“

„Nebojí se zesměšnění.“ Přitakávám.

Nejlepší na nás však teprve čeká. Spleťtými chodbami v suterénu míříme do učebny chemie! Zde probíhají jednoduché pokusy. Učitelka chemie se na nás usmívá a zve nás k přihlížení. Jindra je nadšený! Holčička s chlapcem, zřejmě také žáci této školy, postupně ukazují několik chemických reakcí. Jindru to baví, natahuje se, nasává vůně.

„Tak, copak bychom vám ještě ukázali? Viděli jste zlato, viděli jste jak udělat šampaňský, tak co ještě?“ zeptá se po chvíli učitelka chemie.

„Výbuch!“ dovolím si navrhnout.

Můj syn se toho ihned chytá a vesele vykřikuje. „Jo, at' to bouchne!“ Paní učitelka se vlídně usměje a řekne nám, že udělají pokus, jež sice nebouchá, ale prská to při něm, jako v pekle. Jindra hypnotizuje zkumavku a čeká. Zřejmě špatně poslouchal, protože si nadále žádá výbuch. Po chvíli nahřívání zkumavka praskne.

„To se stává často. Takový pekelný žár to vydává, až praskají zkumavky.“ řekne učitelka chemie a děti pokus opakují.

„A už to bouchne?“ táže se urputně znova a znova můj syn.

Náhle to ze zkumavky začne čoudit, uvnitř se obsah rozzárí a zasycí jakási látka na bázi sýry. Soudím tak podle čpavého dýmu, který nás všechny pomalu přidušuje. Ale Jindra je spokojený a pach nevnímá. Když vše skončí, přichází smutek.

„Ono to nebouchlo...“ vzlyká.

Je zklamaný, ale z učebny chemie ho přesto nemohu dostat pryč. V přestávce mezi pokusy tlačím svého syna ven ze dveří učebny.

Hlasitá kulturní vložka

V tom se budovou rozhlučí hlasité decibely. Okna rezonují, ušní bubínky se dunivě třepou, až skoro bolí. To na zdejších školním dvoře počala hrát své hity blatenská kapela Anča Band. Spěcháme se též zaposlouchat. Venku je zvuk opravdu silný. Překvapuje mne, že si vybrala tato základní škola jako doprovodnou kapelu na akci oslavy právě blatenský soubor, účinkující především na tanečních zábavách. Svoje dohady vyslovím nahlas. Sousedka mne hned poučí: „To víš, většina členů kapely tady má své děti, takže to bylo tak nějak jako sponzorský dar.“

Mé známé se muzikálně a textově skupina nezamlouvá, ale já ji ráda slyším hrát. Je, pravda, poněkud hlučná, a texty jsou někdy dosti hrubé, ale jsou to zpěvné, dobře zapamatovatelné písně. Uskupení je spíše rockovou kapelou. Dnes, stejně jako za mého dospívání, členové Anča Bandu nešetří hlasivky, ani své nástroje. V myslí se mi vynořují milé nostalgické vzpomínky. No, ano, hrají docela stejné písně, jako když mi bylo šestnáct. Ach a vlastně je i hrají stejným stylem. Proto ta nostalgie. Za téměř dvacet let se nic nezměnilo. Vlastně ano. Anča, jež dala skupině jméno, mezi nimi již není. Zpěvačkou je mladá tmavovlasá dívka a skutečně jí to ladí. Přeshlapují a chtělo by se mi tančit. Ale nikdo netančí, tak také jen přihlížím. Poslední píseň, poslední bouchnutí do bubny a zakvílení kytary. Nastane ticho. Nepřirozené a prázdné. Lidé se pomalu rozcházejí, nikdo neskanduje o přídavek. Přeci jen jsme na půdě školy. Přichází ředitelka školy Mgr. Marie Šampalíková a děkuje podáním ruky hlavním členům kapely. Také opouštím vyasfaltovaný zavřený dvůr a vracím se do budovy.

Na schodech do patra si právě kupuje má sousedka CD či tištěnou formu historie této školy. CD za 50,- Kč, tištěná forma za 100,- Kč. Ještě jeden podpis, ano, už je vše v pořádku. Můžeme jít domů.

Zbývá už jen poděkovat

Loučíme se a vcházíme na rozpálený chodník před školou. Je horko a další plány na pochůzky Blatnou padají. Tahle oslava se škole skutečně povedla. Vyčerpávající, ale skvěle připravená. Na její přípravě a provedení pracovali nejen členové učitelského sboru, ale také jednotliví žáci této školy. Tímto jim děkuji za jejich snahu. Těším se na sklenku studené vody a také na to, až jednoho zářijového dne se sem ruku v ruce se svým synem Jindřichem opět vrátím. Povedu si totiž prvňáčka!

Podzim plný zážitků na ZŠ TGM

Běh naděje

Již pravidelně se naše škola v polovině září účastní sportovní – společenské humanitární akce Běhu naděje. Je spojená s veřejnou sbírkou a z příspěvků účastníků jsou získány finanční prostředky na výzkum rakoviny. Loňský ročník vynesl finanční částku ve výši 507 000 Kč a tak doufáme, že ten letošní bude ještě o něco úspěšnější. Určitě se o to zaslouží i žáci 6. a 7. ročníků, kteří se Běhu naděje ve Strakonických zúčastnili. Trať podél řeky Otavy zdolávali podle svých možností, někteří sprintem, jiní lehkým klusem nebo chůzí, při které se kochali podzimní krajinou. A protože akce se mohou zúčastnit všichni bez rozdílu věku, potkávali se na trati děti z mateřských škol, žáci ze základních škol i středoškoláci. Mnohým vykouzlilo na tvářích úsměv příjemné sluníčko a ten vydržel všem i během doprovodného koncertu. Všechny diváky totiž nadchlo vystoupení skupiny Děda Mládek Illegal Band, která dokázala některé i roztančit. Nejen my, ale určitě všichni se z tohoto ročníku Běhu naděje vrátili s dobrým pocitem z vyjádřené solidarity k nemocným rakovinou i z toho, že udělali něco dobrého pro své zdraví.

Mgr. Hana Kubíková

Podzimní atletika

3. října 2012 se na blatenském stadionu uskutečnil již 6. ročník atletických závodů Podzimní atletika. Za ideálního slunečního počasí se kromě pořádající ZŠ TGM zúčastnily ještě školy ze Zábohří, Sedlice, Bělčic a JAK Blatná. V kategorii mladších i starších žáků předváděli soutěžící výkony na hranici svých možností. Na konci tohoto sportovního zápolení došlo i na slavnostní vyhlášení výsledků a předání diplomů. ZŠ TGM si z tohoto pro nás obzvlášť vydařeného ročníku odnesla 5 zlatých, 9 stříbrných a 7 bronzových medailí. Díky pomoci kolegů učitelů, pomocníkům z řad žáků 9. ročníku na jednotlivých stanovištích

a rychlému zpracování výsledků panem učitelem Gutwirthem běželo vše jako na drátku.

Mgr. Jaroslav Voříšek

Ze školní družiny: Družinový pětiboj

Pětiboj se konal na konci měsíce září, soutěžilo se v jednotlivých a ve dvou věkových kategoriích, a to mladší žáci (1. – 2. třída) a starší žáci (3. – 5. třída). Přihlášení sportovci se museli vypořádat s těmito pěti disciplínami: skok do dálky z místa, člunkový běh, skok přes lavičku, hod na přesnost a slalom s míčem. V kategorii mladších žáků se na prvním místě umístil Zdeněk Merhaut, těsně za ním Pavel Prančl a na třetím místě skončila Anežka Bartošová. Starší žáci dopadli takto: 1. místo obsadil Štěpán Pícha, 2. místo Lukáš Fořt a 3. místo obsadil Michal Lehečka.

Bc. Pavel Kotěšovský

Soutěž v přeskocích přes švihadlo

Ve středu dne 19. září se v ŠD konala soutěž v přeskocích přes švihadlo. Na dvoře naší školy jsme se sešli v půl druhé. Byla přihlášena děvčata i kluci. Soutěž probíhala ve dvou kategoriích (mladší a starší žáci). Začínali naši nejmladší. Počasí nám přálo a nálada byla veselá.

Všichni soutěžící měli dvě kola. Výsledky každého závodníka byly nakonec sečteny a vyhodnoceny. Celkem se zúčastnilo 25 závodníků z obou kategorií. Z těch nejmladších se na prvním místě umístila Eva Thorovská z první třídy. Na druhém místě pak Nela Opavová a na místě třetím Simonka Vernerová. V druhé kategorii vybojoval třetí místo Ondra Krátký, druhé místo Jesica Sýbková a o první místo se podělily Eliška Linhartová a Simonka Šulcová.

Anna Čadková, vychovatelka ŠD

Soutěž O nejkrásnější dýňové strašidlo

Už tradičně se v posledním říjnovém týdnu konala tato soutěž. Všichni jsme se na ni moc těšili. Mohli jsme popustit uzdu své fantazii a realizovat nevšední nápady. Letos se do soutěže přihlásilo 44 vyráběných a 58 kreslených dýní. Děti mohly strašidla vyrábět ve školní družině či klubu a hlavně společně s rodiči doma. Všechna dýňová strašidla jsou vystavená ve vstupní hale a hned po příchodu do školy se na nás smějí, ale i šklebí roztodivné obličejce. Některé jsou ještě zdobené listy, pavouky, hady a všelijakou jinou havětí. Hlasováním rozhodli děti i rodiče o tom nejkrásnějším strašidle. Není důležité, které strašidlo vyhrálo, hlavně, že jsme se všichni dobře bavili při jejich vyrábění. Po skončení soutěže si děti dýně odnesly domů a ještě zdobily leckterý balkon či zahrádku.

Dana Pilná, vychovatelka ŠD

Ze žakovského parlamentu:

Putovní prožitkový kurz žakovského parlamentu

18. – 21. 9. 2012 absolvovali naši parlamentáři v projektu Žakovské parlamenty SOS putovní prožitkový kurz. Pod vedením zkušených lektorů z CEDU pracovali se svými kolegy ze ZŠ Přerov na rozličných úkolech v rámci žakovského parlamentu. Celým putováním v krásné přírodě České Kanady nás provázal příběh známého velkofilmu Avatar. Naši avataři si možná poprvé nesli všechny životně důležité věci jako je spacák, karimatka a základní potraviny ve své krosně. Jízda úzkokolejkou z Nové Bystřice, romantická osada Kaproun, noc ve věži středověkého hradu Landštejn, vojenské opevnění s bunkry, slavonické podzemí, večerní bubnování na náměstí ve Slavonicích a každodenní společné vaření v kotlíkách – to jsou zážitky, na které se dlouho nezapomíná.

Mgr. Jaroslav Voříšek

I v letošním roce má žakovský parlament záštitu nad vydáváním školního časopisu Vjegy f klecy. Rozhodli jsme se, že časopis bude vycházet jen čtvrtletně a svou činnost redakční tým zahájil exkurzí ve Strakonickém deníku. Šéfredaktor Petr Škotko předal našim mladým novinářům cenné rady, předvedl jim, jak vypadá ranní porada redaktorů a zavedl je také do archivu. Jedním z nejmladších redaktorů školního časopisu je i Lukáš Vaněček, který se pokusil naši exkurzi popsat:

Redaktori školního časopisu na exkurzi ve Strakonickém deníku

Dne 23. 10. se novinářský kroužek jel podívat, jak se připravují noviny ve Strakonickém deníku. Hned ráno jsme se sešli a jeli jsme autobusem do Strakonice. Poté jsme měli chvíli rozchod. Po skončení rozchodu jsme šli do Strakonického deníku a poslechli jsme si, co obnáší práce novináře a také různé rady. Poté nám šéfredaktor Petr Škotko ukázal svoji nádhernou pracovnu, ve které se mu musí určitě dobře psát. I náš školní šéfredaktor Janek Linhart si vyzkoušel, jaké to je sedět v šéfredaktorském křesle. Zúčastnili jsme se také ranní porady šéfredaktora s redaktorkou Darinou Vernerovou. Bylo velmi zajímavé, jak si předkreslí, co tam vše bude a jak si říkají o obsahu atd. Darina nám také ukázala, jak se vyrábí stránka do deníku. Pan šéfredaktor nám také představil „sportáka“ Strakonického deníku Miloše Vrátného. Ten měl také velice krásnou kancelář vyzdobenou diplomy, medailemi apod. Také jsme viděli, jak se připravuje fotka do tiskárny, a jak se tiskne. A nakonec nám šéfredaktor ukázal archiv Strakonického deníku. Měli jsme možnost vidět výtisky z roku 1998 nebo 1977.

Lukáš Vaněček, VI. B

Venezuela

S panem doktorem Karlem Peclm jsme se 31. 10. 2012 vydali už podruhé do Venezuely, kterou jako zoolog navštívil při přírodovědecké expedici.

Venezuela se rozkládá na severním pobřeží Jižní Ameriky, severně od Brazílie, mezi Kolumbií a Guyanou. Třetinu území zaujímá rozsáhlá planina Llanos, ve které jsou místy živé ploty z jedovatých pryšců, nádherných ibišků nebo pichlavých kaktusů. Farmáři na nich chovají skot zebu nebo osly. Dozvěděli jsme se o největším hlodavci Jižní Ameriky – kapybaře, kterou domorodci loví pro maso, nebo o vačnatci vačici opossum, která v ohrožení předstírá mrtvou.

Největší jezero na kontinentu je Marakaibo. Je obklopené vlhkými a úrodnými nížinami se spoustou rostlin a živočichů. Na jihu jezera se rozkládá severní cíp And s nejvyšší horou Pico

Bolívar (5007 m. n. m.). Horské louky jsou domovem úžasných rostlin. Z historického hlediska jsou zajímavé záhadné petroglyfy, které viděli vytesané do skály v indiánské jeskyni.

Ve Venezuele hnízdí 1346 druhů ptáků, z toho je 97 kolibříků. Při expedici byli kromě ptáků odchyťováni a popisováni i netopýři - specialisté na lov ryb nebo žab a upíři specializovaní na olizování krve dobytka, drůbeže i domorodců. Když jsme si poslechli, jak zní hlas vršešťana rezavého v jeho přirozeném prostředí, byli jsme rádi, že je prales jen na obrázku. Povídání oživila krátká videa ze života zvířat a zajímavé historky, které on a jeho kamarádi zažili. Beseda se nám moc líbila a chtěli bychom panu doktoru Peclovi poděkovat za to, že si na nás udělal čas a podělil se s námi o své nevšední zážitky.

za žáky 6. A, 6. B, 7. A, 7. B ZŠ TGM Blatná
Kačka Vokurková, Hanka Honzová, Anička Venclová, Julča Jestřábová a Mgr. M. Špatná

Ve středu 31. října nás už podruhé navštívil zoolog a botanik pan Karel Pecl se svým povídáním o Venezuele. Letos se ale zaměřil na svoji druhou výpravu do západní části této země. Díky němu jsme se dozvěděli mnoho zajímavého o jejích přírodních krásách. Ukázal nám na fotkách spoustu nádherných i podivuhodných zvířat a k některým přidal i vtipnou historku, zajímavý postřeh nebo nám pustil nahrávku jejich hlasu. Příběhem o krokodýlovi nás poučil

o tom, že pokud se někdo z nás do Venezuely někdy podívá, měl by se vyhýbat zrádným řekám plným nebezpečných živočichů. Víme už také, že sýček králíci si hloubí v písku své nory nebo že upíři opravdu existují. Nejsou to strašidla, jak by si mohl někdo myslet, ale živočichové podobní netopýřům, kteří se živí krví, nejčastěji domácích zvířat. Protože nás trochu tížil čas, nestihli jsme si doprohlédnout všechny fotky, které si pro nás pan Pecl připravil, a tak jsme ho alespoň přemluvili, aby nám na závěr ještě pustil připravené video. Myslím, že se beseda všem líbila, a už teď se těšíme, že k nám pan Pecl zase někdy přijede vyprávět o svých zajímavých cestách po světě.

Tereza Kubíková, 7. B ZŠ TGM Blatná

Obrovský úspěch sbírky kol pro Afriku v Blatné

Ve dnech 26. a 27.10.2012 proběhla blatenská pobočka humanitární sbírky Kola pro Afriku. S nadsázkou by se snad dala shrnout jako «akce napříč kontinenty, věku, (sportovní) specializace, handicapu, pohlaví, movitosti...»; jako akce dobré vůle všech zúčastněných!

Jako vyjádření díky všem dárcům (včetně jednoho anonymního), i náhodným pomocníkům asi nejvíc oceníte **různé zajímavosti a kuriozity** z jejího průběhu:

- nejstarší dárci - muž (90 let), žena (86 let - dovedla osobně!)
- nejvzdálenější - z Prahy; ale i dalším přespolním patří velký obdiv a dík – např. Písek + Strakonice, Předmít, Velká Turná, Myštice + Sedlice, Chobot, Chlum atd.
- nejpočetnější dar - od rodin - 8 ks - dodali Kochovi z Blatné, 7 ks - Vydroví & Pavlíkovi z Blatné, 6 - Sádlovi z Blatné
- od skupin - 9 ks - vz. J. Friedlem z Písku + A. Drobníkem z Blatné, 7 ks - městem BL (kola z nevyzvednutých a v dražbě neprodaných nálezu kol)
- zajímavý je i fakt, že se mezi dárci našel pár, který své úspory pravidelně věnuje na poznávání různých míst Afriky, a o své dojmy odtud je ochotný se s námi výhledově podělit!

K hodině uzávěrky (sobota 27.10. v 19 hod.) bylo vybráno 127 kol od 52 dárců + mnoho náhradních dílů. Konečný počet se stále zvyšuje, do data odvozu domluvené, dodatečně dodávky.

Některá kola byla takřka nová, jiná nepojízdná, ale ... se všim si v centrálním skladu v Ostravě s dalšími pomocníky, včetně trestaných, jistě nějak poradí. Případný přebytečný materiál pak bude odvezen do sběrných surovin a získané prostředky použity na přepravu kol na plánované místo - do daleké Gambie.

Počet darovaných kol mnohonásobně překročil očekávání nejen místních organizátorek Marcely Veselé a Hany Pavlíkové - Vydrové, ale i hlavního centra v Ostravě - více na www.kolaproafriku.cz. S tím

už zbývá „jen doladit“ včasný odvoz popř. opakování akce v budoucnu aj. Ideální by jistě bylo, kdyby se naše tzv. „jednorázové sběrné“ místo, stalo trvalým, jako v některých jiných městech ČR nebo kraje (např. České Budějovice, Tábor). Žádné funkční kolo by tak nemuselo zbytečně končit ve šrotu... Při dobré vůli by to TS města nebo některé místní sběrné suroviny jistě s přehledem zvládly.

I ostatní z Vás, kteří by ještě chtěli nějak přispět «svou troškou do mlýna», ale nemají ani zbytečné kolo, ani jiných prostředků nazbyt, nejsou bez šance!!! Např. na vánoční dárek můžete na uvedeném webu objednat svým blízkým trička s logem akce. Výtěžek z prodeje triček bude věnován na dopravu opravených kol na místo určení.

Akci zdařile dokreslily i krásné «Darovací pamětní listy» s fotografiemi a údaji o všech výše jmenovaných zaštiťujících sportovcích. Kdo listy z důvodu nechtěného zpoždění první den nedostal a musel se spokojit «jen» s africkými pamětními pohledy z centrály akce nebo s výroční medailí Blatné, může si je dodatečně vyzvednout na recepci dodavatele /CKVB/ nebo do Vánoc v otevíracích hodinách v Kaplance. Při dalších vhodných akcích si je příp. můžete nechat i podepsat. Zamýšlenou autogramiádu a vypouštění Balónu štěstí (nejen) pro Afriku a větší prezentaci Blatné, prostřednictvím sbírky v médiích nám totiž v sobotu zhatil předčasný nástup zimy, nevlídno a první sníh. Ale konec dobrý, všechno dobré! Díky Vám všem.

Marcela Veselá a Hana Pavlíková

Linka Důvěry Strakonice

Oznamuje dobu provozu:
Každý všední den kromě letních prázdnin
od 15 do 22 hod.

tel.: 722 050 013

linka je placená dle tarifu operátora
zřizuje **Dyscentrum- Strakonice**
za podpory města Strakonice

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE
DO ROZVOJE
VZDĚLÁVÁNÍ

Vesnice jako tvůrčí prostor

Vesnice jako tvůrčí prostor, to byl název semináře či spíše setkání, které uspořádal „Otavan – spolek pro kulturu, ekologii a vzdělávání“ ve spolupráci se Svazkem obcí Blatenska. Setkání, pro mne osobně s velmi poutavým názvem, se konalo ve společenském sále Střední odborné školy v Blatné a tudíž jej nemohl zahájit nikdo jiný než sám ředitel školy RNDr. Petr Pavlík, který nás kromě přivítání seznámil s aktuálním děním ve škole.

Pak už dostal prostor k prezentaci historik a regionální patriot Mgr. Vladimír Červenka, který představil téma své přednášky „Řemeslo včera a dnes“. Téma pojal velkolepě a seznámil nás s historií lidské činnosti v této oblasti a s mnoha souvislostmi provázající lid-

ské konání v tomto směru. Nutno konstatovat, že mluvčí pojal výklad tématu velice poutavě a jeho přednes nedovolil (jak to občas na seminářích či školeních bývá) myslit ani na chvíli opustit poslech, „nejdebože klimbnout“.....

Druhou přednášející byla paní MVDr. Eva Cípínová, ředitelka odboru veterinární hygieny Krajské veterinární správy pro Jihočeský kraj, která přítomné zaujala svým výkladem v oblasti produkce a distribuce živočišných produktů, zejména v souvislosti s tzv. prodejem „ze dvora“ a s legislativou s tímto spojenou. Upozornila i na zajímavosti ze svého oboru a se zkušenostmi s různými „zaručenými“ spotřebitelskými testy kvality výrobků. Ve mně osobně však zanechalo její vystoupení celkem smíšené pocity. Bohužel nesdílím její optimismus směřující k údajnému rostoucímu počtu mladých podnikajících farmářů. Hygienické a ostatní legislativní předpisy jsou natolik

„drsné“, že ten, kdo v této oblasti podniká či chce začít podnikat, musí mít nejen pevné nervy a odhodlání v boji s byrokratickým šimlem, jenž řehťá z Bruselu i z Prahy notně hlasitě, ale i množství vstupního kapitálu a neomezené nadšení, víru a neutuchající entuziasmus. Je potěšitelné, že v této oblasti je na Blatensku celá řada nadšenců, jejichž píle byla oceněna zařazením do katalogu regionálních produktů Asociací regionálních značek. Smutně je však nutné souhlasit s faktem, že český spotřebitel zatím stále v drtivé většině upřednostňuje levné supermarketové potravinové výrobky před kvalitními produkty.

Seminář proběhl v rámci projektu Doma na venkově a bude pokračovat dalšími zajímavými tématy. Setkání, které proběhlo, bylo příjemné a v mnoha ohledech i inspirativní. Půjdu se podívat i na další.

Ing. Václav Cheniček

Občanské sdružení Diakonie Broumov je nezisková organizace, která poskytuje sociální služby pro občany z okraje společnosti – materiální pomoc sociálně potřebným, azylové ubytování i pracovní příležitost.

Více na www.diakoniebroumov.org

VYHLAŠUJE SBÍRKU POUŽITÉHO OŠACENÍ

- Letního a zimního oblečení /dámské, pánské, dětské/
- Lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon,
- Látky (minimálně 1m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- Domácí potřeby-nádobí bílé i černé, skleničky- vše nepoškozené
- Peří, péřových a vatovaných přikrývek, polštářů a dek
- Obuv – veškerou nepoškozenou

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

- ledničky, televize, počítače a jinou elektroniku, matrace, koberce – z ekologických důvodů
- nábytek, jízdní kola a dětské kočárky - ty se transportem znehodnotí
- znečištěný a vlhký textil

Sbírka se uskuteční v Obci Chanovice

dne: pátek 30. listopadu 2012

čas: od 16.00 do 19.00 hodin

místo: Kulturní dům Chanovice

Věci prosíme zabalené do igelitových pytlů či krabic, aby se nepoškodily transportem.

Děkujeme za Vaši pomoc.

Bližší informace Vám rádi sdělíme: tel.: 376 514 353

Kulturní a společenské akce v Obci Chanovice na konci roku 2012 a na počátku roku 2013

- **5. prosince – středa, „Mikuláš, andělé a čerti“**, tradiční mikulášské nadělování
- **7. prosince – pátek, „Mikulášská taneční zábava v Holkovcích“**, hraje kapela Exit, od 20.00 hodin, Holkovická hospůdka (hospoda Holkovice)
- **15. prosince – sobota, „Maturitní ples Střední školy Oselce“**, kulturní dům (SŠ Oselce)
- **21. prosince – pátek, „Vánoční koncert Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů“**, od 18.00 hodin, zámecký areál (Panoráma, Obec Chanovice, ZŠaMŠ Chanovice)
- **25. a 26. prosince – úterý a středa, „Chanovický betlém“**, od 13.00 do 17.00 hodin, sváteční vánoční setkávání v chanovickém skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech)
- **26. prosince – středa, „Koncert sester Strolených“**, od 17.00 hodin, vánoční rodinné muzicírování, a malé překvapení, zámecký areál (Panoráma, Obec Chanovice, ZŠaMŠ Chanovice)
- **31. prosince – pondělí, „Myslivecký Silvestr“**, od 20.00 hodin, hraje Melodion, silvestrovská veselice s bohatou zvěřinovou tombolou, kulturní dům (Myslivecké sdružení Chanovice)
- **1. ledna – úterý, „Novoroční vyhlídka z chanovické rozhledny“**, 13.00 - 16.00 hodin, sváteční podívání na Šumavu a Prácheňsko, rozhledna na Chlumu (Obec Chanovice)
- **1. ledna – úterý, „Chanovický betlém“**, 13.00 - 17.00 hodin, sváteční setkání v chanovickém skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech)

- **5. ledna – sobota, „Pěší pochod k uctění a zachování přírody a života v Pošumaví“**, start v zámeckém areálu, ukončení s hudbou v Kulturním domě v Chanovicích (Obec Chanovice)
- **6. ledna – neděle, „Tříkrálová sbírka“**, dobročinná sbírka, výtěžek pro Charitu Horažďovice

Informace: Obecní úřad, 376 514 353, obec.chanovice@email.cz
Internet: www.chanovice.cz

Stálé výstavy v zámeckém areálu: „Expozice lidových řemesel Pošumaví“, „Historická místnost zámku Chanovice“, „Galerie Nositelů tradice lidových řemesel“.

Otevírací doba v zámeckém areálu a na rozhledně v Chanovicích přes zimní období:

- jen pro skupiny minimálně pět osob a dle předchozí dohody na obecním úřadě (minimálně den předem)

„Skanzen - Expozici lidové architektury jihozápadních Čech“ buduje a spravuje Vlastivědné muzeum

Dr. Hostaše v Klatovech (tel. 376 323 525, 721 721 908).

Na všechny akce jste pořadateli srdečně zváni.

**Hezké a příjemné svátky vánoční
a užijte si s blízkými pěkný Silvestr.**

BĚLČICE

Závišinský ateliér se představuje

Úterý 11. září 2012 se stalo dnem, kdy se v blatenském zámku poprvé veřejnosti představil v rámci společné výstavy se sochařkou Jitkou Křivancovou nově vznikající závišinský ateliér. Vesničku Závišín si jako svoje umělecké útočiště vybraly hned dvě známé výtvarnice – Eva Ďurčová a Mgr. Jana Ďurčová. Vzniká tak umělecký ateliér, který se zaměřuje především na malbu, netradiční šperkařskou tvorbu, tvorbu dřevěných dekorací a počítačovou grafiku. V budoucnosti zde budou pořádány i výtvarné kurzy pro širokou veřejnost. Vytváří se postupně zázemí, které má předpoklady stát se jedním z uměleckých center na Blatensku.

Eva Ďurčová se tentokrát nepředstavuje jako keramička, ale především jako malířka. Pro ty, kteří nesledují její malířskou dráhu, mohou být vystavované obrazy milým překvapením. V tvorbě Evy Ďurčové se objevují různorodé náměty - romantické víly, bludičky, meluzíny, nostalgické klauni, zadumané kočky, ale i abstraktní motivy. Některé obrazy odrážejí i momentální stav duše malířky – např. obraz „Úzkost“ z roku 2010, který vznikl v době, kdy její přítel těžce onemocněl. Naprostým překvapením je pak obraz „Šašek Život“ (2012), který je svým způsobem pro Evu naprosto netypický a možná i přelomový. Sama tento obraz považuje za nejlepší, který zatím vytvořila. To, co se tímto dílem snaží vyjádřit, známe všichni velice dobře - každý z nás v životě potká svého šaška v tom špatném slova smyslu, který chce náš život změnit a někdy ho i změnit. V tvorbě této keramičky a malířky se ale objevují i poetická a pohádková stvoření jako je např. keramický studniční skřítek Kyliánek nebo dřevěné dekorace v podobě pohodových koček.

Že jablko nepadlo daleko od stromu, dosvědčuje část výstavy věnovaná tvorbě Mgr. Jany Ďurčové. Tato mladá talentovaná výtvarnice se představuje blatenské veřejnosti jednak svými keramickými pracemi, jednak dřevěnými dekoracemi. Její umělecká činnost však zahrnuje podstatně širší škálu technik – vedle zahradní a užitkové keramiky, je to i klasická a digitální fotografie, kresba, malba, animovaný film, klasická grafika nebo počítačová grafika. V průběhu svých vysokoškolských

studii se začala zabývat i problematikou netradičního šperkařství.

Prezentovaná keramická tvorba jednoznačně dokumentuje dovednosti a um Jany Ďurčové. Velkou pozornost vzbuzují její krajkové mísy, které jsou svým tvarem pro keramickou tvorbu ne zcela tradiční a ne zcela jednoduché z technologického hlediska. Ptáci Boboňové nebo ptáci Parapeťáci nás naopak zavádějí do světa fantazie této mladé nadějně výtvarnice. Skupina roztomilých oveček s beránkem naopak reaguje na současný venkovský styl života Jany, která sama vlastní malé stádo.

Janiny dřevěné dekorace představují kočky, které jsou pohodářské, roztomile líné, ale někdy i divoké a zároveň i něčím lidské. Velryba Jůlinka je naopak veselá až rozpustilá stvoření. Dřevěné dekorace od obou autorek samy o sobě vůbec překvapily. Nebyly totiž dosud vystavovány, protože se jedná o čerstvou novinku. Jak je patrné, nejsou dřevěné dekorace vyhrazeny závažným tématům, ale naopak pohádkové fantazii, pohodovosti, hravosti a rozpustilosti.

Škoda jen, že výstava nedává prostor pro prezentaci šperkařské tvorby Jany Ďurčové. Její šperky jsou netradiční, a to jak z hlediska použitého materiálu, tak z hlediska designu. Jana využívá vedle kovů i ručně zpracovanou barvenou plst, keramiku, dřevo, plasty a v neposlední řadě i tištěné spoje. Přestože začala Jana se šperkařstvím relativně nedávno, již se její šperky staly středem pozornosti. Velmi zajímavou se v této souvislosti jeví i její diplomová práce zaměřená na možnosti výuky šperkařství ve škole a míru obtížnosti použitelnosti jednotlivých netradičních materiálů ve školním prostředí.

Závišinské výtvarnice nám prezentovaly pouze část široké škály své umělecké tvorby, ale i tento vzorek jasně dokumentuje jejich kvalitu a originalitu. Nezbyvá nic jiného než si přát více podobně inspiračních výstav do budoucna.

Ing. Miroslav Hoštička

Z bělčické matriky

V obřadní síni bělčické radnice oslavili své krásné výročí – 50 let společného života – zlatou svatbu manželé: dne 15.9.2012 Václav Mach a Anna Machová ze Závašína, Josef Janota a Marie Janotová ze Záhrobí a dne 27.10.2012 Karel Benedikt a Marta Benediktová z Bělčic

Oslavencům přejeme do dalšího života ještě mnoho zdraví, štěstí, spokojenosti a pohody v kruhu svých blízkých.

Bělčická kulturní a společenská zima

Také letošní zima bude v Bělčicích tradičně bohatá na společenský život.

1.12.2012 od 18.00

Zahájení adventní doby a rozsvícení vánočního stromu. Tradiční zpívání koled za doprovodu souboru BEDRS (Bělčický duchovní rytmičský soubor) a malým občerstvením. Současně bude probíhat výstava fotografií pana Pavla Myslína z jeho pěší poutě do Santiago de Compostela

2.12.2012 od 13.30

Dětský mikulášský rej s bohatým programem. Pro děti jsou připraveny zajímavé soutěže o ceny.

24.12.2012 od 22.00

Půlnoční bohoslužba s jáhnem J. Košťátkou. Zpívá soubor BEDRS

26.12.2012 od 20.00

Vánoční rybářská zábava s bohatou tombolou

31.12.2012 od 20.00

Silvestrovská zábava. K tanci hraje místní skupina Nemobius

15.1.2013

Hasičský ples

2.2.2013

Sokolský ples

2.3.2013

Včelařský ples

Věřím, že letošní adventní čas, vánoce a konec roku bude pro nás plný pohody a lidského porozumění. Do roku 2013 přeji Vám všem jménem zastupitelstva obce Bělčice pevně zdraví, štěstí a úspěchů v profesním i osobním životě.

Z.N.

Výzva

Po mnoha letech se v Bělčicích obnovilo psaní obecní kroniky. Této nelehké práce se ujal paní Alena Svozilová, Bělčice č.p.2. Prosim proto všechny občany, kteří by mohli poskytnout nebo propůjčit jakékoli materiály ze života obce za posledních 25let, aby tak učinili. Pomůžete tak sestavit mozaiku života naší obce pro budoucí generace. Děkuji.

Z.N.

Závody v lehké atletice

Dne 3.10. se žáci naší školy zúčastnili lehkootletických závodů v Blatné. Někteří z nich podali neuvěřitelné výkony. Patřil mezi ně i vítěz nejprestižnější běžecké disciplíny Pavel Folberger z 9. třídy, který zaběhl 60 m za 7,07s. Další úspěchy jsme slavili ve skoku vysokém. V kategorii mladších žáků překvapil svým výkonem Dan Vala ze 6. třídy. Skočil do výšky 121 cm a zvítězil. Po tomto výkonu dokonce ještě získal 3. místo v běhu na 1000 m. Michal Folberger z 9. třídy se umístil ve skoku vysokém v kategorii starších žáků na krásné 2. příčce s výkonem 144 cm a pak obsadil ještě 3. místo v běhu na 1500 m. Všem moc gratulujeme! Chtěli bychom touto cestou také poděkovat ZŠ TGM Blatná

za organizaci této místní sportovní soutěže, na kterou se vždy žáci těší. Velké díky patří hlavně učitelům J. Voříškovi a M. Gutwirthovi ze ZŠ Záborej za pohodový průběh celé akce. Těšíme se zase za rok!

DRAKIÁDA v Bělčicích

V úterý 9. října 2012 pořádala školní družina tradiční DRAKIÁDU. Na fotbalovém hřišti se sešlo 38 dětí a 17 dospělých. Nad hlavami se

nám na obloze vznášelo celkem 34 draků. Ten, kdo si draka nepřinesl, pomáhal ostatním. Rodiče a prarodiče se nevydrželi jen dívat na dračí létání, ale také se zapojili do dětského skotačení a pomáhali při drobných nehodách. Počasí nám moc nepřálo. I přes drobný déšť jsme si však odpoledne užili a draci létali vysoko až do oblak. Nakonec děti dostaly odměny, sladkosti a perníkového draka.

Týden s Večerníčkem

Naši prvňáčci si prožili týden s Večerníčkem. Hledali pohádkové dvojice, lepili je, stříhali a malovali. Během celého týdne zažili spoustu legrace. Navštívili jsme i místní knihovnu, kde pro nás připravila paní Sudová hodně zajímavostí. Největší zážitek měli žáci při výrobě večerníčkové čepice z novin. Pak si pyšně vykračovali s čepicí na hlavě až do školy. Tento týden se prvňáčkům opravdu vydařil. Byl plný zábavy a překvapení.

Vánoce našeho dětství Ze vzpomínek klientů Domova pro seniory v Blatné

PŮST

PŮST SE DODRŽOVAL UŽ OD RÁNA, ABYCHOM VIDĚLI „ZLATÉ PRASÁTKO“
Paní Milada (85 let): Jen k obědu jsme měli kousek vánočky, jinak bychom to až do večere nevydrželi.

HOSPODÁŘSTVÍ

TAKÉ VŠECHNA DOMÁCÍ ZVÍŘATA POZNALA, ŽE JSOU VÁNOCE.

Paní Věra (82 let): Nejdřív dostalo dobrou večeri všechno, co bylo živý v hospodářství.

Paní Růžena (98 let): Zvířata dostala krajíc vánočky.

Paní Filomena (90 let): Tatínek dával dobytku výslužku a pak se zasedlo ke stolu.

VYTRUBOVÁNÍ

Pan František (85 let): Nejhezčí bylo troubení – vytrubování pastýřů, měli trubky, nůši na zádech a do ní sbírali vánočky, pečivo, co kdo dal, peníze,

i štamprlíčky byly. U každého domu zastavili, zahráli koledu, dostali výslužku a šli dál.

Paní Marie (82 let): U nás ve Skaličanech byl obecní dům pro chudé lidi – pastouška, tam bydlela rodina a jejich syn chodil troubit. Maminka nosila nůši a přála lidem: „Já vám přeju dnes, abyste se radovali jako se raduje panna Marie s Ježíškem ...“. Do nůšky dostávala vánočky, pečivo ...

Paní Růžena (98 let): Pastýř a jeho rodina bydli v obecní pastoušce. Chodili troubit, ona přednesla básničku, děti chodily s nimi. Byli to moc hodný lidi. My jsme tenkrát před vánoci v pěti domech vyhořeli, neměli jsme ani kde spát, byli jsme chudý a oni nám pokaždé něco ze své koledy přinesli.

Paní Anna (84 let): Jednou pastýř dlouho nešel, chlapům u nás to chybělo, tak se jeden oblekl do ženského oblečení a šli vytrubovat. A vyplatilo se to, přinesli plnou nůši.

A KE STROMEČKU SE NESMĚLO. AŽ PO TROUBENÍ. ŘÍKALO SE: JEŠTĚ NENÍ OD TROUBENO!“

VEČEŘE

PŘED VEČEŘÍ SE MODLIL RŮŽENEC. POLÉVKA BYLA NEJČASTĚJI RYBÍ A PO NÍ KUBA (S BRAMBORAMA A HOUBAMA A PAK S KROUPAMA). PO KUBOVI ČERNÁ OMÁČKA ZE ŠVESTEK (OŘECHY, ROZINKY, PERNÍK) A TA SE JEDLA S VÁNOČKOU.

Paní Věra (82 let): Tatínek měl polévku rybí a my ostatní hrachovou, potom byl kuba a kapr.

Paní Juliana (81 let): Byly opekance – posekaná buchta, politá máslem

a posypaná cukrem.

Paní Božena (87 let): U večere jsme měli vždycky jeden talíř navíc – pro pocestného. Na večeri k nám chodil i strýc Václav a teta, aby nás nebylo málo a nebyl nás lichý počet. Dárky dostávali také.

STROMEČEK

Paní Růžena (88 let): Nejraději jsme měli stromeček. Na něm ozdoby, jiný než jsou dnes. Ořechy, jablíčka, perničky. Dělalí jsme papírové ozdoby a řetězy, na špičce byla hvězda. A dárky jsme dostávali chudý, ale těšili jsme se moc.

Paní Emilie (78 let): Jako malí jsme stromeček nezdobili. Byl zamčený v pokoji, až večer jsme ho viděli. Větší děti už pomáhaly zdobit vlastnoručně vyrobenými ozdobami. Měla jsem moc ráda skleněné ptáčky.

Paní Filomena (90 let): Jako ozdoby byly i kostky cukru, co se balily do papíru s třásněmi na okrajích. Do barevných staniolů se balily jablíčka a ořechy.

Paní Milada (85 let): Měla jsem oblíbenou vánoční ozdobu, byla to malá zrzavá veveruška v kroužku a voskové jesličky, ty jsem dostala na konci základní školy od kamarádky jako dáreček na památku. Také jsme vystříhovali koupené papírové betlémy. Skoro každý rok byl jiný.

NADÍLKA

MUSELO SE ČEKAT, AŽ SE NAJÍ TATÍNEK, ON POTOM ROZSVÍTIL SVÍČKY NA STROMKU, ČEKALO SE NA ZVONEČEK A KONEČNĚ JSME KE STROMEČKU MOHLI I MY.

Paní Filomena (90 let): My jsme čekali, až zazvoní budík.

DÁRKY

VĚTŠINOU JSME DOSTÁVALI, CO BYLO TŘEBA – OBLEČENÍ, VĚCI DO ŠKOLY.

Paní Juliana (81 let): Když mi bylo 12 let, tatínek pracoval v Německu

a přivezl kufr plný ozdob, byly úplně jiné než u nás. A nejkrásnější sánky jaké kdy byly. Ani jsme nedýchali, aby to nezmizelo.

MEZI OBLÍBENÉ DÁRKY PATŘILY BRUSLE NA KLIČKU, NAŠROUBOVANÉ NA BOTY, SÁNKY S BRUSLEMA – NA SANICÍCH MĚLY NAKOVANÉ BRUSLE A JEZDILO SE NA RYBNÍCE.

Paní Marie (87 let): Děti bruslily na ulici, nebylo tolik aut a pan řidičí se zlobil.

DALŠÍ KRÁSNÝ DÁREK BYLA PANENKA.

Paní Věra (82 let): Maminka mi uháčkovala panenku i s botičkami a čepičkou na hlavě, ale nesměla jsem si s ní hrát – umazala by se.

Paní Marie 82 let: A jaká byla pěkná. Na svou dobu přepychová. Bylo to za války, měli jsme tetičku v Praze a dodávali jsme jí potraviny a ona to oplácela takovými cennými dárky.

Paní Růžena (88 let): No jó, to my jsme měli panenku řezanou ze dřeva nebo hadrovou.

Paní Milada (85 let): Od strýčka jsem dostala krásnou panenku, selčičku v kroji a dřevěný nábyteček. Taky mi maminka ušila nové šaty.

Vánoční Jiří Simandl (1988)

Opět se kraj oděl bílým hávem,
pod sněhem stromy ohnuty se krčí,
s jiných snítek uspaných mrazem
snáší se bílé ticho na zem
v podobě hvězdiček s lesního smrčí.

Pohled na tuto něžnou krásu
uvádí člověka do úžasu,
mír ve chvíli nás omámí
pod svítícími hvězdami.

Slyšet je zvony na kostele
v ten tichý večer vánoční,
vítají zrození Spasitele,
zbožný lid zvou na půlnocní.

Na nebi bledý měsíc pluje,
kostelní okna do noci září,
na kůru pastýř vytrubuje,
mši slouží kněz už při oltáři.

Večerní koledou hlaholí chrám,
od srdce k srdci se zbožně zpěv nese,
že narodil se Kristus Pán,
všichni dnes radujme se!

Jedním z dárků bylo i dřevěné jojo.

Paní Emilie (78 let): Byly jsme dvě a dostaly jednu panenku – měla gypsovou hlavu a látkové tělísko. Chtěly jsme ji obě a utrhyly jsme jí ruce, tak je maminka musela přišít zpátky. Už jsme se nehádaly a střídaly se o ni.

Pan František (85 let): V 15 letech jsem dostal kolo. Byla to žlutá Eska se zvonkem, pumpičkou na rámu a koženým sedlem na pérech.

ŠKOLAČKY DOSTÁVALY LISTROVÉ ZÁSTĚRKY, NA TY VZPOMÍNÁJÍ VŠECHNY MOC RÁDY, BYLY V NICH UPRAVENÉ A NASTROJENÉ.

LISTR = LEHKÁ VLNAŘSKÁ TKANINA, JEDNOBAREVNÁ, KOVOVĚ LESKLÁ, PRUŽNÁ. NÁZEV JE ODVOZEN Z FRANCOVÉHO LUSTRE = LESK.

Paní Anna (84 let): Dostávali jsme krásné listrové zástěrky (lesklá látka).

Byly vyšívané, nosily se na šatičky jen do školy, doma se svlékaly.

Paní Miloslava (86 let): Často jsme dostávali hezký ponožky, bačkůrky, pohádkové knížky (Němcovou, Erbeny) nebo příběhy.

VÁNOČNÍ ZVYKY – OBYČEJE

Paní Růžena (88 let): Na Štědrý den chodily

Vánoční trhy v ZŠ JAK Blatná 2011,
fotoarchiv domova pro seniory

dětičky do sadu a trásly stromama, aby byla ouroda: „Na naši ourodu a na sousedův mráz.“

Paní Juliana (81 let): Pocházím ze Slovenska. Děti školou povinné chodily dům od domu a zpívaly koledy, měly nacvičenou i scénku, tu předváděly v pitvoru (předsíň). Chodilo se šlapat na sekery, aby byli lidi zdraví.

Paní Marie (81 let): Rozkrajovali jsme jablčka, když se ukázala hvězdička, znamenalo to zdraví, když křížek, říkalo se, že bude pohřeb. Ale protože jsme vybírali samá pěkná jablčka na mísu, křížek se moc neukazoval.

Paní Růžena (88 let): Posílali jsme ořechové skořápky se svíčkou po vodě.

Dívky běhaly ven, trásla bezem a říkala: „Třesu třesu bez, ozvi se mi pes, kde můj milý večerí dnes.“ Chodili jsme večer s trubačem po vsi, dívat se, jaký má kdo stromeček. Nezatahovaly se závěsy a rolety – to ani nebylo (jen se pověsila přes okno látka na dva háčky). Záclony byly krátké – kvůli kytkám, proto bylo všude vidět na ty stromečky.

Paní Věra (82 let): Děvčata na vdávání házela střeřvicem: střeřvic špičkou ven z domu znamenal vdavky, špičkou domů – svatba ještě nebude.

Paní Božena (87 let): Lili jsme olovo – ukazovaly se figurky a tvary, hádali jsme, co to může znamenat. Také maminka po večerí smetla drobkou od večere a hodila je do ohně.

ČEKÁNÍ NA PŮLNOČNÍ

PO NADÍLCE SE ČEKALO NA PŮLNOČNÍ MŠI A DO TĚ DOBY SE VYPLŇŮVAL ČAS RŮZNĚ.

Paní Růžena (88 let): Pokaždé jsme dostali nějakou pěknou pohádkovou knížku, tak jsme četli.

Paní Věra (82 let): Hráli se karty, Člověče, nezlob se, povídalo se.

Paní Milada (85 let): Četla se pohádka – předčítal tatínek a my už jako větší děti.

Paní Filomena (90 let): Zpívaly se koledy „Narodil se Kristus pán ..., Nesem vám noviny ...“. Pomodlili jsme se za svoje blízké a růženec.

PŮLNOČNÍ

NA PŮLNOČNÍ CHODILA CELÁ RODINA SPOLEČNĚ. KDO MOHL A CHTĚL TAK ŠEL, ROLI HRÁLO I POČASÍ.

PŘED ODCHODEM NA PŮLNOČNÍ SI DÍVKY DÁVALY DO KAPSY LÍSTEČKY SE JMÉNY CHLAPCŮ. A PŘI MŠI, KDYŽ SE ZPÍVALO „GLORIA“, VYTÁHLY Z KAPSY JEDEN – SE JMÉNEM SVĚHO VYVOLENĚHO. V KOSTELE TO PRŮ V TU CHVÍLI PĚKNĚ ŠUSTILO.

Paní Růžena (88 let): Byla i hodina cesty do kostela, ten u nás nebyl, tak jsme chodili do sousední vsi. Kostel byl přeplněný, zpívala se Rybova mše vánoční, ta se střídávala s „obyčejnou“ sváteční mší. V kostele byly stromečky, jesličky a pan farář měl ornat ve smetanové barvě se zlatem. No a po půlnoční doma říkala maminka: „Koukej, ať už jsi v pelišku.“

Paní Marie (81 let): U nás v kostele, měla každá vesnice svoje místo.

Paní Růžena (98 let): V Miroticích seděly ženy s dětma vepředu a muži s chlapci vzadu.

Paní Milada (85 let): U nás se na Půlnoční vůbec nedělal rozdíl – mše byla pro všechny církve společná.

Paní Miloslava (86 let): U oltáře jsme říkali básničky, které jsme se naučili v náboženství.

Paní Filomena (90 let): Doma po půlnoční jsme si dali štrůdl a čaj a šli spát.

Paní Emilie (78 let): Do postele jsme dostali teplou cihlu, pěkně zabalenu, hrála nám nohy. Nebo se také dávaly velké poklice od hrnců zabalené do látky – ale ty brzy vychladly, cihla byla lepší.

dostává živé ryby.

Zdenda: Neměli.

Davídek: Měli.

Honzík, Mareček, Eliška, Jindra, Valda Š. a Monička: Ne.

Karolínka: Ano.

Honzík - 2: Ne, ale zabitou štiku.

Adam: Ano.

Tomášek: Ano, ve studni ve sklepě.

3. Jaké vánoční zvyky znáte a které dodržíte?

Pát'a: Rozkrajujeme jablíčko

Zdenda: Neznám.

Davídek, Karolínka: Zpíváme koledy u stromečku.

Honzík: Řízek.

Mareček a Honzík - 2 Eliška, Monička: Ne.

Adam: Koulujeme se.

Jindra: Dáváme na dveře vánoční věnec.

Valda Š.: Zpíváme na dvoře Ježíškovi.

Tomášek: Chodíme na procházku.

4. Umíte si představit Vánoce pod palmou?

Pát'a: Ano

Paní Věra (82 let): My jsme měli doma termofory.

BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ

V TENTO DEN SE CHODILO S DĚTMA DO KOSTELA – PODÍVAT SE NA JESLIČKY.

Paní Marie (87 let): V jesličkách býval černoušek a ten kývnutím hlavy poděkoval za mince. Bývaly dvě mše. Na ranní v osm hodin chodili starší lidé. Z té šly maminky vařit a mladý šli na druhou mši – Velkou – na desátou hodinu. Holky předváděly co mají na sobě nového.

ŠTĚPÁN

BYLA JEDNA MŠE A DĚTI CHODILY KOLEDOVAT. DOSTÁVALY: BURÁKY, FÍKY, UHLÍ, BRAMBOR, SVATOJÁNSKÝ CHLEBA (chlebovník – karob, roste na jihu Evropy, velký černý lusk), VZÁCNĚ POMERANČE.

Paní Růžena (88 let): Jako malí jsme chodili, ale pak už ne. Říkávali jsme:

„Koleda koleda Štěpáne, co to neseš ve džbáně, nesu nesu koledu, upad jsem s ní na ledu, psi se na mě sběhli, koledu mi snědli a ten černej nejvíc, roztrhal mi střevíc.“

SVÁTKY KONČILY ŠTĚPÁNEM. SILVESTR SE NESLAVIL, TO SE JEN CHLAPI SEŠLI V HOSPODĚ. DŮLEŽITÝ BYL NOVÝ ROK A HLAVNĚ NOVOROČNÍ MŠE.

Poděkování patří všem, kteří si našli čas a zapomínali si pro nás pro všechny.

Tradiční zdobení perníčků v domově pro seniory, fotoarchiv domova pro seniory

Vánoční anketa

Odpovídaly děti z Mateřské školy Sedlice ve věku 5 až 6 let.

1. Když se řekne slovo Vánoce, co vás napadne jako první?

Pát'a: Padá sníh.

Zdenda: Básničky.

Davídek: Pila – dárek.

Honzík: Na piáno.

Mareček, Karolínka: Dárky.

Honzík - 2: Sněhulák.

Adam: Dárky.

Eliška: Dělat andělíčky. To jsem dělala i minule.

Jindra: Ježíšek.

Valda Š.: Stromček.

Tomášek: Mikuláš přinese dárky.

Monička: Dárky.

2. Měli jste doma ve vaně živého kapra?

Pát'a: Měli – děda

Valda Š.:

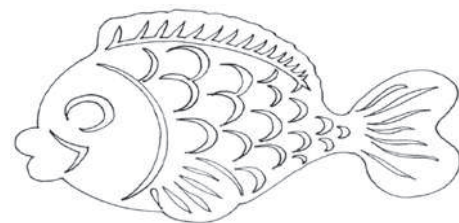
Nezpíváme.

Tomášek: Ano, už si to od minulých Vánoc nepamatuju.**Monička:** Na rádiu si je pouštíme.6. *Pište Ježíškovi dopis nebo**malujete si vánoční přání? A kde ho pak necháváte?***Pát'a:** Píše taťka, za okno**Zdenda:** Napíšu mu dopis – Honzík mi ho napíše.**Davídek:** Kreslím obrázek, za okno.**Honzík:** Kreslím. Ne stoleček.**Mareček:** Maminka napíše dopis pro Ježíška, na okno.**Karolínka:** Napíšu dopis i obrázek. Ven, aby to odfoukl vítr.**Honzík - 2:** Kreslím obrázek. Za okno.**Adam:** Píšeme mu dopis a dáváme mu cukroví na balkón.**Eliška:** Mamka mi to napsala, ale jeden obrázek jsem si nakreslila sama. Na topení pod okno.**Jindra:** Píšu, mamka mi poradí. Za okno.**Valda Š.:** Maminka to napíše. Za okno.**Tomášek:** Kreslím, za okno.**Monička:** Co si přeju, mi mamka napíše. Na stromeček a pak jsou tam dárky.7. *Co se vám na Vánocích líbí nejvíce?***Pát'a:** Dárčky**Zdenda:** Dárky, Ježíšek.**Davídek:** Nové hračky.**Honzík:** Kombajn.**Mareček:** Stromeček.**Karolínka:** Hvězda na stromku a dárky.**Honzík - 2:** Sníh.**Adam:** Dárky.**Eliška:** Že Ježíšek nosí ty dárky.**Jindra:** Ježíšek a dárčky.**Valda Š.:** Panenky.**Tomášek a Monička:** Dárky.8. *Jaké je Vaše nejoblíbenější vánoční jídlo a jaké pečete cukroví? Pomáháte mamince?***Pát'a:** Salát, ujídáme ze stromečku**Zdenda:** Ano, pomáhám.**Davídek:** Jím rybu. Cukroví polité čokoládou. Pomáhám.**Honzík:** Řízek a salát. Věnečky.**Mareček:** Polévka, cukroví upečený, pomáhám zdobit.**Karolínka:** Palačinky, polévka z kapra, rozinkové koláčky, pomáhám.**Honzík - 2:** Kuře. Taťkovi salát. Ze stromečku. Tam jsou úplně čerstvé čokolády. Pomáhám.**Adam:** Salát a řízek. Pomáhám s perníčky.**Eliška:** Písmenkovaná polévka, linecké – to mám nejradši, pomáhám.**Jindra:** Kachnu a knedlík. Pomáhám. Mám radši maso.**Valda Š.:** Řízky s bramborama. Zdobíme.

Nejradši mám perníky.

Tomášek: Kapra a štiku. Trdelník, Pomáhám**Monička:** Nic nejím na Vánoce. Kyticky s marmeládou – linecký. Pomáhám.9. *Jaký dárek pod stromečkem Vám udělal největší radost? A jaký dárek si nejvíce přejete?***Pát'a:** Traktor**Zdenda:** Šmoula, motorka, bory.**Davídek:** Autobot – robot.**Honzík:** Popeláři.**Mareček:** Hasiči. Robota na baterky.**Karolínka:** Princezna, pěkné rifle.**Honzík - 2:** Robot, motorka na ovládání.**Adam:** Policejní auto – dodávku.**Eliška:** Velký plyšový pes. Letos si přeju taky plyšového psa.**Jindra:** Ze stromečku. Auto Scania a Renault – kamiony.**Valda Š.:** Těhotná panenka, telefon – mobil, ale opravdový.**Tomášek:** Kombajn si přeju „Ňů Holand“, řezačku a traktor.**Monička:** Zatím žádný.10. *K Vánocům patří pohádky, filmy, knížky, písničky Na jakou pohádku či film se těšíte v televizi? Jakou knížku máte rádi a jakou se chystáte přečíst?***Pát'a:** Nedívám se moc.**Zdenda:** Ano, Krteček.**Davídek:** Na Animáka.**Honzík:** Krteček.**Mareček:** Jim Jam – pořad.**Karolínka:** Popelka na DVD**Honzík - 2:** Nevím, jak se to jmenuje, ale je to hodně pro děti. O pirátovi.**Adam:** Knižku s vánočními pohádkami.

Mamka čte.

Eliška: Knížky – ty hodně čteme.**Jindra:** Co bude, na to budu koukat.**Valda Š.:** Popelku.**Tomášek:** Šmoulové a Pokémoni.11. *Po všech těch dobrotách je třeba si i zaspportovat. Jaký zimní sport je vám nejbližší?***Pát'a:** Taťka spíš sportuje. Chodíme bobovat.**Zdenda:** Na procházku.**Davídek:** Kloužu se po sněhu.**Honzík:** Bruslit.**Mareček:** Koulujeme se s taťkou.**Karolínka:** Sáňkujeme, bobujeme.**Honzík - 2:** Ne.**Adam:** Běhám – dělám stopy.**Eliška:** Chodíme do pokoje s Má'ou. Sportuje náš křeček.**Jindra:** Stavíme iglú.**Valda Š.:** Ne.**Tomášek:** Fotbal. Tréninky v tělocvičně.12. *A co takový sněhulák či pořádná koulovačka? Taky v zimě děláte sněžné anděly? Postavili jste si iglú nebo sněhový bungr?***Pát'a:** Sněhuláka a iglú**Zdenda:** Ne.**Davídek:** Bunkr ze sněhu.**Honzík:** Velkou kouli.**Mareček:** Stavíme sněhuláka.**Karolínka:** Koulujeme se.**Honzík - 2:** Koulujeme se s taťkou.**Adam:** Pepa staví sněhuláka – největší, mamka – menší a já tu nejmenší.**Eliška:** Shrabujeme s taťkou sníh. S Má'ou sněhuláka.**Jindra:** Sněhuláka a koulujeme se.**Valda Š.:** Stavíme sněhuláka, když je sníh.**Tomášek:** Hrabeme sníh. Stavíme sněhuláka.

Děkujeme paní učitelce, že vše pro čtenáře zapsala.

Radka Vokrojová

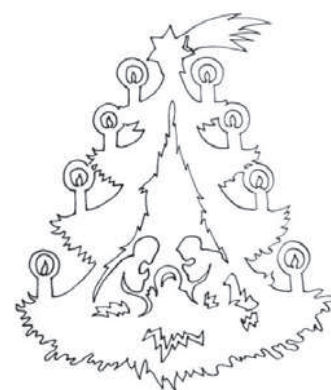
Vánoční anketa 2012

*Když se řekne slovo „Vánoce“, co vás napadne jako první?***OV:** stromeček**SOU 4:** Klid, pivo, cukroví,

sejdem se celá rodina ☺

DH: cukroví, kapr**SOU 11:** prázdniny**PŽ:** stromeček**SOU 13:** prázdniny**DK:** Nemám rád Vánoce.**SOU 2:** Prskavky**JD:** Volno**JH:** Radost**MP:** Sníh**SOU 9:** stromeček**JV:** dárky*Co se vám na Vánocích líbí nejvíce?***OV:** volno**SOU 4:** Vánoční atmosféra**DH:** prázdniny**SOU 11:** volno**PŽ:** prázdniny**SOU 13:** Že se sejdem všichni

i s vdanou sestrou

DK: nic**SOU 2:** No, právě ty prskavky**JD:** Volno**JH:** Když se sejde celá rodina**MP:** dárky**SOU 9:** dárky, rodina**JV:** stromeček dárky

Měli jste nebo dokonce míváte doma ve vaně živého kapra?

OV: ne

SOU 4: Jo, nebo čerstvě uloveného z rybníka.

DH: ano

SOU 11: někdy

PŽ: ano

SOU 13: Míváme každý rok

SOU 2: Ano, dávám mu jména ☺

JD: Ano

JH: Ano, někdy

MP: ne

SOU 9: ano

JV: ne

Jaké vánoční zvyky znáte a které z nich dodržujete?

OV: asi žádné

SOU 4: Lití olova, svobodný holky házou botou, zdobení stroměčku (jo), mše v kostele (jo).

DH: nevím, asi žádné

SOU 11: nevím, asi žádné

PŽ: vánoční koledy

SOU 13: Koledy

SOU 2: Odlévání olova, krájení jablka ... Nedodržuji žádné.

JD: Stroměček a dárky to jediné dodržujeme

MP: žádné

SOU 9: moc jich neznám

Umíte si představit Vánoce pod palmou?

OV: ano

SOU 4: Ne!

DH: jo

SOU 11: ne

PŽ: ano

SOU 13: Ne, borovice líp voní

SOU 2: Rozhodně ☺

JD: Asi ano

JH: Ano

MP: ano

SOU 9: ne

JV: jo

Zpíváte si koledy?

OV: ne

SOU 4: Jo.

DH: spíš, když jsme byly malé děti

SOU 11: ne

PŽ: ano

SOU 13: Maminka pouští

SOU 2: I mimo vánoce

JD: Ne

JH: Ne

MP: Ne

SOU 9: ne

JV: ne

Píšete Ježíškovi dopis? A kde ho pak necháváte?

OV: už ne

SOU 4: Jo, s malou sestrou, dávám ho za okno.

DH: když sem byl malý

SOU 11: když jsem byl malý

PŽ: když jsem byl malý, teď už ne, ale ségra ano

SOU 13: Já už ne

SOU 2: Už dlouho ne

JD: Ne

JH: Nepíšu

MP: Ne

SOU 9: ne

JV: teď už ne

Jaký dárek pod stroměčkem Vám udělal největší radost? A jaký dárek si nejvíce přejete?

OV: už si to nepamatuju, chtěl bych lyže

SOU 4: Oblečení na motorku, v dětství autodráha, kolo.

DH: notebook

SOU 11: auto na ovládání, počítač

PŽ: když jsem byl malý - stavebnice, dnes - snowboard

SOU 13: když jsem byl malý - stavebnice, přál bych si motorku

SOU 2: Největší radost jsem měl kdysi dávno asi z mobilu. Radost mi udělá oblečení

JH: Nevím

MP: nevím

SOU 9: auto

JV: notebook a teď snowboard

Jaké je Vaše nejoblíbenější vánoční jídlo?

OV: salát a řízek

SOU 4: Salát s kaprem.

DH: salát a kapří řízek

SOU 11: salát a řízek

PŽ: bramborový salát a řízek z kapra

SOU 13: Houbový kuba

SOU 2: Bramborový salát, kuřecí řízek

JD: Kapr

JH: Kapr a bramborový salát

MP: salát a řízek

SOU 9: salát a kuřecí řízek

JV: řízek a salát

K Vánocům patří pohádky, filmy, knížky, písničky Na jakou pohádku či film se těšíte v televizi? Jakou knížku máte rádi a jakou se chystáte přečíst?

OV: ne

SOU 4: Mrazík, nečtu.

DH: Shrek

SOU 11: nevím, moc na ně ne-koukám

PŽ: Shrek, moc nečtu

SOU 13: Z pekla štěstí

SOU 2: Grinch

JD: Tři oříšky pro Popelku

JH: Mrazík

MP: nečtu

SOU 9: čtu málo

JV: na žádnou, protože to znám nazpaměť

Po všech těch dobrotách je třeba si i zasportovat. Jaký zimní sport je vám nejbližší?

OV: lyže

SOU 4: Hokej na rybníce.

DH: lyžuju a sáňkuju

SOU 11: lyžování

PŽ: bruslení

SOU 13: Sáňkování

SOU 2: Boby

JD: Boby

JH: Hokej

MP: lyžování

SOU 9: lyže a brusle

JV: snowboarding

A co takový sněhulák či pořádná koulovačka? Taky v zimě děláte sněžné anděly? Postavili jste si iglů nebo sněhový bungee?

OV: ne

SOU 4: Jo, všechno z toho, s malou sestrou ☺

DH: ne

SOU 11: někdy se koulujeme, hlavně tady na intru

PŽ: občas koulovačka, sněhuláky dělám se ségrou

SOU 13: Tady na intru děláme skoro všechno, když je sníh.

DK: někdy

SOU 2: Samozřejmě, ale spíš když jsem byl mladší

JD: určitě ano

JH: Ano

MP: málokdy

SOU 9: dost často

JV: teď už moc ne, když jsem byl mladší, tak jo

Děkujeme studentům SOU Blatná za účast v této malé anketě.

Vánoční Blatensko ve fotografii

Velký Pálenec, foto Jan Kurz

Silvestr v Kocelovicích, foto Václav Machovec

Výlov Huťského rybníka, foto Václav Machovec

Čerti v Kocelovicích, foto Václav Machovec

Tři králové, foto Dana Vohryzková

Zastavení ke kostelu Sv. Jana, Radomyšl,
foto Vladimír Kocourek

Čert, Tchořovice, foto TP

Mikulášská nadílka v Hajanech

Mikulášská nadílka, Chlum, archiv obec

Vánoční Blatensko ve fotografii

Dílna pro čerty a mikuláše, Tchořovice, foto TP

Betlémy na výstavě ve Tvrzi Lnáře, foto Václav Machovec

Vánoční atmosféra v Březi, foto Zdeněk Váral

Zima v Hornosině, foto Václav Machovec

Vepřové hody Velká Turná, foto Pavel Šípek

Betlémy na výstavě ve Lnářích, foto Václav Machovec

Živý betlém v Nahošíně

Babský bál v Kocelovicích, foto Václav Machovec

Mikuláš v Hornosině, foto Václav Machovec

Výlov rybníka

Vypravili jsme se na výlov „Huťáku“. Sotva jsme přišli k rybníku, vítal nás pan Kurz. Vyprávěl a popisoval, co rybáři dělají. Ukázal nám

dokonce i štiky, která měla velmi ostré zuby. Poté jsme viděli, jak rybáři „mlátí“ asi metrovémi bidly do vody, aby nahnali ryby do sítě, třídili je podle velikosti a nakládali do aut. Před návratem do školy jsme si mohli ještě nasbírat škeble. Výlov se nám moc líbil a cesta do školy nám rychle utekla.

Martin Vácha, 4. třída

Podzim na naší škole

Také do ZŠ Bělčice zavítal podzim. Přízemí naší školy ožilo pestrobarevnými výrobky žáků. Této kráse vévodila obrovská dýně, která se na děti usmívala. Výzdoba školy tak vyvolala příjemnou atmosféru v sychravém podzimním počasí.

BEZDĚDOVICE

*Je ztracený každý den našeho života,
kdy jsme se nezasmáli.*

Chamfort Sebastian Roch

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik

Poděkování

V měsíci listopadu oslavil významné životní jubileum 90-ti let pan Miloslav Plechatý z Bezdědovic, který byl zvolen prvním starostou obce po listopadu v prvních svobodných volbách v roce 1990 do roku 2000. Ve své funkci byl člověk plný elánu, dobroty a ochoty pomáhat druhým, kdykoliv bylo potřeba.

Vážený pane Plechatý, bylo mi ctí pokračovat ve Vámi velmi dobře započaté práci v rozvoji naší obce a dovoluji mi jménem svým i jménem členů zastupitelstva obce popřát k Vašemu významnému životnímu jubileu všechno nejlepší, hlavně pevné zdraví, štěstí a životní pohodu. Děkujeme Vám za Vaši dlouholetou práci pro obec ve funkci starosty. Velký dík patří i Vaší manželce, paní Plechaté, za její pochopení, trpělivost i podporu při výkonu velice náročné práce.

S úctou Miluše Kubátová

Malá radost školním dětem do nově otevřené knihovny v ZŠ T.G. Masaryka

Základní školu T. G. Masaryka v Blatné navštěvuje ve školním roce 2012/2013 z obce Bezdědovice a osad Dobšice a Paštiky 17 žáků. Převážná část dětí se do „své“ školy, která se ve školním vzdělávacím programu „Škola pro život – šance pro všechny“ zaměřuje na výuku

cizích jazyků, především angličtiny a na výuku informačních technologií, velmi těší. Škola však není jen výuka, při které se děti naučí a dozvědí mnoho nového, ale i chvíle strávené ve škole po vyučování. Děti si mohou vybrat nejen z pestré nabídky kroužků, ale svůj čas mají možnost příjemně strávit i v nově zrekonstruované školní knihovně. Rekonstrukce knihovny byla provedena během letních prázdnin a „nová“ knihovna se stala místem, kde se mohou děti v klidu začít do nějaké pěkné knížky a o svých čtenářských dojmech si popovídat s kamarády nebo paní učitelkou. Aby byl výběr knížky pro malé i větší čtenáře ve znovuotevřené školní knihovně co nejpestřejší, odsouhlasilo Zastupitelstvo obce Bezdědovice na svém zasedání dne 25.10. 2012 sponzorský dar na nákup nových knih v celkové výši 2.325,- Kč. Výběr knížek je v rukách paní učitelky Voříškové a paní učitelky Vokrojové, které se o knihovnu starají.

Zřízení školní autobusové linky 380790, která bude zajišťovat dopravu dětí do základních škol, mateřských školek v Blatné. Tato linka může být využívána i občany obce pro dopravu k lékaři, do zaměstnání apod.

Od 9.12. 2012 bude pouze v ranních hodinách jezdit autobusová linka 380790 se zastávkami:

Paštiky.....7:27

Bezdědovice, Dobšice (náves u kapličky).....7:33

Bezdědovice, (zastávka zřízena naproti úpravňě vody, ve směru do Blatné).....7:38

Blatná, Palackého (výstupní)7:43

Školní linka nejede v době školních prázdnin a o víkendech.

Bezdědovické posvícení

Jako každý rok, tak i letos připadlo bezdědovické posvícení na druhou neděli v říjnu. Hned ráno se sešli „vyvolení“ hasiči ve slavnostních uniformách v místním hostinci a čekali na příjezd kapely „Otavanka“. Nebylo to pro ně nic lehkého, protože někteří tančili a popíjeli až do časných ranních hodin na zábavě kapely Čejka Band, která se konala v sobotu.

Ač to ráno nevypadalo, počasí se po poledni umoudřilo a po celý zbytek dne svítilo sluníčko. Hned po příjezdu kapely všichni vyrazili na dlouhou a velmi náročnou cestu po naší obci. Kapelu mimo hasičů také doprovází místní rodák Václav Kohel, který již tradičně nosí posvícenskou nůši. Celá skupinka se zastaví u každého domu. Muzikanti zahrají domácímu nebo paní domácí písničku na přání a ti je za to obdarují hnětýnkou a nabídnou nějaké občerstvení. Většinou se k nim připojí místní děti nebo občané. Končí se, až když obejdou celou ves. Vrací se opět do hostince, kde na všechny čeká občerstvení. Někteří občané si přijdou poslechnout nebo zazpívat písničky, které kapela zahraje, ještě než odjede.

Tímto bych chtěla poděkovat všem, kteří tuto dlouholetou tradici podporují. Ovšem největší díky patří všem hasičům, kteří celý den doprovázeli kapelu, i když někteří nebyli „ve své kůži“.

Za SDH Anna Staňková

Opustili nás...

V září 2012, paní Motyková Anna (r. 1940), Bezdědovice
Čest její památce!

Bezdědovické sportování Turnaj v nohejbale trojic

V sobotu 15. září 2011 se v Bezdědovicích uskutečnil turnaj v nohejbale trojic. Turnaje se zúčastnilo 5 trojic. Vítězem a pohár za první místo

převzala trojice KOREK, druhá skončila trojice z Chlumu BUŠIDO a na třetím místě se umístila trojice ŽRAPILDA. Ostatní trojice obdržely za své výkony věcné ceny. Pro všechny zúčastněné jak soutěžící nebo diváky bylo připraveno jako vždy občerstvení.

Text: Alena Vestfálová, Foto: Stanislav Brda

Posvícenský turnaj

Tradiční Posvícenský turnaj v nohejbale trojic se konal v Bezdědovicích 13.10.2012. Loňské nepříznivého počasí se neopakovalo, tak se ve sportovním areálu v Bezdědovicích za krásného slunečního dne sešlo šest trojic. Nejlépe si se všemi zápasy poradila trojice Blatná B a po právu obsadila první místo a odvezla si tak pohár pro vítěze. Na druhém

místě se umístila trojice Vinice a třetí skončila nejlepší domácí trojice SLAVIE. Všichni účastníci obdrželi za své sportovní výkony věcné ceny. Všichni měli radost z příjemného počasí a vládla zde dobrá nálada. Již se těšíme na další podobné akce.

Text: Alena Vestfálová, Foto: Nikola Halounová

Připravované sportovní a kulturní akce v měsíci prosinci, je na co se těšit!

- 1.12. Mikulášská nadílka - sál Obecního hostince od 14:00 hodin
- 8.12. Mikulášský turnaj ve stolním tenise ve čtyřhře - sál obecního hostince od 10:00 hodin
- 26.12. Vánoční turnaj ve stolním tenise ve čtyřhře - sál obecního hostince od 10:00 hodin

Všichni sportovci a jejich příznivci jsou zváni!

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz
Vážení čtenáři, vážení spoluobčané,

o Vánocích myslíme na ty, na kterých nám opravdu záleží. Jsou jako bílé vločky, snášejí se na naši rozehrátou dlaň. I kdyby se nám nepovedlo všechny tyto vločky pochyvat a pošeptat jim tiché vánoční přání na dlani, stále můžeme svá přání pošeptat do zimního vánku a ten je roznese do všech koutů k našim blízkým.

Přeji Vám jménem svým i zastupitelstva obce mnoho krásných chvil v příjemné atmosféře Vánoc, úspěšný vstup do nového roku, pevné zdraví, mnoho osobních i pracovních úspěchů, pohodu a dobrou náladu.

Milúše Kubátová, starostka

HAJANY

Mladí hasiči

V sobotu 20.10.2012 proběhl ve Štětkni Závod požárnícké všestrannosti. Naši mladí hasiči běželi ve třech hlídkách. Hlídky mladších žáků si dobehla pro 13. místo. První hlídka starších žáků si dobehla pro krásné 4. místo a druhá hlídka starších žáků pro 8. místo z 21 družstev. Je to pro nás velký úspěch a přejeme našim borcům hodně úspěchů v dalších soutěžích v roce 2013.

Podzimní úklid

Odpoledne 3.11.2012 se mladí hasiči pustili v rámci hasičského kroužku do podzimního úklidu hrabání listů kolem již krásně upravené kapličky. Zaslouhou za dobře vykonanou práci bylo opékání buřtů. Chtěla jsem poděkovat všem, kteří se aktivně zapojili do úklidu. Velký dík patří také rodičům od mladých hasičů, kteří nám také přišli pomoci.

Edita Ziková

Poděkování

V pátek 12.10.2012 jsem měla v odpoledních hodinách telefonní hovor, ve kterém mi sdělili z nemocnice, že můj manžel Václav Vaněček zemřel. Byl to šok. Bolí to a bude to ještě nějakou dobu hodně bolet nejen mě, naše dva syny, ale i naše nejbližší.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří nás v těžkých okamžicích podrželi. Kteří nám pomohli řešit nastalou situaci. Ať už se jednalo o zařizování pohřbu, vlastního rozloučení s Vaškem i smutečního setkání nebo benefiční akce.

Renata Vaněčková s rodinou

Poděkování

Jménem Obce Hajany bych chtěla poděkovat za pomoc při taneční zábavě, která se konala jako Benefice za Václava Vaněčka:

- zastupitelům Obce Chlum - za bezplatný pronájem sálu,
- paní Hanzlíkové, Pohostinství Chlum - za bezplatné zajištění topení,
- skupině Anča Band, která se zřekla honoráře za produkci,
- zvukařům - Vladimírovi a Martinovi Drábovým,
- v neposlední řadě všem Hajanským občanům, kteří se podíleli na přípravě a průběhu celé akce a následující den pak na úklidu sálu a ostatních prostor.

Dana Vohryzková
starostka Obce Hajany

Vánoční stromeček v Hajanech

A je tu zas ten vánoční čas

Přijďte jej s námi přivítat

v neděli 2. 12. 2012 v 17 hodin

u Vánočního stromečku u Obecního úřadu v Hajanech. Sejdeme se a poslechneme kolědy v podání místních dětí. Vypijeme vánoční čaj, vánoční punč pro zahřátí i nějaké perníčky budou
Těšíme se na Vás, děti,
zastupitelé OÚ a knihovnice

HORNOSÍN

Cyklotoulky s Františkem Šestákem

V sobotu 3. listopadu v odpoledních hodinách proběhla u nás ve společenském domě beseda s panem Františkem Šestákem o jeho cyklotoulkách.

Diváci nejen z naší obce, ale i z okolí, virtuálně při promítání fotek putovali po jižní Itálii a Sicílii při vyprávění o historii a o zážitcích z cestování.

Obec Hornosín
se souborem BEDRS

Vás srdečně zvou
na zpívání koled
u rozsvíceného
vánočního stromku.

Neděle 16. 12. 2012
od 16:30 hodin.

Hřejivé občerstvení zajištěno.

výlovu spotřebují 13 až 15 metráků pšenice a menší množství dalšího krmiva. Pro snazší manipulaci s krmivem opatřili chlumští občané kovovou násypku na obilí, kterou budou v letošním roce, po výlovu ryb a současném vypuštění rybníku na jeho břeh instalovat.

Samotný výlov je pro Chlum slavností. Při přípravě i samotném výlovu pomáhá řada dobrovolníků všech věkových kategorií. Hodně je i diaváků, kteří většinou postávají na hrázi a sledují počínání svých sousedů.

Vylovené ryby jsou tříděny do připravených kádí podle druhu a velikosti. Tržní ryby – kapři o hmotnosti 2 – 3kg, to jsou převážně tříleté ryby, se oddělí od ostatních a v počtu 200 – 250 kusů se rozprodají občanům Chlumu, případně i jiným zájemcům.

Ostatní druhy ryb, které v rybníku žijí a nejsou určeny k prodeji, cejni, úhoři, štiky, sumci, candáti, okouni a mladší než tříletí kapři, jsou převezeny do protipožární nádrže v Chlumu u kapličky zvané místními občany Sázka /sázeti rybu do sádek/, kde pod kontrolou porybného Fouse přežijí zimu a na jaře, při příznivém počasí jsou opět vypuštěny do rybníku.

Letošní výlov se konal v sobotu 27.10. Vylovilo se předpokládané množství ryb, tak jako každý rok byly chovné ryby převezeny do hasičské protipožární nádrže, kde o ně bude do jara pečováno.

O dobrý stav rybníku se starají chlumští občané rok co rok. Od roku 2009 je svépomocně opravována hráze, v letošním roce bude kromě úpravy hráze instalována již zmíněná násypka obilí.

V dobrém stavu je chlumský rybník díky porybnému, panu Pavlu Fousovi, jeho současným hlavním pomocníkům panu Karlu Vonáškoví a Václavu Koblihoří a také obecním hasičům a zemědělcům, kteří přispívají nejen prací ale také technikou.

Loučení s létem

Podzim nás zahalil do svých pestrobarevných listů a poslal nám i první sněhovou přikrývku. My si však ještě zavzpomínáme na dny prohřáté sluníčkem. To by to bylo, abychom se s létem rádně nerozloučili. V polovině září byla pro děti v Chlumu připravena cesta pohádkovým lesem a překvapení v indiánské vesničce. Odpoledne se to na návsi začalo hemžit malými lidskými skřítky a jejich rodiči, kteří si chtěli změřit síly s pohádkovými bytostmi a lesními mužíčky. Na dalekou cestu dostal každý návštěvník něco na posilněnou a startovací listinu. Vyznačená cesta

CHLUM

Výlov rybníku v Chlumu

Pár desítek metrů od jižního cípu obce Chlum leží obecní rybník. Rybník, nebesák, je napájen dešťovou vodou z okolních luk, voda, která z něj stavidlem v hrázi vytéká, jde přes malý rybník do Hajanského potoka. Chlumský rybník o velikosti 17848 m² je ze západní strany obklopen řadou olší, stromy a keře jsou i na straně jižní a severní. Louka na severní straně rybníku je občany Chlumu využívána ke kulturním setkáním. Nejznámější akcí v širokém okolí je Indiánské léto v indiánské vesničce, kterou svépomocí vytvořili chlumští občané.

Každoroční oslavou rybníku je jeho podzimní výlov. Hlavní porybný, pan Pavel Fous, se stará o ryby v rybníce od okamžiku vysazení až po jejich výlov ve velikosti tržní ryby.

Násada ryb – kapři se dává do rybníku brzy zjara, v době, kdy se mírně oteplí, v počtu asi 300 kusů o velikosti 10 – 15 dkg. Ryby jsou v rybníce přikrmovány, od jara do doby

vedla do našeho místního lesa Hora, kde na děti čekaly známé postavy z pohádek. Za splnění úkoly na stanovištích vždy získaly razítko a mohly si najít schovaného lesního skřítkka.

První zastávka byla u čarodějnice a čerta. Jejich zálučné úkoly však děti nezaskočily a hravě si s nimi poradily. Sáhnout do kouzelných sáčků se téměř nikdo nezalekl. Mezi různými předměty byl mimo jiné i králíčí ocásek nebo pařát ze slepice. Čtvrté zastavení bylo u českoruské dvojice Karkulky a Marfušky. Ty měly pro děti připravený košíček s různými dobrotami a dárky pro babičku, které si musely zapamatovat a vyjmenovat. Aby trasa nebyla tak jednoduchá, cestu jim ztěžovali zlomyslní skřítkové, kteří jim na jedné křižovatce vyznačili všechny směry. Děti však máme ve vsi šikovné, a tak se zmást nenechaly. Už z dálky vítala návštěvníky strašidelnými zvuky bludička a vodník. Vodníkovi museli pomoci vylovit zlaté rybky a u bludičky se pokusili házet mincemi do studny. Nezdálo se, ale byl to opravdu „oříšek“. Brouk a žabák zaujali na dalším stanovišti překážkovou dráhou. Zde si také děti vyzkoušely skákání v pytli nebo kotoul. Vědomostní úkoly, jako přiřazování měsíců k ročnímu období, vymyšlení slov na danou slabiku a skládání puzzle měly připravené dvě berušky. Další a také poslední část trasy zavedla děti k indiánské vesnici, kde na ně čekal Vinnnetou s Old Shatterhandem. Zde si s nimi děti vyzkoušely hod oštěpem a sekyrkou.

Do cíle dorazily úspěšně všechny skupinky. Za odměnu byla pro každého připravena lahodná večeře – opečený špekáček a čerstvý chléb. Nechybělo ani vyhlášení výsledků, udělení diplomů a odměny pro všechny skupiny skřítků. Vrcholem celého odpoledne byla střelba na terč paintballovou pistolí. Každý měl možnost vyzkoušet si střelbu na vlastní terč, který si vyzdobil. Po rozstřelu se uskutečnila soutěž o nejlepšího střelce. Tento post zaujala jedna z pohádkových postav Petr Jahoda. Ten si za vítězství odnesl věnec špekáčků. Celoodpolední akci jsme završili pouštěním lampiónů přání. Škoda, že taková odpoledne utečou jako voda. Všichni se už ale těšíme na další. ☺

Děkuji všem, kteří si našli čas pro vytvoření krásného dne s pohádkou.

Mgr. Pavla Fousová

Obec Chlum zve
všechny hodné i zlobivé děti a jejich rodiče na tradiční

MIKULÁŠSKOU NADÍLKU

v sobotu 8. 12. 2012
od 14.00 hodin
v sále kulturního domu

PROGRAM:
andělské a pekelné těžké soutěže a hry
návštěva Mikuláše, anděla a čertů
nadělování dárečků

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ!

CHOBOT

Hasičské závody, které chobotským připravují v průběhu celé sezóny starosti i radosti, sice pro letošek již skončily, ale v Chobotě je i v sychravém počasí podzim stále se na co těšit. Tradiční, jež se v této malé jihočeské vesničce uchytla, je veselý posvícenský průvod muzikantů. K tomuto průvodu se každoročně připojí doslova celá vesnice. Událost se stává příležitostí, kdy se všichni občané na okamžik zastaví a odproští se od každodenních povinností i starostí života a jen si tak nad sklenkou dobré pálenky a koláčkem popovídají. Tomuto krásnému zvyku ovšem v tomto roce neprálo počasí. Průvod letos zaskočil první sníh. Muzikanti v obavě o své nástroje a zdraví na každoroční průvod nevyrazili. Většinu lidí ale ani studené počasí náladu nezkažilo a posvícenský den strávili se svými blízkými. Večer se pak ti nejvytrvalejší a nejodvážnější sešli v místní hasičské zbrojnici, kde si letošní rozmar počasí vynahradili po svém.

Po dlouhých letech si v Chobotě „mladí“ proti „starým“ zahráli 28. října hru špaček. Soutěže se zúčastnilo přibližně 14 lidí, kteří tvořili 2 týmy. Po velice vyrovnané bitvě o fous vyhrálo mládí. Jak ale všichni víme, není důležité vyhrát, ale zúčastnit se a dobře se pobavit. Důležité také jistě je ta skutečnost, že se v Chobotě udržují krásné tradice, mezi které bezpochyby špaček patří, i pro budoucí generace.

V nejbližší době se chystají v Chobotě na přicházející a nezadržitelně se blížící Vánoce. První adventní neděli se v obci rozsvítí stromček. Za rohem je již také výroční schůze hasičského sboru a starosti spojené s plánováním plesu.

Tomáš Květoň

KADOV

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

Věčná jednota, která mi mlčky zpíváš, která nás učíš skrze nás, veď mé kroky pevně a moudře, ať kráčeje vnímám tvé učení, ať vzdávám čest účelu všech věcí. Pomoz mi všeho se dotýkat s úctou a vždycky mluvit zpoza očí. Ať pozorují, ale nesoudím. Ať nezpůsobím žádnou škodu a po mé návštěvě zde ať zůstane jen hudba a krása. A až se zas navrátím do Věčnosti, ať je kruh uzavřený a spirála širší.

Poselství z Věčnosti, Bea Lakeová

Čas běží jako bláznivý a žádnému z nás se ho nedaří ani trochu přibrzdit. Vánoce jsou za dveřmi a paní zima už nás také dostihla, i když podle kalendáře má čas do prosince.

Prodejem plynovodních přípojek firmě E.ON Distribuce, a.s. prostřednictvím DSO RADINA obdržela naše obec po spravedlivém rozdělení financí všem členským obcím svazku 6 341 119,- Kč. Další dobrou zprávou je, že se pozemkové úpravy na našich katastrech konečně blíží ke svému konci a my jsme již podali požadavky na opravy těch nejdůležitějších komunikací. Nic není hned, ale opravdu se snažíme vše pomalu dotáhnout do zdárného konce.

S nadcházejícím adventním časem mi dovolu popřát Vám všem klidné Vánoce a vše dobré s kopou zdraví do celého nového roku 2013.

v.t.

O čem víme, že se bude dít?

Sobota 1. 12. – Vánoční výstavka tradičních i netradičních dekorací; od 15,00 hodin v Hospodě ve Vrbně

Pátek 14. 12. – Večer u krbu v Hospodě ve Vrbně – Národní parky Ameriky – druhá část s fotografem panem ing. Kortusem

Pátek 14. 12. – koncert skupiny „REGENERACE“ v Hospodě Na statku v Poli

31. 12. – Silvestrovský „pinčes“ v tělocvičně v bývalé škole v Kadově

1. 1. 2013 – Novoroční pochod od viklanu v Kadově

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich www stránkách www.kadov.net

v.t.

Pouťový turnaj v Kadově

V sobotu 28. října proběhl Viklanský pouťový turnaj v Kadově. Podívejte se na malou fotoreportáž.

Foto: vt

Výlov ve Vrbně

Tradiční podzimní výlov nejen s rybími pochoutkami uspořádali vrbenští hasiči v sobotu 20. října 2012 a ten se opět povedl...

vt

Foto: Miloš Holý

Hospoda „Na statku“ v Poli

zve příznivce poctivé muziky
na jedinečný rockový večer:

v pátek 14. prosince 2012

20,00 - 24,00

ve vytopeném sále hospody vystoupí jedinečná
sestava rockových legend:

Václav Běhavý - kytara /sk. Odyssea

Jiří Lang - bicí /sk. Turbo

Radek Křemenák - bas /sk. Bumerang

hraující spolu od r. 1970 v plzeňské sk. **REGENERACE**

KOCELOVICE

Stále se něco děje

V sobotu 15. září uspořádal Sbor dobrovolných hasičů Kocelovice rozloučení se sezonou hasičského sportu, pod názvem „Dohasná“.

Celá akce se uskutečnila na obvyklém místě u bývalé školy, za účasti hasičských mužstev z okolních obcí. Dohasná byla připravena jak pro týmy mužů, tak i pro týmy žen.

Ženské byly zastoupeny Hornosínem, Kocelovicemi a Tchořovicemi. Muže reprezentovaly Hajany, Hornosín, Kocelovice a Tchořovice.

Soutěž byla dvoukolová a do soutěže byl započten lepší z dosažených časů. Zde musím poděkovat oběma týmům Hornosína, které ochotně zapůjčily hasičskou stříkačku Kocelovicím, jimž se stříkačka při zahájení soutěže porouchala a ani přes obětavou snahu místních i přespolních se jí nepodařilo opravit. Kocelovičtí tak mohli soutěž absolvovat jen díky ochotě a vstřícnosti hornosínských. Součástí soutěže byl také hod pивním sudem do dálky. Vše pak bylo zakončeno večerní zábavou v sále nad místní hospůdkou.

Zajímá Vás, kdo vyhrál? Myslím, že vyhráli všichni, kteří přišli. Jedni závodili, jiní přišli fandit těm svým a prostě „pobejt“. V závěru odpoledne, při předávání cen všem zúčastněným, zazněla myšlenka, která se mně osobně líbí a které velice fandím: „Z dohásné by se měla stát tradice, měla by se každoročně opakovat a mohla by být třeba putovní po zúčastněných obcích“. Organizátorům pak patří poděkování za jejich snahu a ochotu udělat něco pro ty druhé.

Další akcí, která se u nás v obci konala v sobotu 22. září, byl již šestý ročník běhu Kocelovice – Hornosín – Kocelovice. Běhu se zúčastnil rekordní počet třiceti závodníků, kteří byli z blízkého okolí, ale zároveň i z míst vzdálených. Všechny kategorie, ženy i muži, startovali rozdělení podle věku, společně. Také zde zvítězili všichni, kteří přišli. Nutno poznamenat, že celková vítězka tohoto běhu o týden později zvítězila v běhu Běchovice - Praha. Organizátoři si tak účast této závodnice u nás v Kocelovicích pokládají za čest.

I zde je nutné poděkovat organizátorům Ing. Martinu Holanovi, Bc. Štěpánce Vonáškové a dalším za jejich snahu a ochotu připravit něco pro druhé.

Ani následující předvánoční čas u nás v Kocelovicích nebude bez akcí. Na jednu z adventních nedělí chystáme posezení s hudbou a vánoční náladou v naší malé hospůdce. Jako dva předcházející roky, tak i letos připravujeme na vánoční čas zpívání koled u venkovního vánočního stromu u bývalé školy s malým obcerstvením pro zahřátí.

Protože se mílovými kroky blíží konec roku 2012, přichází tak čas k bilancování, jaký ten letošní rok byl a v čem mohl být lepší. Současně s koncem roku nastává čas pro poděkování a přání do roku nového.

Dovolte, abych tedy poděkoval Vám, všem občanům Kocelovic, za jejich ochotu udělat něco pro svoji a naši obec. Zároveň děkuji všem, kteří jsou připraveni kdykoliv udělat něco pro své sousedy, přátele a známé, není jim lhostejný osud těch druhých a nevidí jen sami sebe.

Zcela na závěr mi dovolte, abych Vám popřál:

Příjemné prožití vánočních svátků,
hodně zdraví, štěstí a úspěchů v novém roce
2013

Ing. Karel Lukáš, starosta obce

Brigáda - sázení růží 25.10.12

Nápad vysázet záhon růží u pomníku padlých před kocelovickou školou vznikl již před rokem. Chtěli jsme překvapit rodáky při srazu o Bartolomějské pouti v srpnu. Leč upřednostněn byl návrh obnovit a doplnit nápisy na pomníku. Shánění firmy a konečná realizace trvala celý rok. Zřejmě proto, že se řadu měsíců „ukecávala“ pouze jediná firma, která stále jen slibovala a slibovala a ... Nakonec však přece jenom práci provedla a pomník se zaskvěl v novém hávu, rekonstruován byl i vedle stojící křížek. Jenže mezitím již přišel srpen a na sázení růží bylo pozdě. Nicméně jsme se nevzdali a plán jsme uskutečnili v říjnu. Brigádu jsme ze strachu ze špatného počasí narychlo přesunuli na dřívější termín a přesto se sešlo 7 ochotných žen již důchodového věku (pracující ženy byly kvůli nevhodnému termínu omluveny), které během chvíle zryly a osázely záhon červenými mnohokvětými růžemi. Doufáme jen, že růžičky v dobré kondici přečkají zimu a potěší všechny kolemjdoucí.

Děkuji všem za odvedenou práci.

Dana Hanušová, předsedkyně ZO ČSŽ Kocelovice

Svatováclavské hrátky 28.9.2012

Vzhledem k tomu, že nás - tedy hlavně mě, běh času poněkud zaskočil, nepodařilo se nám uskutečnit oblíbené soutěžní odpoledne „Loučení s prázdninami“ v obvyklém termínu. Kreativně jsme je přejmenovali na Svatojáclavské hrátky a skutečně se přesně 28.9. v Kocelovicích soutěžilo v mnoha disciplínách, některých klasických a některé s využitím přírodních materiálů zejména brambor. Protože tušíme, že naše obec mnoha školáky neoplyvá, spojili jsme síly s hornosínskými děvčaty a jejich omladina posílila zástup soutěžících. Možností sportovního využití se chopila i početná návštěva z Choustníku a tak se na kocelovickém hřišti sešlo

25 soutěžících různých věkových kategorií. Děti sbíraly brambory třemi různými způsoby, chodily na chůdách, navijely autíčka, hledaly brambory poslepu, skákaly v pytlích, lezly přes nafouknuté pytle (skvělá zábava pro nejmenší účastníky), házely na cíl, vyráběly bramborová tiskátka (zvláště maminky vytvořily pozoruhodná díla) a na závěr si všichni nabarvili přinesená trička textilními barvami podle vlastního návrhu. Za každou splněnou disciplínu děti dostaly kocelovické penízky a za ty si mohly koupit nějakou drobnost nebo sladkost.

Nejstatečnějším účastníkem byl malý Jiřík, který se zapojil do soutěže i s nožičkou v sádře.

Všem aktivním členkám ZO ČSŽ v Kocelovicích děkuji za účast, Lence Krýdové za skvělý nápad s tričky a kolegyním z Hornosína za účinnou pomoc a podporu. Doufáme v další spolupráci.

Dana Hanušová - předsedkyně ZO ČSŽ Kocelovice

Jaké jsme měli v září a říjnu počasí?

Pokusím se zhodnotit první dva meteorologicky podzimní měsíce - září a říjen 2012. Září bylo teplotně normální (normál 12.6 st.C, bylo 12.9 st.C). Srážky v září byly slabě podnormální (normál 46.5 mm, bylo 37.8 mm) a sluneční svit slabě nadnormální (normál 157.8 hod, bylo 165.2 hod). Byly ještě dva letní dny s teplotou přes 25.0 st.C, ale už se vyskytl i první přízemní mraz ve druhé polovině měsíce. Počasí bylo velmi příznivé pro růst hub a také se v hojném množství objevily. V letošním září byla už jen jedna bouřka a tím asi bouřková činnost do konce roku skončila (pokud nepůjde nějaká výrazná studená fronta, to se může bouřka objevit kdykoliv).

Říjen 2012 byl teplotně chladnější (normál 7.8 st.C, bylo 7.1 st.C). Téměř do konce měsíce bylo počasí příznivé, pěkný podzim, v sobotu 27. začala přecházet výrazná studená fronta, za kterou k nám pronikl velmi studený vzduch, déšť přešel ve sněžení a napadlo do 10 cm sněhu, což je pro naši stanici rekordní množství od zahájení měření v roce 1975. Sníh pomalu odtával, ale vydržel až do 31.10., kdy se výrazněji oteplilo a hlavně celý den bylo jasno a slunečno.

Tři dny se souvislou sněhovou pokrývkou v říjnu je také rekord od roku 1975. Za zmínku stojí i výrazná inverze kolem 20.10., kdy na horách bylo slunečno a více než +20 st.C a v nížinách jen kolem 10 st.C a zataženo nízkou oblačností. Sluneční svit byl slabě podnormální (normál 112.8 hod, nasvítlo 103.6 hod). Srážkově byl říjen nepatrně nadnormální (normál 38.0 mm, spadlo 42.5 mm).

Odhad na zimu se dělat nedá, to by bylo hádání, může být cokoliv, záleží, jaká se utvoří převládající atmosférická cirkulace. A to nikdo nemůže dlouho dopředu vědět, to by bylo na Nobelovu cenu.

Vladimír Kovář, vedoucí MS Kocelovice, 1.11.2012

LAŽANY

Kancelář obce i hospoda v nových prostorách

Více jak tři čtvrtě milionu korun investovaly Lažany během dvou let do letos skončené rekonstrukce obecního domu a úpravy venkovního zázemí. Již loni místní dobrovolníci vyčistili vedle budovy neudržovaný pozemek, který obec koupila od státu. Stavební firma poté prostranství obehala novou zdí a oplotila. Léta nevyužívaná a zarostlá zahrada se během několika týdnů proměnila v odpočinkovou zónu s posezením.

„Cílem bylo přebudovat pozemek na víceúčelové zázemí pro volný čas, které by sloužilo nejen místním, ale i turistům,“ řekl Jiří Myslík, starosta obce s 60 trvale žijícími obyvateli. Travnatý areál s herními prvky pro děti je přístupný po celý rok. Při nepříznivém počasí se mohou lidé schovat pod novou pergolu přiléhající k hospodě.

Letos v květnu pak stavebníci pokračovali obnovou vnitřku budovy, v níž sídlí obecní úřad a hospoda. Kancelář úřadu se přestěhovala do části, kde v minulosti býval obchod a naposledy část hostince určená ke společenským setkáním. Z bývalé úřadovny se stala nekuřácká část hospody, kterou od kuřáckého výčepu oddělily nové posuvné dveře. V rekonstruovaných prostorech stavebníci zároveň vyměnili vstupní dveře a okna.

„Na celou akci jsme během dvou let získali dotaci 170.000 korun z Programu obnovy venkova,“ dodal starosta obce, která každoročně hospodáří se zhruba milionovým rozpočtem. Nově natřený štít domu zdobí obnovené sluneční hodiny, které vymalovala zastupitelka Irena Petříková.

Opravený štít obecního domu s nově vymalovanými slunečními hodinami, foto: Miroslav Píkl

kteří mezi sebou v hodinovém klání zápolili o „Zlatou přílbu“. Ze společenských akcí přilákal nejvíc místních obyvatel, chalupářů i přespolečných únorový ples a v závěru dubna pálení čarodějnic spojené s tradičním stavěním májky.

Křižovatka na Milčice bude bezpečnější, v části Chalupy je opravená cesta

Nové dopravní zrcadlo se má do konce roku objevit na výjezdu z místní části Sázký. Obec tak vyslyšela prosby tamních starousedlíků i chalupářů, kteří si stěžovali na špatný rozhled do křižovatky se silnicí směrem na Milčice. Potíže s vyjížděním v prudkém kopci měli řidiči hlavně v zimě. Zrcadlo, jehož pořízení schválili lažanští zastupitelé začátkem září, přijde včetně usazení odhadem na několik tisíc korun.

Vyspravený je od letošního léta úsek cesty v části obce zvané Chalupy. Často podmáčenou komunikaci, která prochází mezi rekreačními domy pod místním zámekem, nechala obec zpevnit šterkem. Jiné řešení podle starosty Myslíka nebylo technicky možné. „Cesta je totiž velmi úzká. Finišer, který upravuje asfalt, by tudy neprojel,“ podotkl.

Územní plán vznikl čtyři roky

Plochy pro možnou výstavbu rodinných domů, ale i třeba čistírný odpadních vod určuje nový územní plán, který Lažanští připravovali poslední čtyři roky. Dosud měla obec pouze urbanistickou studii. Ta však zanedlouho přestane vyhovovat platné legislativě. „Ze stavebního zákona vyplývá, že každá obec musí mít územní plán do roku 2015,“ uvedl starosta. Dokument, který zpracovala českobudějovická architektonická kancelář, mají zastupitelé projednat a schválit do konce listopadu.

Zpracoval: Jan Běhavý

LNÁŘE

Vítání občánků ve Lnářích

Letošní – v pořadí druhý – obřad „Vítání občánků“, narozených ve Lnářích a Zahorčicích se uskutečnil v sobotu 6. října. V prostorách lnářského zámku přivítala starostka obce tentokrát dva chlapečky - Martina Herčíka ze Lnář a Václava Honze ze Zahorčic.

Ještě jednou oběma rodinám blahopřejeme.

Martin Herčík

Václav Honz

Turnaj v malé kopané vyhrála Doubravice

Přelom června a července patřil tradičně pouťovému turnaji v malé kopané. Letošní 19. ročník přilákal do sportovního areálu sedm mužstev, která se utkala ve dvou skupinách. Putovní pohár si z lažanského trávníku odvezli fotbalisté Doubravice. Druhý skončil tým Hudčic a třetí místo obsadili hráči z Mečichova. Příští, jubilejní 20. ročník, se uskuteční v sobotu 29. června 2013. Zájemci o účast se mohou hlásit na e-mail: info@obeclazany.cz.

Pouťový fotbálek přitom není jediným sportovním kláním v obci. Již řadu let se na asfaltovém a písčitém kurtu koná nohejbalový turnaj dvojic, který se letos uskutečnil v polovině června. První srpnový víkend pak po loňské premiéře patřil opět závodu malých motocyklů s obje-

Vystoupení dětí z MŠ

*Obec Lnáře
zve srdečně na akce v období
Adventu 2012:*

neděle **2. 12. Tvrz**
**16:30 zahájení výstavy
„Vánoční variace“**

**17:00 Zvonkový průvod
a rozsvícení adventního
stromu se svařákem**
hudební vystoupení žáků ZŠ a MŠ Lnáře

středa **5.12. Mikulášská nadílka**
(pořádá Sokol Lnáře)

sobota **8.12. Tvrz**
9:00 – 13:00
VI. Adventní řemeslný trh

neděle **9.12. Kostel Nejsvětější Trojice**
17:00
Adventní varhanní koncert
koncert duchovní hudby se zpěvem

Mateřská škola Lnáře

Skřítkci Podzimáči

Letošní podzim se nám předvedl v celé své kráse. Různě zbarvené listí a rozmanité přírodniny nás lákaly ke svým hrátkám. Při vycházkách do lesa a okolní přírody jsme pozorovali nastalé podzimní změny a učili se pojmenovat všechny přírodniny, které se nám podařilo nashromáždit. Ty

jsme pak využívali při různých činnostech a hrách. Při nich jsme v dětech rozvíjeli fantazii a tvořivost, vytvářeli povědomí o sounáležitosti člověka s přírodou. Nejvíce jsme se však těšili na skřítkci Podzimáčky, které děti vytvářely společně se svými rodiči při praktické dílně. Základem skřítkka byla vařečka, kterou děti s rodiči oblékli do šatů z pytloviny a nazdobili rozmanitými přírodninami. Použili jsme trávu, kukuřiči, kaštiny, žaludy, listí, šišky, šípky, jeřabiny, lýko, jehnědy i bukvice. Podzimáči se povedli a děti z nich měly velkou radost. Z barevného listí si ještě děti s rodiči vytvořili ježka. Pyšně si pak svého Podzimáčka i ježka odnášeli domů. Bylo to moc krásné odpoledne.

A v tvoření skřítkků Podzimáček jsme ve školce pokračovali. Tentokrát jsme využili malých okrasných dýní, které jsme použili na hlavičky skřítkků. Tělo jsme vyrobili z pytloviny a různorodých přírodnin. Z lesa jsme přinesli smrkové šišky, mech a kůru stromů. A tak vznikli lesní skřítkci.

Podzim patří mezi nejbarevnější roční období a my jsme si ho letos opravdu užili.

Za MŠ Lnáře: Alena Mašková

Základní škola Lnáře

Podzimní chvíle jsme si v naší škole zprjemnili při přípravě zajímavých akcí a společných činnostech starších i mladších dětí. Prvňáčci se již ve škole „rozkoukali“, skamarádili se se staršími školáky a tak vzhůru do poznávání nových písmenek. Písmenkové pohádky Ladislava Horníka, doprovázející počáteční výuku čtení v naší škole už pěkných pár let, jsou pro malé žáčky opravdovým potěšením. Vždyť komu by se nelíbily hezké pohádky o zvířátkách a přitom se ještě naučit řadu nových písmenek?

Drakiáda

Každoročně se všichni těšíme na již tradiční létání s pestrobarevnými draky při Drakiádě. Letos jsme sice neměli štěstí na pořádný víchr, ale přesto se nějací dráčci vznesli do překvapivých výšin. Na majitele hezkých a létajících draků čekaly hezké odměny a diplomy.

Hrátky s kašánky

Naši školáci se s velkým nadšením zapojili do sběru žaludů a kaštanů. Letos jich bylo všude dostatek, tak nám nějaké podzimní plody zbyly i na tvoření zvířátek, rytířů a nejrůznějších postavíček. Děti pracovaly s nadšením a všechny jejich výtvoři mohli rodiče i ostatní návštěvníci školy obdivovat vystavené v přízemí školní budovy a dát jim svůj hlas. Pro tři vítěze byly opět připraveny hezké odměny a žák 5. ročníku Radim Říha dostal odměnu a diplom za nejzajímavější výrobek v podobě krásného hradu z kaštanů.

Hnětynkové hody

S blížícími se posvícenskými svátky jsme se malí i velcí těšili na ochutnávání tradičních hnětnek. Prvňáčci tyto posvícenské dobroty ochutnali o něco dříve díky šikovné paní Koudelkové, která poslala plnou mísu hnětnek. Naši nejmenší se s ochotou o sladkosti podělili i se staršími kamarády.

Mgr. Jitka Venclová, ředitelka školy

Poznáváme anglicky mluvící země

V průběhu měsíce října se žáci 3. - 5. ročníku v hodinách angličtiny seznamovali s anglicky mluvícími zeměmi. Děti byly rozděleny do několika skupin. Každá skupina se zaměřila na jednu zemi. Každá skupina měla k dispozici různé encyklopedie a internet. Všechny vyhledané informace si žáci vytiskli nebo si je pečlivě zaznamenávali do svých sešitů. Poté ve skupinkách vybírali fotografie a největší zajímavosti. Ty následně zaznamenávali a vlepovali na připravenou mapu světa. Malé angličtináře tento projekt velmi bavil, protože se zajímavou formou dozvěděli něco nového.

Máme rádi zvířata

Tento projekt probíhal kromě prvního ročníku ve všech ostatních třídách na začátku října v rámci vyučování českého a anglického jazyka. Děti se dozvěděly vše o původu vzniku svátku Mezinárodního dne zvířat. Poté ve skupinách řešily různé úkoly, křížovky, osmisměrky a také skládaly puzzle. Neopomněli jsme ani na velmi zábavnou pantomimu, při které se všichni hodně bavili. Zajímavý byl též popis zvířátka bez uvedení jeho názvu. Ostatní děti musely uhodnout, o které zvířátko jde. Tento projekt se velmi zdařil a děti mají své výtvořky vystavené na velkém plakátu ve třídě.

Halloween

Hned první den po podzimních prázdninách se naše škola převlékla do strašidelného kabátu. Za svitu vyřezaných dýní a luceren a za znění hrůzostrašných zvuků ze všech stran se prolétával po chodbách duch Halloweenu a zdravil děti svým skřehotavým „hú“. V tu chvíli bylo všem žákům jasné, co se právě děje a co na ně ten den čeká. Nastal ten pravý čas oslavy Halloweenu. Místo paní učitelky vítala děti trošku ošklivá paní čarodějnice. Uklizená třída se změnila v doupe pavouků, hadů a kostlivců. I ostatní výzdoba celé školy umocňovala strašidelnou atmosféru. O velké přestávce si žáci připíjeli kouzelným lektvarem s červy a housenkami. Místo tradičního učení byly pro děti připravené zábavné úkoly, hra a soutěže. O tom, jak se dětem tento projektový den líbil, si můžete přečíst z jejich příspěvků.

Nastal ten pravý čas oslavy Halloweenu. Místo paní učitelky vítala děti trošku ošklivá paní čarodějnice. Uklizená třída se změnila v doupe pavouků, hadů a kostlivců. I ostatní výzdoba celé školy umocňovala strašidelnou atmosféru. O velké přestávce si žáci připíjeli kouzelným lektvarem s červy a housenkami. Místo tradičního učení byly pro děti připravené zábavné úkoly, hra a soutěže. O tom, jak se dětem tento projektový den líbil, si můžete přečíst z jejich příspěvků.

Mgr. Jana Schirlová

„Na svátek Halloween jsem se do školy těšila. Věděla jsem, že ten den bude o zábavu postaráno. Paní učitelka pro nás měla připravené soutěže, ze kterých se mi líbilo přendávání jablek pod krkem a omotávání staré mumie. Jak už je na naší škole zvykem, opět nás děsil tajemný duch. Jedna paní učitelka se proměnila v ošklivou čarodějnicí. Už se těším na příští rok, co nového pro nás paní učitelky připraví.“

Kristýna Robličková, 5. ročník

„V pondělí ráno jsem šla do školy. Bylo to tam krásné a svítily tam jen svíčky. První hodinu nám paní učitelka vyprávěla o Halloweenu. Akorát ji rušilo strašidlo, které nás honilo po celé třídě. O přestávce jsme měli hostinu. Druhou hodinu jsme hráli hry a pili jsme krvavý nápoj. Malovali jsme strašidla obrázky, aby nás nestrašilo. Celkově se mi den moc, moc líbil.“

Lucie Vokurková, 3. ročník

„Halloween se mi líbil a hlavně se mi líbila výzdoba v naší třídě. Byly tam dýně, čarodějnice a pavučiny. Pak jsme si povídali o Halloweenu a dělali jsme obrázky pro strašidlo. A paní učitelka nás chránila. Nelíbilo se mi, že Linda kopl strašidlo do břicha. Strašidlo nám smazalo nápis na tabuli.“

Aneta Dufková, 3. ročník

„Když jsem zjistila, že 29. října je Halloween, nemohla jsem ani dospát. Měli jsme všude dýně, svíčky a dobroty. Hlavně se mi líbilo, když jsme hráli hrůzné hry. Nejlepší byla mumie. Také jsme pili lektvar. Potom přišlo strašidlo. Všichni jsme se báli. I paní učitelka se bála. Halloween se mi moc líbil.“

Hedvika Machovcová, 3. ročník

Některé z připravovaných akcí

Zábavné odpoledne pro předškoláky s Ferdou Mravencem, které proběhne v učebně 1. ročníku od 15,00 hod. Znamé pohádkové postavičky si s dětmi zatančí, zazpívají a možná je ještě něčemu novému naučí. Samozřejmě nebude chybět ani občerstvení a důležité informace o škole pro všechny přítomné děti a rodiče.

Tluče bubeníček - hudební pořad spojený s hrou na bubny v tělocvičně školy

Tři zlaté vlasy Děda Vševěda - divadelní představení v příbramském divadle

Mikulášská nadílka v tělocvičně školy

O Sněhové královně - divadelní představení v tělocvičně školy

Vánoční výstava - ukázka vánočního tvoření žáků ze základní školy a dětí z MŠ

Vánoční koncert - hudebně – dramatické vystoupení žáků ZŠ

Živý betlém - hudební vystoupení žáků ZŠ na nádvoří Zámku Lnáře od 17,00 hod

ŽIVÝ BETLÉM VE LNÁŘÍCH

neděle **16. prosince 2012**

od 16:00

nádvoří Zámku Lnáře

účinkují žáci ZŠ Lnáře

občerstvení zajištěno

Základní škola
Mateřská škola
Lnáře

BISTRO
BLATNÁ
mls

CENTRUM
OSLAV
CATERINGU

Trocha historie – nikohonezabije

... Dnes o VELOCIPÉDU

(doslovný přepis ze zahorčické kroniky, zápis z roku 1936)

Asi roku 1887 objevil se v naší krajině ojedinělý jezdec na velocipédu. Měl jedno vysoké kolo a na tom šlapadla a na tom sedlo a od sedla do zadu dolů vedla železná hůlka a na ní na konci bylo malé kolečko v průměru asi 30 cm a tyto dvě kola drželi společně váhu jezdce. Jízda na takovém kole byla nebezpečná a velmi namáhavá. Byl to spíše přepych. Za takovým jezdcem běželi děti z celí vesnice a křičeli „lucifer“. Lidé tomu říkali „velucipér, luciper“ a babičky „čert“. Za několik roků byl

vynalezen model lepší se stejnými kolama a tomu se říkalo „bycicl“. Název ten se nevil a říkalo se zas i tomuto „velocipéd“. Kdo tehdy jezdil na velocipédu byl považován za nadčlověka a za umělce. Byl-li kde jmenován řeklo se : jezdí na velocipédu. Kolem roku 1900 bylo už v našem okolí hodně jízdních kol. Tak ho měl : Šolle mlynář na Diváku, Cais mlynářský dělník ve mlýně č. 5 v Předmíří (Hálkův mlýn), Červenka Václav zedník z č. 32 v Předmíří (u Horejších Červenků), Sloup z Pozdýně, zedník Vonášek ze Březí (Kříž), Mladý učitel z Kocelovic, Páter katecheta z Kasejovic, Voříšek ze Lnář. První jízdní kolo v Zahorčicích měl domkář Fr Forman z č. 15.

V poválečné době se jízdní kola vyrojili a bylo jich v Zahorčicích asi v r 1926 celkem 18. Jízdní kola měli i kočové a služky. Nesla-li služka snídani na louku taky v mnoha případech dovezla na kole snídani a jela ještě domů. V poválečné době stálo jízdní kolo 1.000 K a dnes v r 1936 350 K až 540. Přepychový kolo stojí víc. Vidíme dnes jak hudební kapela z Hvožd'an jede někam hrát na kolích. Zedníci jezdí do práce na kolích, hajný jezdí na lovy na kolích a hospodář jede na pole se podívat a neb pracovat. V poslední době se začíná hodně používat motocyklu, který stojí asi 3800 Kč. Tak jako na kole kolem roku 1900 jezdili lepší lidé tak dnes na kole jezdí chudší a lepší lidé mají motocykl.

Svatební obřady na Zámku Lnáře

Po letošní sezóně, kdy se v prostorách zámku uskutečnil

rekordní počet občanských i církevních svatebních obřadů se velmi rychle zaplňují i volné termíny na r. 2013.

Správa Zámku Lnáře opět v podzimních a zimních měsících umožňuje nezávazné, tzv. předsvatební prohlídky obřadních a dalších prostor. Jejich konání je možné domluvit individuálně.

Správa Zámku Lnáře: tel. 603396457, zameklnare@seznam.cz

Volné svatební termíny pro 2013:

30.3. / 27.4. / 18.5. / 8.6. / 29.6. / 13.7. / 3.8. / 24.8. / 7.9. / 21.9. / 12.10.

Termín církevního sňatku v kapli sv. Josefa si lze po dohodě zvolit.

Srdečně zveme na:
Vánoční koncert dětských pěveckých sborů
Andílci a Vavřínek z Plzně
14.12. 2012 od 18:00
Velký sál zámku Lnáře
Vstupné dobrovolné
Od 17 hod. proběhne mimořádná adventní prohlídka zámku.

MAČKOV

Týden sociálních služeb

„...aby se člověk cítil být člověkem.“

Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR a Ministerstvo práce a sociálních věcí vyhlásily na dny 8. - 14.10.2012 „Týden sociálních služeb ČR.“

Domov PETRA Mačkov připravil v rámci tohoto týdne tyto akce:

8. října - Taneční zábava se skupinou Anča Band z Blatné
Známa blatenská kapela Anča Band přijela do Domova PETRA Mačkov rozproudit náladu svými hity. Všichni se vlínili v různých tanečních kracích a o dobrou náladu nebyla nouze. Velmi nás potěšila reakce kapely na FACEBOOKU, kde je uvedeno: „Není a nikdy nebude místo, kde se nám hraje líp, kde je nejlepší, nejspontánnější a nejděčnejší publikum a vždycky se tam všichni moc rádi vracíme.“

9. října - 10.00 - 16.00 hod. Den otevřených dveří

10. října - Pěší túra do Čekanic
Bylo krásné podzimní ráno, nasměle vykukovalo sluníčko a uživatelé našeho Domova vyrazili na pochod do Čekanic. Část uživatelů šla známou oblíbenou trasou lesem až k zámečku v Čekanicích, odkud se kdysi stěhovali do nového domova do Mačkova. Ostatní s uživateli na vozíčkách se vydali cestou necestou po silnici do stejného cíle. Mezi všemi panovala veselá nálada, zpívaly se písničky, sbíraly houby, jablíčka a na závěr pochodu se opekly špekáčky na ohni.

11. října - Turnaj v Integrované Boccia
V rámci posledního dne sociálních služeb jsme připravili pro všechny uživatele sportovní hru Boccii, která je v našem Domově velmi oblíbená. Sportovního klání se zúčastnilo 24 družstev. Aktéři jednotlivých týmů se prezentovali vysokým úsilím a nezdolnou bojovností v každém okamžiku utkání. Všichni podali výborné výkony a první tři medailové týmy byly odměněny skvělými dárky a velkým potleskem.

Připravované sportovní a kulturní akce v Mačkově

8.12.2012 v 15 hod. Mikulášská nadílka

29.12.2012 v 13 hod. Vánoční turnaj ve stolním tenise

Dotace v roce 2012 pro Obec Mačkov

V letošním roce získala naše obec dotaci z programu POV Jihočeského kraje ve výši 190.000,- Kč. Tyto peníze byly použity na opravu komunikace na návsi a zároveň k vybudování zpevněné cesty podél nového rybníka v celkové hodnotě 319.194,- Kč.

Další peníze obec získala obec prostřednictvím SOB v rámci společného projektu členských obcí SOBu a to ve výši 60.521,- Kč plus

OBEC LNÁŘE
a
ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST LNÁŘE
zvou na
ADVENTNÍ KONCERT
varhany - Jakub Komrška
zpěv - Václava Veselá
neděle **9. prosince** 2012
kostel Nejsvětější Trojice
ve Lnářích
Vstupné dobrovolné

vlastní podíl ve výši 47.479,- Kč. Tyto peníze byly použity na nákup atypického altánu na dětské hřiště v celkové hodnotě 108.000,- Kč.

Ing. Jakub Lomberský

Foto z výlovu Dražského rybníka

MYŠTICE

Jak zapojit veřejnost do volnočasových aktivit v malé obci aneb další seminář SOBu

Svazek obcí Blatenska nabízí všem možným zájemcům postupně celou řadu zajímavých seminářů, které se setkávají s kladnou reakcí ze strany zájemců a účastníků těchto milých setkání.

Jedna z dalších vzdělávacích akcí byla nazvána „Jak zapojit veřejnost do volnočasových aktivit v malé obci“. Účastníci setkání, které proběhlo v mauzhausu obecního Zájezdního hostince Labuť v Myšticích, se mohli prostřednictvím poutavého přednesu Petra Kláska seznámit s akcemi konanými v obci Chanovice, s akcemi pořádanými Občanským sdružením Duhové ještěrky, které prezentovala Zlata Malečková (ve vyvedeném kostýmu, neboť se „ještěřice“ staraly o jeden z doprovodných programů při právě probíhající výlovu myštického velikána mezi rybníky na Blatensku) či s akcemi, které probíhají v Domě pro seniory v Blatné, případně s akcemi pořádanými Středním odborným učilištěm v Blatné. Neméně poutavý byl výklad v podání Ing. Petra Texla o studijním oboru včelař při SOU Blatná a následná prezentace společenského dění v obci Tažovice pod taktovkou Ing. Miroslava Šobra. V závěru semináře byla stručně prezentována historie a současnost blízké vesnice Skaličany a akce zde konané v rámci obnovy kulturně společenského života v obci.

Zapojení občanů do společenského života a dění na malých obcích není jednoduchým úkolem a seminář uspořádaný na toto téma jistě přinesl přítomným mnohé inspirativní podněty. Za účastníky si dovoluji Svazu obcí Blatenska poděkovat.

Ing. Václav Cheniček

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Jak zapojit veřejnost do volnočasových aktivit v malé obci?

Univerzální recept neexistuje, ale snad vzdělávací akce v Myšticích pomohla účastníkům přiblížit činnosti v různých obcích z odlišných pohledů. Nabídla inspiraci, možnosti a pomohla hledat způsoby využití našdení lidí. S jistotou lze říci, že všechny aktivity v malých obcích jsou otázkou přístupu právě lidí v obcích a to bez rozdílu, zda se jedná o místní nebo přespolní. Je to o lidech a pro lidi.

V Myšticích se mohli účastníci semináře dozvědět, jak to dělá:

- ✓ Relativně malá obec Chanovice přibližně se sedmi stovkami obyvatel
- ✓ Občanské sdružení Duhové ještěrky (včetně konkrétní ukázky v rámci doplňkového programu)
- ✓ Domov pro seniory Blatná při zapojení veřejnosti do činností pro seniory
- ✓ SOU Blatná jako hlavní organizátor sportovní akce regionálního i nadregionálního významu, představení spolupráce učňů s domovem pro seniory nebo se Svazkem obcí Blatenska apod.
- ✓ Sbor dobrovolných hasičů Tažovice
- ✓ Pracovní společnost nástavkových včelařů a její snaha o obnovení tradičního oboru včelařství nejen na Blatensku

Svazek obcí Blatenska děkuje provozovateli Zájezdního hostince Labuť v Myšticích za vytvoření příjemných podmínek pro realizaci vzdělávací akce. Současně děkujeme všem účastníkům za aktivní přístup. Příště na viděnou.

Ing. Radka Vokrojová, SOB

Jak zapojit veřejnost do volnočasových aktivit, Myštice 2012

(část malého testíku, který dávali k vyplnění návštěvníků výlovu Vodník se svou družinou bludiček alias Duhové ještěrky)

- 1) Rybník Labuť má rozlohu:
 - 95 ha
 - 109 ha
 - 123 ha
 - 5 km severovýchodně od Blatné
 - 8 km severovýchodně od Blatné
- 2) V rybníce se chovají převážně:
 - Ještěrky, raci a hadi
 - Kapři, líni a okouni
 - Želvy, žraloci a medúzy
- 3) Vodník seděl:
 - V hospodě
 - Na vrbě
 - Na koni
- 4) Obec Myštice má:
 - 4 osady
 - 7 osad
 - 9 osad
- 5) Zájezdní hostinec Labuť:
 - Je novostavba
 - Je historická stavba a je kulturní památkou
- 6) Obec Myštice leží:
 - 2 km severozápadně od Blatné
- 7) ryby v rybníce:
 - Lín, Kapr, Sumec, Okoun
 - Pyskoun, Bodlok, Caroun
- 8) Kapr o velikosti 40 cm
 - Vracíme do vody
 - Je dobrým úlovkem
- 9) Na hrázi rybníka Labuť je socha:
 - Pany Marie Lurdské
 - Sv. Jana Nepomuckého
 - Sv. Václava
- 10) Rybník Labuť se začal stavět?
 - 1348 za vlády Karla IV.
 - 1471 rok, kdy zemřel Jiří z Poděbrad
 - 1492 v roce objevení Ameriky

Znáte pohádky nebo písničky, kde vystupuje Vodník? Napište si je!

Názvy pohádek a písniček s postavou vodníka nám můžete poslat do redakce na E-mail: listy@blatensko.cz Prvních pět odpovědí s největším počtem správných názvů odměníme drobnými cenami.

Propojení více událostí: výlov významného regionálního rybníka, řemeslné trhy, kulturní, společenské, sportovní nebo vzdělávací akce, jak tomu bylo právě v Myšticích. Duhové ještěrky v akci, foto Tereza Ptáčnicková

Vhodný termín realizace akce v době podzimních prázdnin, děti vždy uvítají zábavný doplňkový program, foto Tereza Ptáčnicková

Vodník alias členka Duhových ještěrek Zlata rozdává vědomostní testík návštěvníkům výlovy. Malý testík sloužil i jako osvěta. Foto archiv Duhových ještěrek

Bludička z doprovodu Vodníka alias členka Duhových ještěrek Anča nechává právě vyplnit testík dalším návštěvníkům. Foto archiv Duhových ještěrek

Vodník alias členka Duhových ještěrek Zlata představuje úspěšné aktivity občanského sdružení. Foto Lukáš Vokroj

PŘEDMÍŘ

Zprávy z obce Předmíř

Vyúčtování dotací

Předváděcí akce-trakťurek a křo-vinořez

V současné době probíhá vyúčtování dotací poskytnutých z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje a MAS Svazku obcí Blatenska, v rámci kterých byly v letošním roce realizovány tyto projekty: „Oprava opěrné zdi potoka v Zámlyni“, kde poskytnutá dotace činila 100 000,- Kč z celkových 174 000,- Kč a „Zakoupení techniky na údržbu veřejných prostranství“, kde dotace činila 144 000,- z celkových 192 000,-Kč.

Rekonstrukce toalet na sále KD Předmíř

Po kompletní rekonstrukci toalet v místním pohostinství, přichází na řadu oprava toalet na sále. Ty jsou již delší dobu a havarijním stavu a neposkytují tak důstojné zázemí pro pořádání kulturních či společenských akcí. Zároveň pracujeme na zpracování žádosti o dotaci na kompletní vybavení sálu.

Hokejový tým Club Pastouška

Mužstvo našich zahájilo pátý rok účinkování v Šumavské hokejové lize. Zejména vzhledem k probíhajícímu podzimním pracím se tým zatím neschází v dostatečném počtu, což se negativně projevuje i na výsledcích. Pevně doufáme, že brzy nastane obrat k lepšímu a opět se vrátíme do pozice „štiky“ soutěže.

Pozvánka na kulturní akce

Závěrem bych chtěl všechny občany, místní i z okolí, pozvat na akce, které nás čekají. Tou první akcí bude zdobení adventních věnců, dne 24.11. v zasedací místnosti OÚ. Druhou je již tradiční rozsvícení vánočního stromku, které se bude konat 1. prosince v Předmíři. Třetí akcí bude již tradiční pochod na metelskou horu dne 1.1.2013. Začátek akcí bude upřesněn na plakátech a vyhlášen rozhlasem.

V těchto dnech oslavili, nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Mocová Jarmila (91), Hlína Karel (84), Houdková Božena(79), Trnka Vojtěch (76), Uřešová Marie (73), Halama Josef (65), Lehečka Karel (65), Škrabanová Anna (65), Masec Francise (60), Karlík František (60), Minaříková Marie (60)

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a přejeme do dalších let stále zdraví a mnoho životních radostí.

Bc. Pavel Karlík, starosta obce

RADOMYŠL

Přijďte si zazpívat koledy s celou zemí na náměstí v Radomyšli

V předvánočním čase Vás zveme na mimořádnou adventní akci. Zapomeňte na chvílku na předvánoční shon a přijďte si spolu s Rádiem Impuls a regionálním Deníkem zazpívat 3 vánoční koledy – Nesem vám noviny, Narodil se Kristus pán a Půjdem spolu do Betléma. Spolu s námi bude ve stejném čase zpívat celá země. Akce se uskuteční 12.12.2012 na Maltézském náměstí v Radomyšli. Program na náměstí začíná v 17.00 hodin a 3 vybrané koledy si společně zazpíváme přesně v 18.00 hodin. Občerstvení bude zajištěno. Přijďte a vytvoříme obrovský sbor, vždyť ten den koledy spojí celé Česko! Texty koled najdete na www.radomysl.net.

Novou ČOV jsme zapili vyčištěnou vodou z odtoku a burčákem

Jihočeský kraj

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

Dne 20.8.2012 byla stavební firmou SWIETELSKY předána bez vad a nedodělků stavba „Moderniza-

ce ČOV v Radomyšli“. Byl zahájen zkušební provoz, který bude trvat jeden rok a pak bude stavba zkolaudována. Na celkovou cenu ve výši 14.981.219,- Kč bez DPH jsme získali dotaci od Ministerstva zemědělství ČR ve výši 8.240.000,-kč a od Jihočeského kraje 1.310.000,-Kč. Slavnostní zahájení zkušebního provozu se uskutečnilo za slunečného počasí ve středu 3.10.2012 od 16.00 v areálu ČOV. Před samotným přestřižením pásky proběhl slavnostní přípitek vyčištěnou vodou z odtoku za ČOV. Jelikož nikdo neměl záživací potíže, byl to nejlepší důkaz toho, že čistička funguje. Následovala prohlídka ČOV s odborným výkladem a občerstvení včetně ochutnávky bílého a červeného burčáku z vinařství Hanák. K dobré pohodě přispěla hudební skupina ATLAS. Původní ČOV byla stará více než 25 let, byla technologicky zastaralá a již neměla dostatečnou kapacitu pro další rozvoj bytové, či průmyslové výstavby.

Prohlídka zázemí ČOV

Konečně je jisté, že věž kostela sv. Martina nám nepadne na hlavu!

V současné době probíhá již 5. etapa opravy dominanty historického centra městyse Radomyšl, kostela sv. Martina. Jedná se o nejnáročnější část oprav, kdy dojde k odstranění staré věžní kopule, u které dle statistik již několik let hrozí zřícení a která bude nahrazena novou. Obnova kopule dokončena v roce 2013. V roce 2012 bude proinvestováno 1.746.000,- Kč. Znamená to, že za 5 let přišly opravy kostela již na 5.631.000,-Kč. Z toho z Programu záchrany architektonického dědictví Ministerstva kultury ČR to bylo 90 %, 5 % z rozpočtu městyse Radomyšl a 5 % zaplatil Suverénní řád maltézských rytířů. V příštích letech proběhne oprava fasády a soch na východní straně kostela. Za pomoci při jednáních s Ministerstvem kultury chci poděkovat Vrchinnému řediteli MMR ing. Jiřímu Vačkářovi a poslanci MUDr. Martinovi Gregorovi.

Věž ukrývala tajemné pouzdro

Při rekonstrukci věže kostela sv. Martina našli dělníci tajemné pouzdro, které bylo 25. října za účasti médií otevřeno na radnici v Radomyšli, aby mohlo vydat svoje svědectví. V plechovém pouzdru byla nalezena v novinách zabalená lahvička od Alpy s uraženým hrdlem a v ní dopis

Pouzdro z věže a jeho obsah

z roku 1930 napsaný rukou na 4 stranách. Dokument byl špatně čitelný vlivem vlhkosti, která za těch 82 let do schránky pronikla, proto jsme jej převezli do Muzea středního Po-otaví ve Strakoniciích, kde byl odborně ošetřen a rozluštěn restaurátorkou Nelou Vadlejchovou. Dopis, který začíná

oslovením „Budoucím pokolením!“ napsal kronikář Václav Valenta. Jeho obsahem jsou velmi zajímavé informace o obci, jejích občanech, nebo politické a ekonomické situaci té doby. Dopis a celé jeho znění najdete na www.radomysl.net.

Památky budou osazeny informačními panely

Prostřednictvím SOB jsme získali dotaci od Jihočeského kraje na informační panely k památkám. Celkové náklady na 7 panelů jsou 27.000,- Kč, z toho vlastní podíl městyse činí 8.154,- Kč. Na informačních panelech bude křížová cesta, lipová alej, středověké pohřebiště, Kostel sv. Martina, Kostel sv. Jana, děkanství, selské baroko, Maltéžské náměstí včetně okolí a jeden panel bude věnován radomyšlským osobnostem. Jedná se o další etapu projektu na rozvoj cestovního ruchu.

Tak smutně vypadaly památky v roce 1977

Selské baroko

Kostel sv. Martina

(fotogalerie historických fotografií Radomyšle je na www.radomysl.net)

Jaké budou v Radomyšli ceny vodného, stočného, popelnic, nebo daň z nemovitosti?

Velká část měst a obcí v posledních letech zvyšuje ceny vodného, stočného, daň z nemovitosti a chystá se na výrazné zvýšení poplatku za svoz komunálního odpadu, který může být od roku 2013 až 1000,- Kč. V našem zastupitelstvu jsme si vědomi toho jaký je v současné době tlak na rodinné rozpočty, proto se snažíme hledat jiné cesty, jak pomoci rozpočtu městyse a již několik let jsme tyto sazby nezměnili. Stejně tak v roce 2012 nedošlo ke zvýšení ceny vodného, stočného (pouze o DPH, které se změnilo z 10 % na 14 %) ani daně z nemovitosti, a nepočítáme s jejich zvyšováním ani v nejbližších letech. Cena poplatku za svoz komunálního odpadu se bude projednávat na zasedání zastupitelstva 6.12.2012. Městyse doplácí na svoz odpadu ročně přes 400.000,-Kč, a tak je pravděpodobné, že ke zvýšení tohoto poplatku dojde, ale vzhledem k tomu že byla provedena řada opatření ke snížení nákladů v této oblasti a většina občanů odpad třídí, mohl by se poplatek pohybovat kolem 600,- Kč na osobu. V žádném případě nelze očekávat, že v budoucnu se budou náklady na likvidaci odpadu snižovat a tak jedinou cestou k jejich minimalizaci, včetně ceny poplatku za jeho svoz, zůstává jeho **důsledné třídění**, kde jsou stále ještě rezervy.

Strategický plán rozvoje městyse

V současné době se připravují podklady pro strategický plán rozvoje městyse Radomyšl pro roky 2013-2022, který by měl být schválen v lednu 2013. Jedná se o rámcovou strategii se stanovením priorit v hlavních oblastech činnosti městyse, která se každoročně bude upřesňovat v návaznosti na aktuální finanční situaci, nebo získané dotace, které mohou vést ke změně pořadí priorit a urychlení procesu. Za smysluplné podněty od občanů budeme rádi.

Ing. Luboš Peterka, starosta městyse

Mam'zelle Nitouche vidělo přes tisíc diváků

Divadelní spolek Radomyšl po dvou úspěšných operetách Podskalák a Perly panny Serafinky uvedl v říjnu francouzskou operetu Mam'zelle Nitouche autorů Meilhaca a Millauda s hudbou Florimonda Hervé. Režie se ujal Richard Semiginovský, který režíroval již Perly panny Serafinky. Celkem se v Radomyšli odehrálo pět představení, která shlédlo přes tisíc diváků. Další reprízy jsou předběžně plánovány na květen 2013 v Radomyšli, Strakoniciích, Volyni a Týnu nad Vltavou.

Aktuální informace, fotografie a videa z představení naleznete na nových webových stránkách spolku www.dispora.webnode.cz.

Lubomír Mráz

foto Václav Šús

Vítání občánků

V sobotu 6. října 2012 se konalo na Úřadu městyse Radomyšl vítání nových občánků. Slavnostní uvítání dětí do života narozených v období od 1.2.2012 do 30.8.2012 se konalo v obřadní síni radnice. Všechny přítomné přivítal člen zastupitelstva městyse pan Karel Kadečka. Poté vystoupily děti z mateřské školy Radomyšl pod vedením paní učitelky Dany Majerové. Přednesly básničky a společně zazpívaly a vysloužily si velký potlesk a sladkou odměnu. Následoval projev starosty městyse pana Ing. Luboše Peterky, ve kterém popřál rodičům hodně zdraví a úspěchů při výchově dětí a malým občánkům, aby vyrůstali do síly, do krásy a k radosti nás všech. Novopečení rodiče se podepsali do pamětní knihy městyse. Zároveň s přáním předal starosta rodičům pamětní knížku k narození dítěte, finanční dárek od městyse a maminkám květiny. Vítání se zúčastnila i paní Císařová, jako zástupce České pošty. Pokud se rodiče rozhodli pro založení Prvního konta pro své děti, na které přispívá městyse Radomyšl, obdrželi ještě malé dárky, které jsou součástí Prvního konta.

V tomto roce jsme přivítali rekordních 42 novorozenců občánků. V posledních letech byla tendence narozených dětí lehce stoupající. Letošní rok je tedy v počtu narozených dětí skutečně nadprůměrný a byli bychom rádi, kdyby tomu tak bylo i v následujících letech.

Olga Majerová, matrikářka městyse

Na vítání účinkovaly děti z MŠ

Sdružená obec baráčnická Radomyšl:

Každým rokem je podzim pro **Obec baráčnickou Radomyšl** a pro všechny ostatní sdružené obce baráčnické povinností uskutečnit hodnotící valné sezení, jednou za dva roky potom volební valné sezení a vzájemně se jich zúčastnit. Letos na podzim jsme začali poněkud netradičně

Zasedání panimaminek v Praze

a slavnostně. Dne 6. října pořádala Veleobec /nadržený orgán OB/, který sídlí na **Všebaráčnické rychtě** v Praze, v těsné blízkosti historického centra Hradčan slavnostní sezení ku příležitosti **50. letého založení odboru panimaminek** / funkce panimaminky spočívá převážně v udržování krojů/. Přítomni byli všichni činovníci Veleobce, panimaminky obcí a žup z celé ČR. Jako jediná obec z celé naší vlasti jsme zde tančily "Českou besedu", za kterou jsme obdrželi obrovskou pochvalu. Součástí této oslavy byla i přehlídka krojů, tetičky Zochová, Hřebíčková a Jůzková zde představily tři národní kroje a to **prácheňský kroj, blatský kroj a doudlebský kroj**, všechny původem patří oblasti jižních Čech. Myslím, že prezentace OB Radomyšl zde byla na velmi dobré úrovni. Českou a Moravskou besedu jsme si ještě zatančili na **posvícenské zábavě v Malenících dne 27.10.2012**. Letošní rok byl opravdu většinou v rámci tančení národních besed, při kterých se zdokonaluje stále více a více členů i nečlenů. V současné době probíhají přípravy na naše valné hodnotící sezení, které se uskuteční **18. listopadu** a kde přivítáme hosty a baráčnický z jiných žup a obcí. Zde shrneme naši činnost za celkový rok a nastíníme si úkoly na příští období. Potom už nás čeká jenom vánoční sezení, které již bude v duchu pohody a klidu.

Jůzková Zdeňka, OB Radomyšl

Zveme všechny na

X. VÁNOČNÍ TRHY

které se budou konat

u neděle 2.12.2012 od 14.00 do 15.45 hodin na Úřadu městyse Radomyšl

po celou dobu konání trhů bude tvořivá dílnička pro děti - malování na plátno, domalovánky apod.

Těšit se můžete na prodej

- šperků
- pedika
- permiků
- stromků
- medoviny
- voňavých čajů
- pleteného zboží
- vánoční dekorace
- dekorativních květináčů
- dřevěných i textilních hraček
- výrobků žáků ZŠ Radomyšl a chlapců DOZP Osek

ANDĚLSKÁ POŠTA bude na trzích vybírat dopisy Ježíškovi.
Honem malujte a pište svá přání ať na Vás nezapomeneme!

Partneři projektu:

Jihočeský kraj

ČSŽ
zve všechny na
Mikulášskou pro dospělé

v sobotu 1. 12. 2012 od 14⁰⁰ ve školní jídelně
ZŠ Radomyšl

Těší se na Vás:

- děti ze ZŠ Radomyšl
- děti z MŠ Radomyšl
- hudební školička Luboše Mráz

Vstupné 30 Kč

Pasování na čtenáře

Královna abeceda a Rytíř všech písmenek letos opět pasovali druháky na čtenáře. Než mladí čtenáři složili čtenářský slib, museli předvést, co umí a jestli jim titul patří. Za svoji šikovnost dostali knihu, průkaz do knihovny a medaili moudré sovy. Svým podpisem stvrdili, že se vždy budou ke knihám chovat slušně a budou je mít rády.

Tímto způsobem se knihovna snaží přilákat nové čtenáře a zdá se, že se daří.

Za ČSŽ a MLK Radomyšl Blanka Matoušková

Zprávy z Radomyšle

5. října navštívili naše Infocentrum vzácní hosté a to architekt Norbert Schmidt, který projektoval výstavbu Domu s pečovatelskou službou a otec provinciál Benedikt Mohelník z Prahy, který oddával snoubence Uhlíkovi. Svatba se konala v kostele sv. Jana Křtitele v Radomyšli.

16. října nám vyzdobila výlohu DPS paní učitelka Irenka Petříková z mateřské školy krásnými výrobky s podzimní tematikou, které vytvořily děti s pomocí vzorných učitelek. Velmi jim děkujeme. U výlohy se zastávají rodiče s malými dětmi.

Radomyšl má vůbec výborné učitele, jak v mateřské tak základní škole. Důkazem toho je, že hodně žáků odchází studovat.

19. října se konala v sokolovně premiéra francouzské operety Mamzelle Nitouche „slečna Netykavka“. Představení se hrálo celkem šestkrát a diváci strávili hezké dvě a půl hodiny veselé zábavy a nešetřili aplausem.

Bylo zde mnoho vzdálených diváků. Z Týna nad Vltavou přijeli paní učitelky Majka Vávrovská a Jindřiška Linarová s manželem, kteří tady byli již na operetě „Perly panny Serafínky“ a domnívali se, že všichni účinkující studovali zpěv. Režisérem je i hudbu upravil velice schopný herec Richard Semiginovský. Všem patří poděkování za vynikající výkony. Vždyť to dělají ve svém volném čase a na úkor rodiny. Roztomilé bylo, když při posledním odpoledním představení při děkovačce přinesli představitelce hlavní role „Denise“ (Tereze Mrázkové) synáčka Jeníčka, kterému je skoro jeden a půl roku. Kéž by zdědil krásný hlas po mamince, je to dar od Pána Boha. Sama za sebe musím poděkovat návštěvníkům z Týna nad Vltavou, kteří mně navštívili a do sokolovny i zpět svezli. Na oplátku jim pošlu dva výtisky „Sobáčka“.

Se zajímavými publikacemi „Turistický průvodce Pošumaví (1)“ nás několikrát navštívil publicista a vydavatel pan Eduard Oberfalcer ze Strakonice. Výtisky, velice zdařilé, šly s úspěchem na obdyt.

A poněvadž v těchto listopadových dnech slavíme svátky Věch svatých a Památku zesnulých, posílám příspěvek „Dušičkové rozjímání“.

Rok co rok nás ten obrázek přinutí zvolnit krok a možná i trochu sklonit hlavu: listopadový večer a do tmy zhoustlé mlhou, září na hřbitově stovky i tisíce plamínek ...

Vidět v těch mihotavých a obvykle záhy uhasínajících světlech symbol pomijivosti života? Myslet na to, že od okamžiku vnímání světla platíme z počtu nejbližších a přátel daň všude platnou měnou – bolestí? Připustit si, že nazdobenými kyticemi, věnečky a miskami s květinami, větvičkami stříbrného smrku nebo jedle se mnohdy vykupujeme za to, že jsme nedávno někomu nedokázali věnovat více sebe a svůj čas? Takové a podobné myšlenky právě v těch místech, v blízkosti hřbitova, leckoho ohromí, jiného zaskočí a dalšího přivedou k rozhodnutí vyhnout se ponižující a pokořující roli dlužníka.

Jak a čím? Stojí to rozhodně méně než na trhu zakoupené věnečky – přicházejí za dosud živými s milým slovem.

A teprve těm, jichž se už nemůžeme dovolat, zapalujeme svíčky a lampičky jako připomínku světla a tepla, které kolem sebe šířili, jimž nás obdarovávali – a my je přijímali jako samozřejmost. Ale ano, jen si to přiznejme, až příliš často si začínáme vážit toho, co ztrácíme. Budeme dál chodit na hřbitovy jen se smutkem, kdy jsme si s celou tíhou okamžiku uvědomili, že další místo vedle nás se uprázdnilo? Vždy jsme je měli rádi! A dál na ně myslíme s láskou! Není snad láska radost? A jaká!

I já mám už na hřbitově své blízké a bohužel již 20. rok zde odpočívá i můj manžel.

S pokorou postojím u jejich hrobu a svěťím se svými starostmi, ale i radostmi. Laskavým pohledem pohladím hřbitovní kámen, děkuji jim za teplo a světlo jež jsme od nich přijímala a které jim po mém ráda a nezištně vrátím.

Ilustrační foto z Radomyšle, foto RV

Tento „Sobáček“ je letos poslední a kvapem se k nám blíží Vánoce, tak si je dovoluji tímto příspěvkem připomenout:

Maminčina vánočka

Vánoce tón zlatě se rozezněl,
v závějích mlčí jen sněhu běl.
Vzpomínky choulí se v zrcadlech,
a vlaho sklouzává do očí řasami,
tajím snů bělostný ticha dech,
dětství jsou vánoce rozkvetlé barvami.

Zas vůni cukroví sládné plech.
Znějí a hřejí zas tak dávné vzpomínky.
Točím se kolem své předobré maminky.
Přede mnou vánočka, ovšem bez maminky.
Ale zůstaly ty krásné vzpomínky
a jimi člověk prožívá mladá léta.

Za oknem třpytí se sněhová nadílka,
záclony provoní anýz a vanilka.
Vánoční koledy zpívají andělé,
zas jsou tu Vánoce šťastné a veselé.

Přeji všem čtenářům hezké prožití Vánoc a v novém roce 2012 pevně zdraví a mnoho úspěchů i celé redakci.

Jiřina Machníková

SEDLICE

Rybářské závody v Mužeticích

Dne 28.9.2012 mužetičtí rybáři uspořádali již 3. ročník, na popularitě narůstajících, rybářských závodů, které se odehrávaly na rybníčku „Na Drahách“ v Mužeticích. Na přihlášené rybáře z řad amatérských i profesionálních, čekal den plný napětí z lovu, radosti z úlovku a zábavy v podobě srandamače v kopané.

Rybářské závody byly rozděleny do dvou kategorií. V první kategorii soutěžily v dopoledních hodinách děti a v druhé kategorii v odpoledních hodinách dospělí. V každé kategorii byli vyhlášeni tři nejlepší a poté ocenění diplomem, medailí a sladkostí.

Po skončení obou kategorií sehráli rybáři přátelský zápas v kopané. Do mužstev byli hráči vybráni náhodně z těch, kteří byli přítomni

a chtěli si zahrát. Vítězství bylo všech, protože šlo jen o zábavu! Nakonec se všichni odebrali do velkého vojenského stanu na pivko a klobásu a probrali největší úlovky uplynulého dne.

Organizátoři rybářského dne děkují panu Fratnišku Barcalovi a potravinám Klíma ze Sedlice, kteří přispěli na věcné dary vítězům. Také děkují městu Sedlice a panu Musilovi za zapůjčení vojenského stanu a stolů s lavicemi, bez kterých by organizování této akce bylo velmi těžké.

Dle přihlížejících diváků a obyvatel Mužetic, kterých se letos sešlo více než v předešlých dvou ročnících lze konstatovat, že akce podobného typu mají svůj smysl, a proto už letos Vás mužetičtí rybáři zvou na příští rok, kdy se uskuteční další ročník tohoto úspěšného seriálu.

Petrův zdar!

Šindelář Michal
Foto: Ing. Jiří Rod

Na kole k pomníku CH. Battaglii

V sobotu 6. října 2012 město Sedlice pořádalo regionální akci „Na kole k pomníku CH. Battaglii“ a neb „Ukončení cyklistické sezóny 2012“. Start byl tradičně ve 14.00 hodin u fotbalového stadionu v Sedlici. Ve velmi příjemném podzimním počasí se zúčastnilo 67

cyklistů různých věkových kategorií. Byly připraveny dvě trasy: modrá – Sedlice – Čekanice – Chvalov – Bratronice a zpět (délka 18 km); červená - Sedlice – Čekanice – Chvalov – Bratronice – Nahošín – Doubravice – Lažany – Čekanice – Sedlice (délka 21 km). V cíli na účastníky čekalo malé občerstvení a tradiční účastnická medaile. Závěrem zbývá pozvat cyklistickou veřejnost na příští rok na „Zahájení cyklistické sezóny“, které se uskuteční v sobotu 30. března 2013 s tradičním startem ve 14.00 hodin na silnici u Sokolovny v Sedlici.

Tentokrát se již pojedje na kvalitním povrchu, protože se konečně uskutečnila oprava silnice III. třídy Lom – Mužetice – Sedlice.

Foto: Jiří Rod

Podzimní bazar oděvů

Český svaz žen Sedlice pořádá „Podzimní bazar“ obnošených oděvů se zaměřením na podzim a zimu. Bazar se konal od 15. do 20. října v zasedací místnosti Městského úřadu v Sedlici. Letošní podzimní bazar byl velice zdařilou akcí, kde si mohly maminky pro děti a veškerá veřejnost nakoupit za výhodné ceny mnohdy téměř nové oblečení. Tyto bazary si již získaly oblibu u veřejnosti, což potvrzuje bohatá návštěvnost, protože lze zde prodat a nakoupit oděvy pro celou rodinu. ČSŽ Sedlice patří poděkování za přípravu této akce.

Pozvání na Adventní setkání v Sedlici

Město Sedlice za spolupráce místní akční skupin MAS Svazku obcí Blatenska Vás zvou na „Adventní setkání“ (kulturně – tržní akci), která se uskuteční v sobotu 1. prosince 2012 na náměstí T.G. Masaryka v Sedlici.

Odpoledne bude zpestřeno vystoupením žáků Základní školy a Mateřské školy T.G.Masaryka v Sedlici, představeními loutkové společnosti LUK manželů Kyselkových pro děti a dalším kulturním programem. V chodbě radnice bude anděl přijímat „Ježíškovu poštu“ – přáníčka od dětí Ježíškovi – s prosbou o vyplnění tajných přání (přáníčka bude možno vyrobit přímo na místě).

Návštěvníci adventního setkání si budou moci nakoupit vánoční dárky a obdivovat celou řadu výrobků regionálních výrobců jako např.: křehké kouzlo sedlické paličkované krajky, ale i půvabné textilní panenky paní Hanušové z Kocelovic, umělecké perníky paní Čelkové z Dobšic – včetně ukázek zdobení, smaltované šperky manželů Hnilíčkových ze Střelských Hoštic, skleněná bižuterie, tradiční březová košťata paní Matouškové z Radomyšle, dokonalé repliky historického skla z bělčické sklárny a další.

Odpoledne bude zakončeno slavnostním rozsvícením vánoční výzdoby města.

Novoroční sešlost

Město Sedlice Vás srdečně zve na čtrnáctou „Novoroční sešlost“, která se bude konat 1.1.2013 od 16 hodin. K poslechu a dobré pohodě bude hrát „Kapela – Václava Kováře z Radomyšle“. Tradičně budou podávány prostředky na zahřátí a proti nachlazení (např.: čaj ovoněný produktem z Božkova a pro dámy teplý punč). Setkání bude zakončeno tradičním ohňostrojem. Přijďte přivítat společně nový rok.

Ing. Jiří Rod, starosta města

Podzim ve školce

Po prázdninách jsme se odpočinuti a plni zážitků všichni sešli v naší mateřské škole, abychom společně zahájili nový školní rok. Privítali jsme i nové kamarády přecházející k nám z MŠ Škvořetice.

Třidu Berušek, kam dochází děti od 3 – 5 let, jsme dovybavili novými stolkami a židličkami, které financoval zřizovatel – Město Sedlice.

První dny v MŠ nám zpříjemnilo námi všemi oblíbené divadélko LUK pohádkou „O perníkové chaloupce“. Na představení byli pozváni i kamarádi z 1. a 2. třídy ZŠ.

V pátek 21. září jsme zúčastnili 1. ročníku Běhu sedlických hvězd, kde děti získaly diplomy a sladké odměny.

„O posvěcení, všechno to voní“ – i u nás ve třídě Zajíčků, kde jsou děti od 5 – 6 let, to opravdu krásně vonělo. Z dětí se staly cukráři a upekly a samy nazdobily hnětynky.

„Mámo, táto, pojď si hrát, pojď si se mnou udělat“ – při tomto pracovním odpolední jsme využili hlavně přírodní materiály. Dýňový pánáček a strašidýlka z kukuřice zdobily prostory na chodbě a v šatně MŠ.

I v letošním roce se děti zapojily do soutěže „Máme rádi zvířata“. Nasbírané žaludy a kaštiny jsou pro zvířátka do Sedlické obory, kterou jsme měli možnost navštívit. Na projížďku lesem na korbě džípu jsme se vypravili s p. Ing. Brožovským. Pozorovali jsme nejen barevnou podzimní přírodu, ale hlavně zvířátka – daňky, divoké kachny a divoká prasata. Poté nás

pan oborník provedl v tamním muzeu, kde jsme se dozvěděli mnoho zajímavých informací o lesních zvířatech.

Koncem října skupina dětí z 2. třídy navštívila seniory v Domě s pečovatelskou službou. Svým vystoupením, kterého byl přítomen i pan starosta, jistě potěšily všechny obyvatele DPS.

Kolektiv MŠ Sedlice

Listopad v ZŠ Sedlice

Po zahájení školního roku se provoz ve škole dostal do normálu – nové poznatky, zkoušení úkolů, písemky. Kromě běžných činností se mohou žáci účastnit dalších aktivit. Na škole funguje několik kroužků, jejichž počet každoročně roste – paličkování, hra na flétnu, hra na kytaru, výtvarný, keramický pro začátečníky a pokročilé, modelářský, florbal, konverzace v AJ, karate.

Podzim patří tradičně také školnímu turnaji ve stolním tenise, ze kterého po měsíci vzejdou reprezentanti pro okresní kolo, ve kterém pravidelně získáváme medaile v kategorii chlapců i dívek. Tradicí se také stala podzimní atletická soutěž v Blatné. Letos jsme přivezli mimořádnou úrodu medailí – 4 zlaté, 1 stříbrnou a 6 bronzových.

Premiéru měl sedlický Běh naděje 21. září a 9. října se uskutečnila cyklistická soutěž Cyklohrátky. Žáci 1. – 3. třídy se zúčastnili ve Strakonických akce „Kdo si hraje, nezlobí“, kterou uspořádal oddíl házené HBC Strakonice ve spolupráci s Policií ČR, HZS, městskou policií a DDM Strakonice.

Jako každý rok sbírali žáci kaštiny a žaludy, odevzdali 476 kg kaštanů a 203 kg žaludů. Zaznamenali jsme také první letošní úspěch ve znalostních soutěžích, Leona Jíchová se v základním kole Logické olympiády umístila na 14. místě v kraji a postoupila mezi 40 krajských semifinalistů.

A co nás v nejbližší době čeká? V listopadu „oblíbené“ třídní schůzky, vystoupení žáků na předvánočních akcích, mikulášská nadílka, vánoční prázdniny. V listopadu by měla proběhnout okresní kola v halové kopané a ve florbalu, kam určitě vyšleme naše reprezentanty. Devátáci si již nyní vybírají budoucí střední školy. 12. února proběhne zápis do 1. ročníku naší školy.

Mgr. Marek Charvát, ředitel školy

Čekání na nominaci.

Již 12 rokem se karatista ze Sedlice Marek Pohanka věnuje tomuto sportu a začíná se prosazovat i v kategorii nejvyšší – v mužích. Po přechodu z kategorie juniorů, ve které dosáhl v roce 2009 na stříbrnou medaili na ME v Paříži a stal se vicemistrem Evropy a reprezentací na MS v Maroku, se v kategorii mužů už prosazuje nejen na scéně domácí, ale především v zahraničí. V letošním roce, v seriálu závodů Central European Karate League /Lodž, Bratislava, Budapešť, Plzeň – při účasti závodníků z 23 států nejen z Evropy/ obsadil celkově v kata mužů

vynikající 2. místo a stal se tak nejlepším členem z reprezentace ČR v kata.

Své místo si v reprezentaci ČSKe udržuje už od roku 2008 v obou disciplínách – v kata /cvičení souboru technik/ i v kumite /zápas se soupeřem/.

Nominaci na nejvrcholnější karatistické soutěže jako je ME a MS dostává od ČSKe vždy však pouze jeden závodník v disciplíně kata a v disciplíně kumite vždy jeden v každé váhové kategorii. Nominacním klíčem, jak se v posledních letech stalo pravidlem, je pouze jediný závod - a to Mistrovství ČR. K výsledkům v zahraničí se prakticky nepřihlíží. A tak k nominaci zbývá Markovi „pouze“ vyhrát MČR v jedné ze dvou disciplín, ve kterých závodí. Jeden závod – jedna šance. Určitě si to každý sportovec umí představit.

V současné době studuje Marek na vysoké škole v Praze a snaží se skloubit vše dohromady. Studium, tréninky, spolupráci s novým trenérem a v neposlední řadě i tréninky dětí, kterým už čtvrtým rokem předává své zkušenosti.

Veškerá vlastní příprava je nasměrována na jaro příštího roku, kdy bude mít další šanci k nominaci na ME seniorů.

Marek Pohanka je 8 násobným Mistrem ČR, 22-ti násobným Krajským přeborníkem, vítězem a medailistou z Evropských a Světových pohárů /Slovensko, Švédsko, Německo, Rakousko, Maďarsko, Polsko, Česko/ a dalších závodů v ČR i v zahraničí.

V roce 2009 úspěšně složil zkoušku na 2. Dan karate shotokan /druhý černý mistrovský pás/ před japonským učitelem Hirokazu Kanazawou, nositelem nejvyššího možného mistrovského pásu – 10. Danu karate.

Za výtečným úspěchů je nejen cílevědomá práce, ale také velká spousta individuálních hodin tréninku, samozřejmě v nemalé míře i podpora rodiny a poděkování za poskytnutí zázemí a pomoc patří také Základní škole v Sedlici, Městu Sedlice a TJ Sokolu Sedlice.

Sedlické krajky včera i dnes

To je název výstavy Sedlické krajky, o.p.s. v Plzni. Cyklus koncertů s názvem Hudební setkání s Lubomírem Brabcem, se koná již tradičně v Návštěvnickém centru Plzeňského Prazdroje. Součástí koncertu je vždy vernisáž výstavy, která obvykle trvá v prostorách Návštěvnického centra celý měsíc. Letošní cyklus byl zahájen 23. října, vernisáž výstavy zde měla Sedlická krajka, která zde prezentovala průřez a vývoj krajkářství na Sedlicku. Návštěvníci zde měli možnost vidět nejenom překrásné krajky našich babiček, ale i současnou tvorbu.

Lubomíru Brabcovi se prostřednictvím jeho koncertů daří přivádět do pivovaru nespočet významných hostů, špičkových sólových interpretů, komorních souborů i zajímavých hudebních stylů. Tento recitál byl tak trochu renesanční. Zazněly zde překrásné Sonety od Williama Shake-

spearea v podání herce Pavla Soukupa a Natalie Urvákové za doprovodu slova prof. Martina Hilského. Skladby Johna Dowlanda virtuózně zahrál Lubomír Brabec.

Sedlické krajky pak celou tuto atmosféru podtrhly.

Výstava ručně paličkované krajky potrvá až do 18. prosince 2012.

TCHOŘOVICE

Podzim v obci Tchořovice

V pátek 28. září 2012 jsme mezi nové občanky Tchořovic přivítali 6 dětí narozených od srpna 2011 do srpna 2012: Adámka Bolinu, Anetku Hodánkovou, Elišku a Toníka Kōřišovi, Klárku Machovcovou a Ji-

Klárka Machovcová

Jitka Masáková

Anetka Hodánková

Adámek Bolina

Eliška a Toník Kōřišovi

tušku Masákovou. Tóny houslí Ivety Balkové a Hanky Honzové navodily příjemnou atmosféru slavnostního okamžiku. Přivítat malé občanky přišly také děti ze Tchořovic, které pod vedením paní Marty Čadkové vystoupily s pásmem písniček a básniček.

Koncem září byla v obci dokončena oprava kaple Svatého Václava. Opravu provedla firma Garantstav a stála celkem 707.357,- Kč. Oprava byla částkou 400.000,- Kč hrazena z dotace Ministerstva pro místní rozvoj z podprogramu Podpora obnovy a rozvoje venkova. Zbýlých 307.357,- Kč hradila obec ze svých vlastních zdrojů.

V rámci projektu SOB „Za Blatensko krásnější“ byly v říjnu u obecního úřadu doplněny herní prvky dětského hřiště o venkovní stůl na stolní tenis v celkové hodnotě 16.790,- Kč. Částka ve výši 11.738,-Kč byla hrazena z finanční dotace Jihočeského kraje, podíl obce činil 5.052,- Kč.

Dne 26. října zemřel bývalý několikaletý starosta obce pan Josef Končelík. Jeho jméno už navždy zůstane nerozlučně spjata se jménem zdejší obce. Čest jeho památce.

Závěrem bych Vás ráda pozvala na vánoční výstavu spojenou s prodejem vánoční dekorace, vánočními koledami a tvořivou dílnou pro děti, která zahájí advent ve Tchořovicích v sobotu 1. prosince od 14 hodin v místním pohostinství.

Mgr. Eva Křivancová, starostka

Vyprávění o soše sv. Jana Nepomuckého v Podhajčí

Náboženskou úctou předků, ale také jeden pozapomenutý kriminální čin připomíná socha sv. Jana Nepomuckého v Podhajčí nedaleko míst, kde stával Podhajský mlýn a pila. Litinová socha světce na kamenném podstavci zde byla vztyčena tajně v noci z 20. na 21. dubna 1841 Janem Křivancem ze Lnář a rodinou Blechů z Podhajského mlýna, aby vytvořila mystický obraz zázraku, jenž se na tomto místě udál (viz dále). S velkou pravděpodobností byla odlita v plaské železárně (uvádí se ovšem i železárna hořovická). Náklady na její pořízení činily 161 zlatých. Stojí na kamenném podstavci, na němž je vytesán následující nápis: ROKU / 1838 DNE / 21. DUBNA / BILI ZDE / NALEZENI / OSTATKI / Z UKRADENE / STRIBRNE / SOCHI . S . / JANA . Z N / EPOMUCKE / EHO . KOST / TELA . 1841 (Poznámka: lomítka označují konec řádku, pravopis odpovídá době vzniku nápisu). První leto počít připomíná památný nález, druhý pak samotné vztyčení sochy. Že se zde socha nachází, zjistil jako první dne 21. dubna kaplan lnářského augustiniánského kláštera P. Benedikt Holý, když sem po ranních bohoslužbách vedl procesí, aby jeho účastníci mohli uctít místo nálezu. Nedlouho poté byla dne 9. května socha požehnána tou nejhodnější osobou – nepomuckým děkanem P. Josefem Zemanem. Od tohoto okamžiku se stala socha v Podhajčí oficiálním kulturním předmětem. Slavnostního aktu se zúčastnilo na 20 000 poutníků z blízkého i širokého okolí. Od té doby sem vždy o svátku sv. Jana, to jest 16. května, chodilo procesí a konala se zde bohoslužba. Tato tradice byla násilně přerušena krátce po roce 1949.

Důvodem pro postavení sochy v Podhajčí byla událost, k níž došlo v noci z 23. na 24. října 1837, kdy byla z oltáře kostela v Nepomuku ukradena stříbrná socha sv. Jana Nepomuckého, která sem byla instalována 10. května 1741. Materiál na její zhotovení o váze 12 hrůven 11 a ½ lotu stříbra (zhruba 29 kg) stál tehdy 1 808 zlatých; práce pražského stříbrníka Viléma Seitze vyšla na 697 zlatých.

Okolnosti krádeže drahocenné sochy poodhalují dobové trestně právní prameny. Ukázalo se, že zloději vnikli do kostela oknem po žebříku. Od klatovského kriminálního soudu byla do Nepomuka vyslána vyšetřovací komise, v jejímž čele stál magistrální rada František Jelínek. Ukázalo se, že se ve městě v téže době zdržoval u příbuzných jakýsi Havel (Gallus) Vávra z Pole, který ovšem okamžitě po příjezdu komise zmizel. Ve Lnářích byl v té době uvězněn Petr Rauch, člen zločinecké bandy Josefa Heisse. Rauch vypověděl, že krádež již dříve plánoval Haiss, a to právě s Vávrou a Františkem Viktorou (Kavanem) z Oselec. Třetím společníkem byl Václav Černý z Řesanic, jméno čtvrtého komplice pachatelé neprozradili.

Socha sv. Jana Nepomuckého v Podhajčí na fotografii P. Jana Pavla Hilleho z poč. 20. stol., vpravo P. Alois Majer, převor lnářského kláštera

Dne 21. dubna 1838 oznámil lnářský vrchnostenský úřad nepomuckému magistrátu, že toho dne nalezl jeden chlapec v Podhajčí u Lnář větší část pohřešované sochy rozbitou na 12 kusů o celkové váze 30 liber a 4 loty. Chlapec se jmenoval Josef Toman, pocházel z Rožmitálu pod Třemšínem a v té době byl ve Lnářích v učení u truhlářského mistra Jana Modra. Zbytky sochy našel náhodou v potoce vytékajícím z Podhajského rybníka v 11 hodin dopoledne, když se v něm chtěl omýt. Za odměnu bylo Tomanovi uděleno nepomucké měšťanství a dostal výuční list již po prvním roce v učení. To však nijak nepotěšilo chudého mistra Modra s jeho početnou rodinou, který měl u sebe Tomanu na byt a stravu zadarmo, za což u něj měl učedník pracovat tři roky zdarma. Nakonec mu bylo od nepomuckého magistrátu přiznáno alespoň odškodné ve výši 4 zlatých.

Nalezené kusy ukradené sochy byly uschovány v kapli lnářského zámku. Zlomky nechal ocenit písecký kriminální soud zlatníkem Vavřincem Erbenem, který měl rovněž určit, jakým způsobem byla socha rozbita. Dále bylo nutné prohledat celý potok, ale následné pátrání již zůstalo bez výsledku.

Velkou událostí bylo přenesení zbytků rozbité sochy zpět do Nepomuka, které se konalo 10. května 1838. Průvodu se účastnily tisíce lidí. Převor lnářského augustiniánského kláštera a kronikář P. Alois Majer uvádí, že ze Lnář vyšlo devět kněží a dvanáct družiček nesoucích každá jeden úlomek sochy. Za nimi následoval průvod, který se v době, kdy jeho čelo už bylo v Kasejovicích, ještě řadil ve Lnářích. Na hranicích lnářského a zelenohorského panství byly úlomky předány jiným dvanácti družičkám a z nepomucké strany přišlo dalších třináct kněží. Celý průvod se pak odebral do Nepomuka, kde bylo všech dvanáct kusů uloženo do skleněné rakve na původní místo sochy na oltáři.

Historik Alexandr Berndorf ještě dodává, že 28. května byly u Františka Viktory v Řesanicích nalezeny další zbytky sochy. Tuto informaci nelze vyloučit. S ohledem na to, že pachatelé byli skutečně odsouzeni až v létě 1841, se to zdá i docela pravděpodobné.

Ani po nálezu se nepodařilo okamžitě usvědčit pachatele. Až teprve v srpnu roku 1841 byli odsouzeni již dříve podezřelí Havel Vávra, František Viktor a Václav Černý. Délka odnětí svobody byla pro Vávru stanovena na deset let těžkého žaláře, Viktora s Černým byli odsouzeni na pět let. Rozsudek vynesl kriminální soud v Písku 21. srpna 1841. Zároveň byli delikventi odsouzeni k náhradě škody ve výši 1 529 zlatých konvenční měny. Trest si odpýkali ve Svatováclavské trestnici v Praze. Není ovšem pravdou, že zloději ve vězení do roka zemřeli, což by byl jistě krásný příklad božího trestu. Ale i tato zpráva má částečné opodstatnění. František Viktor zemřel po půl roce 12. dubna 1842 na souchotiny ve věku 58 let, Václav Černý tamtéž na stejnou nemoc ve věku 33 let. Poslední Havel Vávra žil v téže trestnici podstatně déle bez dalších známých údajů, s jistotou zde byl v roce 1842.

Vyměřená suma byla nad možnosti pachatelů, takže se úřadům podařilo vymoci z nich jen necelých 250 zlatých konvenční měny, z nich více jak třetina připadla na náklady řízení. Jsou dochovány spisy o vymáhání dlužné sumy na Vávrově a Viktorově manželce ještě z konce čtyřicátých let.

Místo nálezu rozbité sochy se brzy poté stalo novým útočištěm prosebníků a především nemocných lidí, kteří se omývali vodou z potoka a modlili se ke sv. Janu za své uzdravení. Mnozí z nich pak dosvědčili, že se zde skutečně vyléčili. Jedním byl právě Jan Křivanec, iniciátor pořízení sochy v Podhajčí. Ten dosvědčil zvláštním listem z prosince 1840, že na přímluvu sv. Jana Nepomuckého se uzdravil ze střídavé zimnice (nejspíše epilepsie), která ho trápila již od mládí. Tvrdil, že „dne 26. a 27. června 1838 doplížil se k místu nalezení trosky sv. Jana, pomodlil se tam v kleče k sv. Janu Nepomuckému tři otčenáše a zdrávasy, vzbudil lítost nad hrůchy a slíbil se polepšiti, umyl si obličej vodou z potoka a plnou dlaň jí vypil. A hle, druhého dne, kdy zimnice měla se dostaviti, když vykonal u potoka svou pobožnost a domů se vracel, nabyl pojednou tolik síly a veselosti, že byl úplně zdrav a od té doby mohl své povinnosti bez potíží konati.“ Podobně popisuje své uzdravení díky vodě z potoka v Podhajčí P. František Šmat z Horažďovic. „Jeho matka s důvěrou z Chanovic, kdež se narodil, jako malé dítě ho v nůši nosila do Podhajčí a koupala na místě, kdež se trosky sv. Jana našly, vyzývajíc tohoto sv. patrona, aby jí chromé dítě její uzdravil. A hle, malý František, jenž nemohl na churavé nohy své se postaviti, brzy běhal a měl zdravé nohy až do smrti.“

Socha sv. Jana Nepomuckého v Podhajčí po opravě, foto Miroslav Kopecký

Svou „záračnou moc“ či spíše pevnost a kvalitu materiálu, z něž byla jeho socha zhotovena, ukázal sv. Jan při povodni v roce 1895, kdy byla protřena hráz rybníka Podhajského. P. Alois Majer o tom píše následující: „Podivný však úkaz nezůstal nepovšimnut. Podle potoka stojí od roku 1838 na útlém sloupku kamenném socha litá sv. Jana Nepomuckého, která tam byla zasazena na památku, že tam v dubnu téhož roku nalezeny byly trosky ze stříbrné sochy, ukradené v Nepomuku, kteréž zloději pod hrází potoka ukryli. Tato socha na štíhlém kamenném sloupku, ač kolem ní valily se spousty vod a rozhazovaly kolem balvany, tíží stokrát větší, zůstala nepohmutě státi. Voda valila se sice vysoko přes sochu tuto, a kde neodolala silná hráz, odolal sv. Jan Nepomucký – patron proti povodním a pán nad vodami.“

Socha sv. Jana přečkala jako zázrakem období let 1948–1989, stejně tak i ničivou povodeň v roce 2002, při níž byla stržena hráz Podhajského rybníka. Neunikla však vandalskému činu. Pravděpodobně v zimě roku 2005 byla vážně poničena, když jí byla mimo jiné uražena a odcizena hlava. Téhož roku našel značně poničenou sochu strženou z pomníku a s uraženou hlavou výtvarník Mgr. Jan Jírovec z Tchořovic č. p. 27. Z jeho iniciativy a ve spolupráci a s podporou rodiny Vaníčkových ze Lnář ji zrestauroval. Sochu vyzdvihl, chybějící hlavu vymodeloval podle staré fotografické dokumentace a celou sochu povrchově upravil. Zhotovení kovových částí bylo zadáno uměleckému kováři Ing. Vítku Skolkovi z Plzně. Současně bylo vyčištěno a upraveno okolí sochy. Od roku 2006 je toto místo opět velmi čteně navštěvováno místním obyvatelstvem a kolem procházejícími turisty. Škoda jen, že přístup z hráze rybníka Podhajského je velmi nepohodlný a obtížný, což jistě brání větší návštěvnosti, ale možná i chrání sochu od toulajících se vandalů.

Pro zajímavost dodejme, že obdobná socha stojí dodnes v Plasích před bývalou budovou místní železárny. Totožná socha se nachází také ve sbírkách Muzea a galerie severního Plzeňska v Mariánské Týnici.

Zdroje:

KÁPAR, František, *Ukradený svatý Jan*, Kasejovické noviny, roč. VI, č. 7, červenec 2001.

MAJER, Alois, *Dějiny osady Lnářské*, Lnáře 1923.

MÍRKA, Jakub, *Stříbrná a posříbřená, Dvě oltářní sochy sv. Jana Nepomuckého v poutním kostele v Nepomuku*, Míruš, západočeskoústeckého kraje XLVI, 2011.

Sestavil: Ing. Karel Krejčí, Tchořovice
Doplnil: Mgr. Vladimír Červenka, Lnáře

Správa lesů v k.ú. Tchořovice (4. část - dokončení)

Hájovna č. 71 u Velkého Pálence

Postavena v neznámé době jako bydlíště pro lesního a rybníčního hajného, později jako bydlíště oborníka pro oplocenou oboru s daňky o výměře cca 148 ha, která se tu nacházela pravděpodobně od roku 1885 do roku 1922.

Hájovna byla tvořena nevelkou hospodářskou budovou a obytným domem. Ten byl tvořen černou kuchyní, malou a větší „sednicí“. Součástí hájenky byla i studna, umístěná v lese cca 75m od obytné budovy, která je i v současné době v provozu. V roce 1968 byl do budovy zaveden

Hydrobiologická stanice U.K., pohled na stanici z roku 1925-30, vpravo stojící - zakladatel prof. K. Schoferna, fotografie v majetku U.K.

elektrický proud vedením od Vrba.

Z obyvatel hájovny jsou známa tato jména:

Slanina	- 1887
František Sedláček st.	1887 - 1891
Tomáš Lehečka	1891 - 1894
Antonín Procházka	1894 - 1896
Václav Průša	1896 - 1907
František Madr	1907 - 1908
Petr Suchánek	1908 - 1912
Kozelka	1912 - 1918
Antonín Bařka	1918 - 1921
Václav Kratochvíl	1921 - 1922
Univerzita Karlova Praha	1924

Po zrušení obory v roce 1922 byla opuštěna i hájenka, která značně chátrala. V roce 1924 byla uzavřena dohoda, na základě žádosti zástupce Karlovy university v Praze doc. Karlem Schafernou, s Karlem Klimentem z Lilgenau z velkostatku ve Lnářích o propůjčení této budovy. Z hájenky se tak stává Hydrobiologická stanice, která je slavnostně otevřena 31. října 1925. Toho se však baron Karel Kliment z Lilgenau nedožil, umírá v roce 1924 a je pohřben do rodinné hrobky v kapli Sv. Kříže v Kadově.

Ing. Karel Krejčí

Tichá vzpomínka

Dne 26. 10. 2012 nás navždy opustil náš přítel, kamarád, soused, mnohaletý starosta obce, ale také dlouholetý člen hasičského sboru pan Josef Končelík. Pro hasiče vždy dělal jen to nejlepší stejně jako pro obec, kterou miloval. Hasičský sbor vždy podporoval a usiloval o jeho udržení, ať už formou získávání financí pro sbor, tak také duševní podporou. Pan Končelík měl dar lidí spojovat.

Každý občan mohl kdykoliv zaklepat na jeho dveře, které byly vždy otevřené, stejně jako jeho srdce. Touto cestou bychom chtěli „dědovi“ poděkovat za jeho letitou práci pro hasičský sbor a pro obec samotnou.

Navždy zůstanete v našich myšlenkách a srdcích.
Přátelé a kamarádi nejen z SDH

Poděkování

Touto cestou bych chtěla poděkovat všem, kteří se zúčastnili posledního rozloučení s mým manželem Josefem. Poděkování patří členům hasičského sboru, kteří se s ním rozloučili s úctou a pokorou a byli nápomocni tam, kde bylo třeba. Děkuji.

Marie Končelíková

SDH Tchořovice

Jako každým rokem proběhlo podzimní kolo soutěže v požárním sportu mladých hasičů, kterého se zúčastnila dvě družstva mladých

hasičů ze Tchořovic. V rámci podzimního kola mladí hasiči splnili požární štafetu dvojic a také závod požární všestrannosti. V letošním roce se našim mladším hasičům podařilo získat třetí místo v celkovém hodnocení podzimní soutěže a konečně si odvezli vysněné medaile. Skvěle tak zahájili novou sezónu a získané body jim jistě pomohou k dalšímu hodnocení. Největší zásluhu na tomto úspěchu měli Martina a Jarda Č., kteří se našim hasičům plně věnovali. Všem dětem moc gratulujeme a přejeme mnoho úspěchů v nové sezóně.

V listopadu pomůžou mladí hasiči v rámci své činnosti hrabáním listů v obci, za což je bude čekat odměna.

Pozvání na připravované akce:

- dne 8. 12. 2012 proběhne jako každým rokem Čertovská nadílka na sále místního pohostinství, začátek je plánován na 15 h.
- již tradiční zpívání koled u kapličky Sv. Václava – 23. 12. 2012 v 17 h., teplé nápoje a občerstvení pro děti i dospělé zajištěno ☺

VELKÁ TURNÁ

Víceúčelové dětské hřiště Velká Turná.

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Obec Velká Turná realizovala v měsících září - říjen 2012 projekt „Víceúčelové dětské hřiště Velká Turná“, který provedla firma LUNA PROGRESS s.r.o. Hřiště se skládá z jednotlivých herních prvků: houpačka, dětský kolotoč, koník, pískoviště, 2x stůl se sezením, herní sestava se skluzavkou a altán. Projekt je spolufinancován Evropskou unií z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova.

Finanční propočet projektu: celkové náklady 252.000,- Kč, příspěvek EU 151.000,- Kč, příspěvek z národních fondů 37.800,- Kč, podíl z rozpočtu obce Velká Turná 63.000,- Kč.

Hřiště bude využíváno jak malými dětmi, tak i při setkávání mládeže v obci.

Víceúčelové dětské hřiště Velká Turná - herní prvky

Stavební úpravy budovy obecního úřadu čp. 41

Jihočeský kraj

Obec Velká Turná realizovala v měsících září - říjen 2012 projekt „Stavební úpravy budovy obecního úřadu čp.41 na pozemcích parc.č. st.43 a st.53 v k.ú. Velká Turná“. Dodavatelem firma BOHEMIA KONSTRUKT s.r.o., úpravy spočívaly ve výměně 15 ks oken, 2 ks dveří a opravy omítek soklu budovy. Projekt je spolufinancován Jihočeským krajem. Finanční propočet projektu: celkové náklady akce 206.000,- Kč, příspě-

vek Jihočeského kraje 110.000,- Kč, podíl z rozpočtu obce Velká Turná 96.000,- Kč.

Výměna oken a dveří povede k úspoře tepelné energie v budově. Opravou omítky soklu bude zcela dokončena vnější oprava budovy.

Nově osazené vstupní dveře budovy čp.41

Posvícenská zábava

V sobotu 20. října 2012 uspořádal SDH Velká Turná Posvícenskou zábavu, která se konala v sále Hospody Na Rozhrání. K Tanci a poslechu zahrála skupina K-BAND. Sál byl beznadějně vyprodán a sousedé se dobře bavili. Po znovu povolení konzumace tvrdého alkoholu si každý rád pochutnal na nějakém tom paňáčku něčeho ostřejšího. Posvícenská zábava se stává příjemným sousedským posezením, kdy se setkají lidé z obce a všichni se dobře baví. Hudba hrála až do časných ranních hodin. Poslední zákazník opustil hospodu v půl šesté ráno. Již nyní se těšíme zase za rok.

Hospoda Na Rozhrání

Výlov rybníka Milavy

Jednou za dva roky v měsíci říjnu provádí společnost Blatenská ryba, spol.s.r.o. výlov rybníka Milavy. V letošním roce připadl tento výlov na dny 23. a 24. října. Počasí nebylo mrazivé a přihlížející tak mohli sledovat tradiční postup výlovu. Výlov rybníka Milavy je vždy naplánován minimálně do dvou dnů, při hladkém průběhu výlovu. Přihlížející se měli na co dívat. Rybáři s nacvičenou lehkostí předvedli hladký průběh lovu a nákladní auta plná ryb, odjížděla jedno za druhým na sádky do Rojic nebo do Blatné. Při této příležitosti byla otevřena hospoda na hrázi rybníka Milavy, kde se bylo možno občerstvit rybími specialitami nebo horkým grogem či pivem. Druhý den odpoledne ještě navíc průběh výlovu zpříjemnila hudba, která vykouzlila tu pravou atmosféru jihočeského výlovu. Zájemci si mohli zakoupit přímo na hrázi právě vyloveného živého kapra.

Zatahování - Milava

Činnost zastupitelstva

Do konce roku čekají zastupitelstvo obce zejména administrativní práce s vyhodnocením a vyúčtováním projektů, které byly provedeny

za finančního příspěvni Jihočeského kraje nebo z Fondů EU. Při dalších zasedáních bude schvalován rozpočet obce na rok 2013 a rozpočtový výhled. Díky novému zákonu bude schvalována i nová OZV o poplatcích za svoz a likvidaci komunálního odpadu (tj. popelnic). V současnosti dále probíhá dokončení podkladů pro „Návrh zadání územního plánu obce Velká Turná“. V rámci požární bezpečnosti zabezpečila obec hromadné čištění komínů a provedení revizních kontrol komínových těles v pátek 9. listopadu. V sobotu 10. listopadu uspořádala obec podzimní sběrný den velkoobjemového a nebezpečného odpadu, který formou mobilního svozu zajistila firma ROS Strakonice.

Čeká nás

Kulturní a společenské akce, které nás ještě čekají do konce roku 2012:

- Vánoční turnaj ve stolním tenise dne 27.12.2012 v sále Hospody Na Rozhrání, pořádá SDH Velká Turná.
- Silvestrovská veselice v sále Hospody Na Rozhrání, pořádá Hospoda Na Rozhrání.

Velká Turná dne 2.11.2012

Text a foto: místostarosta obce Velká Turná Pavel Šípek

ZÁBOŘÍ

Pohled odjinud - Naše škola v Zábore

Přistěhovali jsme se z města a mám ráda naši malou školu v Zábore. Řeknu vám proč. Nás bylo asi 95 prvňáčků rozdělených do tří tříd - A, B, C. «Áčáci» se nekamarádili s «béčákama» a «céčáci» jakbysmet. Každá třída byla svět sám pro sebe. A že ve škole bylo ještě dalších osm ročníků po stejných písmenech, snad nemusím připomínat. Osmáci pro nás byli skoro „dospěláci“, uctivě jsme jim uhybali na chodbě a oni nás asi ani nezaregistrovali. Na různé akce se jezdilo podle hierarchie, takže ani nebylo možné nějaké propojování. Při suplování si ti, kteří do třídy přišli, sedli dozadu a těšili se, až zase bude jejich paní učitelka zdravá a oni nebudou vetřelci v cizí třídě.

Tuto malou školu navštěvuje asi 80 žáků. K základní škole patří ještě vedlejší školka. Třídy na prvním stupni jsou po dvou ročnících. Takže od první třídy se žáci musí naučit toleranci a respektování se navzájem. Klobouk dolů před paní učitelkou. Na druhou stranu při menším počtu se může věnovat i těm pomalejším. Ti se díky tomu nedostanou do kolotoče dohánění. Všechny děti se znají jménem, od nejmenších po největší. Učitelé včetně pana ředitele znají také všechny, takže nikdo není jen žák, ale konkrétní člověk.

Já jsem tady šťastná. Myslím, že to moji kluci nevnímají, ale já mám pocit, že pro život a pro mezilidské vztahy je to dobrý vklad.

Dagmar Kohoutová

Týden vědy

Je věda užitečná? Je věda krásná? Je věda dobrodružství? Na takové a další otázky se snažil pan doc. RNDr. František Weyda, CSc. odpovědět na přednášce v Základní škole v Zábore. Své povídání o možnostech vědy doplnil fotografiemi z výzkumu např. ochrany jírovce maďala (tedy ochrany kaštanů) před klíněnkou jírovcovou parazitickou vosičkou nebo zkoumáním hmyzu v jantaru o stáří až 100 miliónů let. Současně

se posluchači mohli přesvědčit o tom, že pro vědu je nutná spolupráce. Přednášející představil některé zahraniční projekty – např. spolupráci s japonskými vědci na výzkumu afrického druhu pakomára nebo spolupráci s americkými pracovníci.

A aby si posluchači ze 6. a 7. ročníku ZŠ mohli představit, že vědci nejsou „jen suchaři“, vyprávěl pan Weyda i zajímavé historiky z cest. Tady je jedna z nich:

„Byl jsem na stáži ve Spojených státech amerických, už jsem tam pracoval pár týdnů. Zatím šlo vše dobře, byl začátek prosince, začalo sněžit. To vše navozovalo trochu nostalgickou atmosféru. Těšil jsem se na Vánoce domů. Toho dne jsem šel v areálu zemědělských výzkumných ústavů V Beltsville (stát Maryland) na špičkové pracoviště elektronové mikroskopie (známé nejen ve státech ale na celém světě), kde pomocí zmrazovacího elektronového mikroskopu zkoumali kromě jiného i sněhové vločky. Američtí vědci prokázali, že padá-li sníh například znečištěnou (nebo jinak změněnou) atmosférou, je výsledný tvar sněhových vloček trochu odlišný, než jsou ony známé ‘šesti ramenné kytičky’. Američtí kolegové mi vysvětlili, že pracoviště laboratoře elektronové mikroskopie je umístěno v lese dál od budov ostatních ústavů. Vypravil jsem se tedy tím směrem. Přicházel jsem silnicí vedoucí lesem, přemýšlel jsem si tak pro sebe o krásách Vánoc. Najednou jsem mezi stromy zaregistroval nízkou budovu, typickou pro budovy místních výzkumných ústavů. V tom se otevřely dveře, vyběhl muž v bílém plášti, v ruce držel jakousi kovovou tyč, zamával s ní nad hlavou a zase zaběhl do budovy. Než jsem si stačil pomyslet, o co jde, vyběhl druhý muž v bílém plášti, zamával tyčí nad hlavou, jako by chtěl kouzlit nebo rozehnat mraky a opět chvatně vběhl do budovy. Úplně jsem se zalekl, zda jsem si nespěl cestu a nejsem náhodou v areálu nějaké psychiatrické léčebny s agresivními pacienty. Přicházím blíže, abych si přečetl nápis na dveřích. V tom se otevřely znovu dveře. Úsměv mi zmrazil ve tváři a málem jsem se zapomněl nadechnout. Naštěstí se ukázalo, že jsem na správném místě a za chvíli jsem už seděl v přítmi moderní laboratoře u jejich nejnovějšího mikroskopu. Byl jsem správně na vědeckém pracovišti patřícího ke komplexu USDA v Beltsville. Pro výzkum sněhových vloček využívali tamní vědci hluboce podchlazené kovové tyče, se kterými ‘chytali’ sněhové vločky, protože právě začalo sněžit. Jejich výzkum přinesl zajímavé důkazy, které jsou využívány při studiu např. ledovců.“

Text a foto: Radka Vokrojová

Týden vědy, přednáška doc. Weydy v ZŠ Zábore, foto RV

Pochod Z vršku i do vršku

Na pochod Z vršku i do vršku jsme se vydali do Sedlice u Blatné. Byl to okamžitý nápad s odchodem z náměstí u blatenské věže v 8, 00 hod. V Sedlici byly velké oslavy sedlické paličkované krajky, ještě k tomu tam hrála „naše“ kapela Zvršku a rybí speciality předvádělo duo MA – MI. A tak směrem na Buzice, pak do Pacelic a stále po červené do Škvořetic. Odtud po krátké zastávce na obcerstvení kolem věžového vodojemu ke kostelu a na náměstí v Sedlici.

*Na náměstí velká sláva
kapela pěkně vyhrává.
Rybky chutné dámy, páni,
vždyť je dělá duo MA-MI.*

Amatérský taneční soubor ze Sedlice vedený starostou nám krásně zatančil Českou besedu.

Při výborném obcerstvení bylo možné trávit ještě dlouhé hodiny, ale museli jsme se vrátit do Blatné. A proto do Němčic, pak do Hněvkova a do cíle kolem Hřibárny. Zakončení putování bylo v hospodě U Bryndů. Protože sedlické slavnosti se konají prý každé dva roky, vyrazíme opět a vymyslíme jinou trasu.

Kdo půjde na toto pěší putování s námi, určitě nebude litovat.

Za TK BLAMIŠ Petr Vildt

Obec Osek

Obec Osek, okres Strakonice, není členskou obcí Svazku obcí Blatenska, bezprostředně navazuje na správní území členských obcí a to Městyse Radomyšl a Obce Velká Turná.

Obec Osek tvoří: Osek, Jemnice, Malá Turná, Petrovice a Rohozná. Shodou okolností s některými zajímavostmi obce měli možnost se seznámit účastníci vycházky Klubu přátel Blatenska v neděli 4. listopadu (více na jiném místě SOBÁČKA).

620 let od první písemné zmínky o obci Osek

27. března 1392 se konalo v Písku, centru tehdejšího Prácheňského kraje, narovnání ve sporu mezi sirotky po Velislavu z Klínovic a jejich poručníkem Martinem, synem Tomka z Brus. Volenými rozhodci sporu byli Ojír z Písku, někdejší zvikovský purkrabí, a vladka Petr z Rohozné. Jednání se účastnilo šest svědků – čtyři osoby duchovní, mezi nimi i Beneš, farář v Radomyšli, a dvě osoby světské – Vlášek z Oseka a Maček z Pamětic. Oba posledně jmenované vladky Lze pokládat za zakladatele Oseka.

Plánované založení dokládá i název vsi. Slovo Osek původně znamenalo buď osekaný kmen, nebo prosekaný les. Právě prosekaný les dal Oseku jeho jméno. K samotnému založení došlo pravděpodobně těsně kolem roku 1360. Tehdy vládl český král a římský císař Karel IV. Období jeho vlády se řadí k úspěšným etapám českých dějin. Vyznačovalo se stavební aktivitou, rozvojem měst, městských trhů, převáděním feudálních dávek na peněžní rentu. Rozběhl se i trh s půdou. Účastnili se ho i příslušníci nižší šlechty. Řada podnikavých vladků se dobře orientovala v tehdejších ekonomických poměrech a byla schopna využít možností, které doba nabízela ke svému prospěchu. Nižší šlechta mohla být ekonomicky úspěšná, ale nemohla se v té době realizovat v politickém životě. Proto se obecně příslušníci nižší šlechty stávali klienty mocných sousedů. Naším regionem probíhala hranice mezi dvěma mocenskými centry, panstvím mocného rodu Bavorů a královskou doménou s hrady Písek a Zvíkov. Vladkyové na Strakonicku se stávali klienty Bavorů, patrony vladků na

Písecku byli purkrabí královských hradů. Tento klientelismus nepochybně při založení Oseka sehrál svou roli.

Na začátku 14. století si obrovské bavorovské domínium rozdělili bratři (po matce vlastní vnuci Přemysla Otakara II.) Bavor III., Vilém a Mikuláš. Pouze Mikuláš, který získal Blatnou, měl vlastní potomky. Vilém, pán na strakonické části panství, uzavřel s králem Janem Lucemburským dohodu o odúmrti. Vilém mohl s částí majetku disponovat, prodat ho, či darovat, zbytek měl po jeho smrti připadnout královské komoře. Vilém ze Strakonice zemřel v roce 1359. To už vládl Karel IV., který se bavorovské odúmrti vzdal, a tak mohli dědit blatenští Bavorové. Mezi Vilémovou smrtí a královým rozhodnutím uplynula nějaká doba a ta zřejmě stačila, aby podnikaví vladkyové asi pod patronátem některého z královských úředníků, patronů Mačka z Pamětic, položili základ oseckému dvorci a budoucí vsi v těsném sousedství strakonické Radomyšle.

O samotných zakladatelích Oseka se moc informací nedochovalo. Maček z Pamětic byl ještě několikrát svědkem různých jednání. Na přelomu století zemřel a po něm i manželka Dorota. V jejich pozůstalosti byl uveden poplužní dvůr v Paměticích, čtyři selské grunty v Malé Turné a jeden v Oseku. Vlášek s přídomkem z Oseka je uveden pouze na jediném výše citovaném zápisu. Je pravděpodobné, že Vlášek z Oseka je totožný s Vláškem z Kruhu. Kruh se nazývala zaniklá ves, možná jen samotný dvorec blízko Jinína. Vlastnil ho vladka Pešek. Jeden jeho syn, Jan, se stal jinínským farářem, další syn Vlášek byl čilým „středověkým podnikatelem“. Společně s vladkou Bohuňkem z Milčic zcela jistě kolonizoval v Čechelovicích na Blatensku, společně s Mačkem z Pamětic pravděpodobně založil osecký dvorec, po němž byl v roce

1392 nazván. V roce 1407 je zase uváděn jako Vlášek z Kruhu. V roce 1412 koupil Miloňovice a on i jeho potomci se pak psali Vláškové z Miloňovic.

V té době už vladka Vlášek s Osekem neměl nic společného. Někdy mezi lety 1392 až 1407 ho prodal. Novým majitelem se stal Diviš Romháp (Rabenhaupt) ze Suché. Diviš a jeho manželka Kateřina zřejmě byli stavebníky osecké vodní tvrže. Ale nový vladky rod v Oseku nezaložili. V roce 1414 Diviš zemřel, možná stářím, možná jako mladá oběť tehdejší morové epidemie. Brzy ho následovala i manželka Kateřina. Divišovi bratři Přibík a Protiva si nárokovali dědictví po zemřelém sourozenci. Jenže tehdejší panovník Václav IV. měl mnoho oblíbenců, kterým se chtěl zavděčit. Soudci dvorského soudu znali královu vůli a podle ní rozhodovali. Tak se stalo, že krátce před husitskými válkami měl osecký statek osm majitelů. Sedm z nich byli královští úředníci či služebníci. Pouze jediný, Petr z Jehnědna, vladka z vesnice na Písecku, nebyl služebními povinnostmi vázán k Praze a mohl hospodařit. Manželka Petra z Jehnědna pocházela z vladky rodiny z Brloha. Zřejmě touto cestou se osecký statek dostal do vlastnictví vladků z Brloha, kteří ho jako Osečtí z Brloha drželi skoro půl druhého století.

Jana Vačkářová

Židovský hřbitov. foto Lukáš Vokroj

Ohlédnutí za Třemšínskou heligónkou 2012 ve Hvožd'anech

V sobotu 27. října se konal již 14. ročník setkání heligónkářů s názvem Třemšínská heligónka 2012 ve Hvožd'anech. Začátek tohoto tradičního festivalu byl v 16:00 hodin, kdy se v kulturním domě rozezněly první tóny heligónky. Program byl opravdu bohatý a zajímavý. Letošní ročník nabídl vystoupení celkem 20 heligónkářských interpretů jednotlivců nebo dvojic, v pokročilejší době účinkovaly různé hudební skupinky. K tanci a volné zábavě zahrála Toulavá kapela.

Ocenění za první místo v divácké soutěži o nejpozoruhodnějšího heligónkáře získal Ladislav Beran ze Slavičína, druhé místo obsadil Václav Krajíček ze Zbirohu a třetí místo František Zeman z Podhory u Rožmitálu pod Třemšínem. Celý průběh hudebního pořadu moderovaly Jitka Štěpánová a Jana Filinová. Během večera byly vylosovány tři vstupenky, šťastní výherci získali pěkné hudební ceny od heligónkářské ligy, slevovou poukázku na zájezd dle vlastního výběru a roční předplatné časopisu o cestování Travel Focus od cestovní agentury Oliver Tour Břežnice a dárky od obecního úřadu Hvožd'any. Zpestřením celého programu 14. Třemšínské heligónky byla také expozice firmy Roland. Tato firma ve Hvožd'anech vystavila digitální V-Akordeony Roland a první digitální heligónku na světě Roland FR-18d.

Vítěz divácké soutěže Ladislav Beran

Všichni účinkující na Třemšínské heligónce 2012

Na vývoji tohoto nástroje spolupracovali též umělci z České republiky. Muzikanti si nezávazně mohli vyzkoušet tyto unikátní hudební nástroje.

Děkujeme všem účinkujícím muzikantům,

kteří opět potvrdili, že heligónka může nabídnout krásný kulturní zážitek v této uspěchané době a hlavně umí pohladit člověka na duši. Velké díky patří všem partnerům tohoto tradičního festivalu, kterými byli: OÚ Hvoždany,

Pohostinství Hvoždany - Marcela Hlinková, cestovní agentura Oliver Tour Břežnice, Truhlářství Petr Kaiser Rožmitál pod Třemšínem a pivovar Gambrinus Plzeň. Poděkování patří též mediálním partnerům: Český rozhlas České Budějovice, Český rozhlas Plzeň, rádio Blánik, rádio Dechovka, Příbramský deník, Deník, Periskop, Třemšínské listy, Břežnické noviny, Blatensko SOBě, Spálenopoříčský zpravodaj, Czech region Příbramsko – internetové stránky příbramsko.eu, heligónkářský server heligonky.cz, internetové stránky heligónkářské ligy a obce Hvoždany.

Fotografie a další zajímavosti z této kulturní akce naleznete na internetových stránkách www.umuzikantu.cz

Josef Janoušek, Heligónkářská liga
Josef.janousek@centrum.cz

Knihkupectví Kanzelsberger nově v Blatné

BLATNÁ

- široká nabídka knih, učebnic a odborné literatury
- věrnostní klub se slevou 5%
- dárkové poukázky 50, 100, 200 a 500 Kč
- nový e-shop Dumknihy.cz s více než 55 000 tituly na jednom místě
- předprodej vstupenek sítě Ticketstream
- slevy pro studenty

J. P. Koubka 99 | Blatná
(na místě bývalého knihkupectví)

www.kanzelsberger.cz
www.dumknihy.cz

D interier - žák

dveře a podlahy

interiérové centrum

Raisova 1004,
Strakonice
tel.: 383 323 225

www.dinterier.cz

zdravotní instalace • ústřední vytápění • obklady • dlažby
tepelná čerpadla • solární systémy
velkoobchod • maloobchod • montáž

NECHTE PŘESTAVĚT SVŮJ LITINOVÝ KOTEL NA AUTOMATICKÝ KOTEL NA LEVNÉ HNĚDÉ UHLÍ!

- budete topit extrémně levným hnědým uhlím Ořech2
- už nebudete muset každý den zatápět
- pouze 1x za 1- 5 dní dojdete doplnit zásobník a vynést popel
- budete topit ekologicky téměř bez kouře z komína
- přestavbou získáte kotel vyhovující novele zákona o ochraně ovzduší
- možnost topit dřevem v litinovém kotli zůstane zachována

BOMA Milevsko s.r.o. • Sokolovská 589, Milevsko • tel.: 382 526 079, 777 780 688
www.bomamilevsko.cz

LA - TRANSGAS Lnáře s.r.o.

Provádíme přestavby vozů na alternativní pohon

- Cena přestavby zahrnuje kompletní profesionální přestavbu vozidla na LPG
- Zápis do TP a centrální evidence vozidel.
- Řidiči pozor!!! Nezapomínejte také na každoroční revizi plynového zařízení ve vašem voze.
- Montáže a revize provádíme v areálu stávající plnárny propan – butanových lahví v obci Lnáře při výjezdu na Spálené Poříčí.
- Pro stálé zákazníky věrnostní slevy včetně propan – butanových lahví.

+ 420 602 483 840

+ 420 728 257 192

www.latransgas.cz

O chamtivé myšce

Král jednoho myšího království si svolal své poddané a takto k nim promlouval: „V poslední době se tu mezi vámi rozmáhají samé špatné vlastnosti. A nejhorší ze všeho je ta vaše chamtivost. Ne, že byste všechny myslely také na ostatní, a hlavně na svého krále, ale každá chcete urvat co nejvíce jenom pro sebe! Tak jsem se rozhodl, že největšího chamtivce pro výstrahu potrestám, vypovím ze svého království a zabavím jeho majetek.“

„Správně!“ zvolala velká myš s černou tečkou na levém uchu.

„Ano, správně!“ přidala se tlustá myš s krátkým ocáskem.

„Správně, správně!“ souhlasily ostatní, „ale kdo to je?“

„Jen se nebojte, já to poznám,“ odpověděl král, zamyslel se a usnul.

Myši poslušně čekaly, dostaly z toho čekání hlad, ale žádná si netroufala odejít. Tu se král probudil a přikázal: „Uděláme to takhle. Z naší poslední výpravy na sýpku jste nanosily na můj královský dvůr tisíc zrnků pšenice. Já jsem si z toho odebral svůj spravedlivý královský díl, ale ostatní zrnka jsou ještě na dvoře. Každá z vás, jedna po druhé, půjde na dvůr a vezme si

také svůj spravedlivý díl. Já se budu dívat a poznám, která z vás je ta nejchamtivější.“

Jak řekl, tak se stalo. Jako první šla velká myš s černou tečkou na levém uchu. „Já to udělám úplně spravedlivě – polovinu si vezmu já a druhou polovinu nechám ostatní.“ Rozdělila zrní na dvě stejné hromádky, jednu si naložila a odvezla, druhou nechala na dvoře.

Pak přišla tlustá myš s krátkým ocáskem. „Já nejsem chamtivá, polovinu pro mne, polovinu pro ostatní.“ Rozdělila zrní na dvě stejné hromádky, ale jedno zrnko jí zbylo. „Já mám určitě mnohem větší hlad než všechny ostatní,“ řekla si. „Tohle zrnko sním a pak budu mít stejný hlad jako jiné myši, to je přece spravedlivé.“

Třetí a čtvrtá si počínaly jako první a druhá, pátá a šestá jako třetí a čtvrtá, sedmá a osmá jako pátá a šestá. Jen zrníček bylo stále méně a méně.

Když přiběhla devátá myška, leželo na královském dvoře jediné zrnko. „To je divné, kde je ta pšenice?“ Ale ať se rozhlížela, jak rozhlížela, viděla stále jen to jediné. „Přece se s tím nebudu nosit, když mám takový hlad,“ řekla si myška, zrnko snědla a chtěla odběhnout.

„Stůj!“ zapištěl král, který dělení pozoroval, „už tě mám, ty největší chamtivče! Honem, okamžitě všichni ke mně!“

Všechny myši se seběhly. „Tohle je ta chamtivá, ta nejchamtivější!“ křičel král a ukazoval na myšku. „Všechny jste se dělily spravedlivě o zrní i o hlad, jen tahle si vzala všechno, na co přišla!“

„Hanba!“ zvolala velká myš s černou tečkou na levém uchu.

„Ano, hanba!“ přidala se tlustá myš s krátkým ocáskem.

„Hanba, hanba!“ souhlasily ostatní.

„Ale vždyť,“ bránila se myška, „vždyť ...“

„A tak tě odsuzuji a vyháním z mého království!“ pištěl rozzlobený král. „Pro výstrahu! A zabavuji tvůj majetek!“

„Ven z našeho království!“ zvolala velká myš s černou tečkou na levém uchu.

„Ano, ven!“ přidala se tlustá myš s krátkým ocáskem.

„Ven, ven, okamžitě ven!“ souhlasily ostatní.

A tak ta chamtivá myška musela odejít do jiného království.

(Pohádka skončila – ale doopravdy, která z myší byla ta nejchamtivější?)

Stanislav Trávníček

Kdo přijde na řešení, pošlete je do konce roku 2012 na E-mailovou adresu: stanislav.travnicek@volny.cz nebo blatensko@blatensko.cz . Vylosování výherci obdrží od Svazku obcí Blatenska drobné ceny.

S-U-D-O-K-U

Milí čtenáři,

Předkládáme vám k řešení písmenkové SUDOKU. Luští se stejně jako číslicové, jen místo číslic 1 až 9 budete pracovat s písmeny

ABEKLNOST

A ještě něco: v některém řádku nebo sloupci najdete slovo vám dobře známé, bude mít 7 nebo 8 nebo 9 písmen a možná v něm budete muset přidat čárku nebo háček, ale možná, že ne. Když je objevíte brzy, velmi vám pomůže naše SUDOKU doluštit. Výsledek je ve všech třech případech stejný, ale případy se liší obtížností.

Pro čtenáře SOBáčka připravil Stanislav Trávníček

Lehká verze:

		E			L			S
K			A	N				
	A				K	T		E
	E		L			A	B	
T		O	S				E	
			T				K	
	B			O		N		
		S	K	L				A
	T	L		B				S

Středně těžká:

				O		N		
		S	K	L				
	T	L		B			S	
		E						S
K			A	N				
	A				K	T		E
	E					A	B	
T		O	S				E	
			T				K	

Těžká verze:

	E					A	B	
		O	S				E	
			T				K	
				O		N		
		S	K	L				
	T	L		B				
								S
K			A	N				
	A				K	T		

Blatensko SOBě. 29. číslo, listopad 2012. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník VI. Poslední číslo vyšlo v září 2012. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky města obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6850 ks. Redakce e-mail: listy@blatensko.cz tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. Uzávěrka příštího čísla je 04.01.2013. Redakce neručí za věcný obsah příspěvků ani jazykovou správnost, příspěvky mohou být redakčně kráceny.